

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

"...nosaltres admirem
les coses amb raons,
però les estimem sen-
se raons."

CHESTERTON

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

ANY VII N.º 314

Setmana del 29 de setembre al 5 d'octubre del 1985

50 Ptes.

Ainant

La base de la nostra fe

JOAN E. JARQUE
I JUTGLAR

No fa gaires dies, "La Vanguardia" publicà una carta d'un lector que demana un aclariment important. De segur que el pare Altisent, al qual se referia aquella carta, la contestarà en el diari esmentat. Ara, l'abast de l'opinió d'aquell lector és prou ample perquè en parlem també aquí.

La fe cristiana, ve a dir aquella carta, se sosté sobre la concepció d'una creació i d'un Déu creador. Ara bé, si s'arribés a demostrar que l'Univers és tancat i estable, és a dir que la teoria d'una explosió inicial —el "Big bang"— és falsa, s'enderrocava tota la construcció doctrinal religiosa...

Aquesta manera de pensar és tributària d'una concepció racionalista de la fe, a la qual han contribuït, és veritat, certes apologetiques desafortunades.

Deixem de banda que un raonament metafísic rigorós no s'entrebanc pas amb les possibles hipòtesis cosmològiques, per arribar, de l'ésser sempre contingent de l'Univers, a l'Ésser Necessari. Pel que fa a la fe cristiana, no repetirem mai prou que el seu fonament no són pas uns raonaments o unes teories, sinó uns fets històrics. Començant per Abraham, sens dubte, però sobretot arrencant de la vida i la persona de Jesucrist. La nostra fe —en un Déu trinitari, no ho oblidem, creador, etc.— neix de l'adhesió a la Paraula de Jesucrist i a la seva Persona. Si després la fe, que neix d'aquesta adhesió, s'harmonitza, més o menys bé, amb uns raonaments filosòfics basats en unes constatacions científiques, ens n'alegrem; si no, esperem confiats que un dia apareixerà aquesta harmonia.

Sumari

El cardenal König es jubila
pàg. 7

La protecció de la
maternitat al món:
progressos però també
problemes
pàg. 15

Els catòlics no poden
defraudar les expectatives
del Congrés
d'Evangelització
Centrals

Les felicitats s'expressen il·lusionadament el procés de recuperació del seu...

LA DIÒCESI DE BARCELONA FA COSTAT AL DR. JUBANY

• En moments com aquests és quan es
demostra que la comunió del poble fidel
amb el seu bisbe respon a quelcom més
profund que les paraules

F.M.

L'Església de Barcelona viu aquests darrers dies la malaltia del seu pastor, el cardenal Narcís Jubany, amb una profunda emoció i amb una sincera simpatia per la persona del seu arquebisbe. A la Plaça Nova, sota els balcons del Bisbat, hem sentit comentaris dels vianants expressant llur pena d'una manera ben popular "...pobre senyor bisbe! I precisament durant les festes de la Mercè"; en adonar-se que sortíem del bisbat, més d'un ens ha demanat les últimes notícies sobre la malaltia. És en ocasions com aquesta quan es demostra que la comunió del poble fidel amb el seu pastor respon a quelcom més profund que les paraules. El Dr. Jubany, amb el seu tarannà planer, s'ha guanyat el cor de la gent senzilla.

Gràcies a Déu podem infor-

mar que la recuperació del senyor cardenal segueix un ritme plenament satisfactori i que els metges confien que el restabliment serà total.

El diumenge passat, en les parròquies i llocs de culte de l'arquebisbat es feren pregàries demanant a Déu per la salut del senyor arquebisbe i per la diòcesi que se sent temporalment òrfena del seu pastor. També de totes les diòcesis del país han arribat mostres d'interès i de simpatia en aquesta prova que passa l'Església i el Pastor del "Cap i Casal" de Catalunya. Malgrat les limitacions inherents a tot setmanari procurarem tenir informats puntualment els nostres lectors sobre el curs, repetim per ara satisfactori, de la malaltia del senyor Cardenal.

Per un projecte de reforma de la cúria vaticana

Joan Pau II convoca a Roma tots els cardenals del món

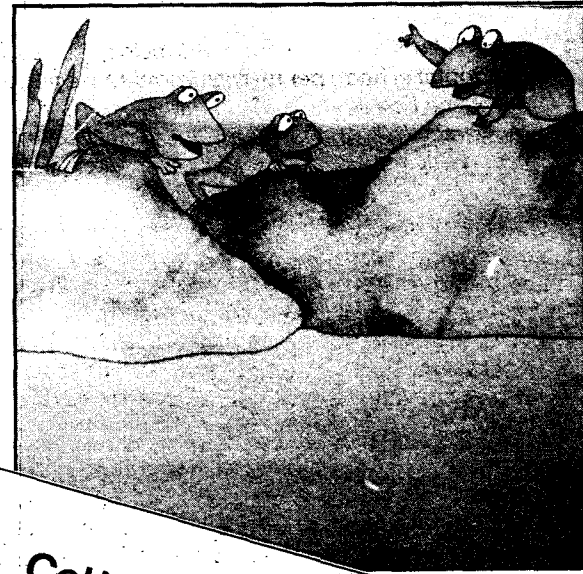
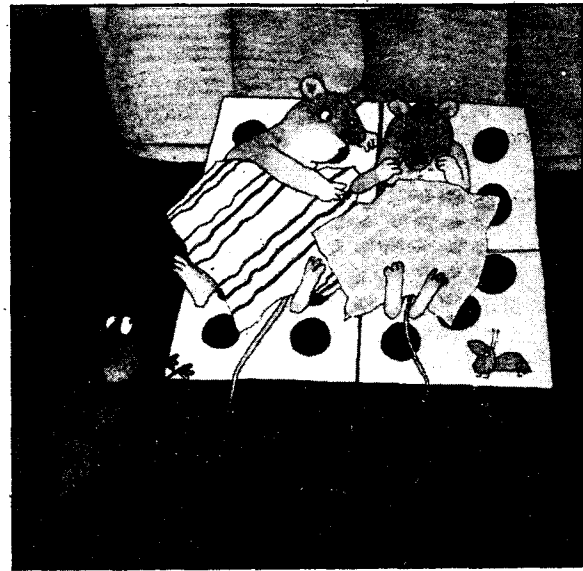
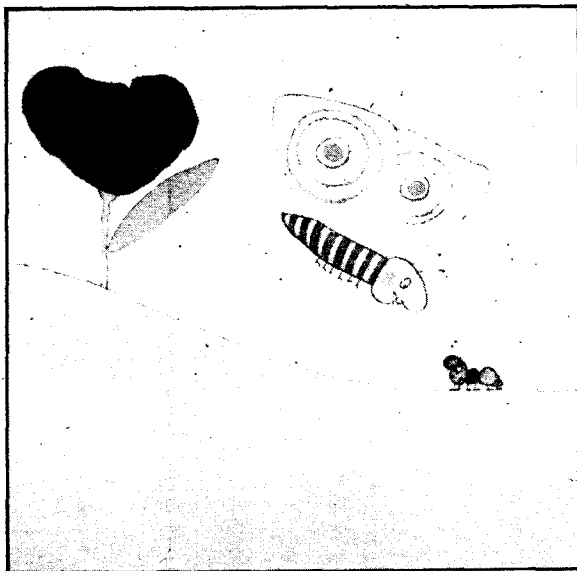
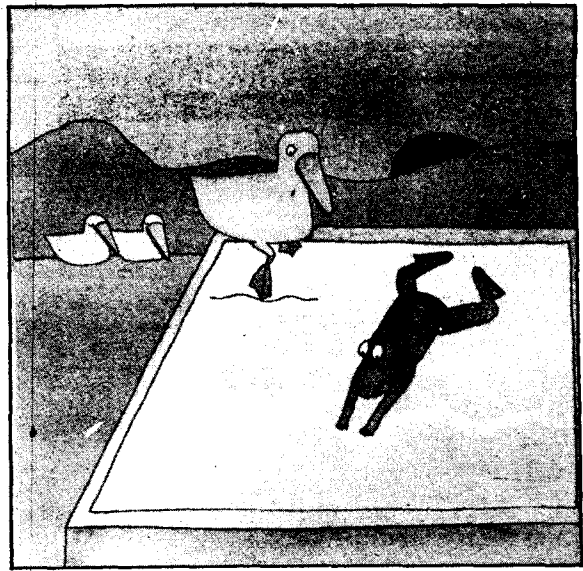
CIUTAT DEL VATICÀ.— La Santa Seu ha confirmat que el col·legi cardenalici serà convocat a Roma del 21 al 23 del pròxim mes de novembre per tal de discutir el projecte de reforma de la cúria vaticana.

El projecte preveu que la cúria romana s'estructuri de la manera següent: una secretaria apostòlica (que fins ara era la secretaria d'Estat); dotze congregacions, tres tribunals, vuit consells, dues comissions i quatre oficis.

Una de les qüestions capitals

del govern pastoral de l'Església és la intensificació de les relacions entre Roma i els episcopats del món, tot dins de les vies obertes pel Concili Vaticà II entre corresponsabilitat i col·legialitat de tots els bisbes units al bisbe de Roma, vicari de Crist. És probable que aquest projecte de reforma sigui sotmès també a la consideració dels membres del Sínode extraordinari, que representen totes les conferències episcopals del món i que es reuniran pocs dies després a Roma.

Títols publicats:

Cargol treu banya
El ratolí golafre
L'ocell fredollic
Rac rac, fa el corc
El cuc poruc
La formiga distreta
El cucut bromista
L'ànec i la granota
L'ocell viatger

Aprendre a volar
Festa grossa
Cauen les fulles
Ens podem quedar?
El vestit blanc
La lluna, la pruna
L'aventura
L'arc de Sant Martí
L'ocell que torna

Contes d'imaginació amb text manuscrit
100 ptes. cada un.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP
Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04

Editorial

L'adopció legal, un antídoto contra l'avortament

En tot l'estat espanyol, avui el tema de l'avortament crema; tant més quan el partit polític en el poder ha aconseguit l'aprovació d'una llei que regula l'avortament i que en tres casos tipificats —i ara amb les garanties exigides pel tribunal constitucional— no sigui penalitzat. Els primers avortaments duts a terme en centres sanitaris han provocat encara més aldarull. No volem entrar en el tema. El que sí voldríem comentar és un fet, prou freqüent, relacionat íntimament amb el tema: el de la mare embarassada que està disposada a donar el fill en adopció legal.

Davant una noia gestant, per causa d'un "amic" irresponsable, no s'ha presentat cap projecte de llei ni han abundat campanyes de sensibilització que ajudessin ensem a salvar dues vides: la física i social del futur nadó i la moral de la mare. L'infant naixerà, sí, però gairebé sempre quedarà confiat a una institució —oficial o privada— on pujarà sense afecte, mancat de família i de futur.

No acaba aquí el drama. Un cop adolescent, s'ha d'enfrontar i incorporar a la vida social tot sol. No poques vegades en aquest estadi de la seva vida, sent una aversió innata pel pare que no ha conegut, per la mare que no l'ha volgut i l'ha encarregat als altres i per una societat que l'ha marginat. No és infreqüent que aquell noi o noia de pares desconeguts, mancat de feina i desorientat, es lliuri, al passotisme, a la rampinya o al vici.

Per salvar aital situació s'invoca l'adopció legal, i és just, perquè adoptat el nadó per un matrimoni sense fills, a ben segur que trobaria l'escalf de la llar, l'amor d'uns pares i un futur més o menys segur. Els pares adoptius haurien suplert amb escreix la mare i les institucions socials.

Però en el nostre país l'adopció legal és summament costosa, perquè ni l'assistència ginecològica de la mare, ni les gestions jurídiques per dur-la a terme, no entren en els canons de la Seguretat Social. I cal afegir que mentre dura la tramitació jurídica —uns sis mesos— no pot inscriure's la criatura al "Llibre de família" dels pares adoptius, quedant sense cobrir els possibles tractaments mèdics o intervencions quirúrgiques del menut.

Hom dirà: que adoptin els rics. Ultra que això tampoc no és just, l'experiència ens diu que no necessàriament la classe benestant és la que millor atén, educa i estima el fill. Resten, doncs, una colla d'interrogants: Per què en les ofensives contra l'avortament no s'esmenta més el fet de milers de matrimonis que assumiren il·lusionats i amb responsabilitat la missió d'acollir infants no desitjats? Per què el Ministeri de Justícia, o el seu departament corresponent, no eximeix la taxa d'honoraris dels tràmits, als matrimonis que desitgen adoptar? Per què l'estament privat, les institucions "pro vita" no creen un fons que financin, en tot o en part, les múltiples despeses d'una adopció, i àdhuc ajudi també la mare biològica, que, a voltes, prou que ho necessita?

Salvar vides, sí, certament, però no pas amb brillants discursos al Parlament o conferències que acaben amb un bon sopar al millor hotel. Cal una acció eficaç que resolgui drames humans i obri esperances de viure en una societat que, per democràtica, ha de ser més benèvola. I els cristians també en som responsables.

Després del Congrés d'Evangelització i Home d'Avui

Reflexions d'urgència

ALFREDO M. PEREZ OLIVER

Alfredo María Pérez Oliver
és secretari general de la CONFER

Mc. 4,1-9). Emergeixen multitud d'aplicacions, però són tan diàfanes que no cal explicitar-les.

Segona lliçó. Hi ha sembradors de l'Evangeli que tot ho esperen del seu art, dels seus organigrames, del seu cansament i de la seva vigilància. Però no podem oblidar que el Regne de Déu, si es transmet com a una experiència viva i personal de trobada amb Jesús de Natzaret, enclou en si mateix una força secreta que el portarà fins el seu total desenvolupament: "El Regne de Déu és com un home que llença el gra a la terra; dormi o s'aixequi, de nit o de dia, el gra brota i creix, sense que ell sàpiga com". (Mc. 4,26-28).

Contrasten les dues paràboles, però no són contradictòries. Mentre la primera ens fa realistes i compta amb la tremenda possibilitat d'ofegar l'anunci, de rebutjar la invitació, la segona ens anima a tenir confiança, perquè la llavor sembrada segueix endavant ella sola. Però necessita el sembrador que sembri amb valentia i perseverança i paciència. I sobretot que no es cregui que és l'amo de la llavor.

Tercera lliçó. No podem amagar la nostra fe: "Qui encén un llum per amagar-lo sota una mesura o sota el llit? ¿No és per posar-la en lloc alt?". (Mc. 4,21-22).

Em ve a la memòria aquella frase interpellant de Paul Claudel: "Els que teniu llum, ¿què feu si el món és en tenebres?" I recordo amb dolor aquell xicot de vint-i-vuit anys, que estrenyia els punys amb ràbia dient: "He estat voltat de cristians que no m'han fet conèixer Jesús. ¡M'han fet perdre els millors anys de la meua vida!".

Quarta lliçó. La multitud ha marxat i els pocs que romanen interroguen amb la mirada el Mestre. Jesús comprèn i explica: "¿A què podem comparar el Regne de Déu? ¿Quina paràbola li escauria? És com un gra de mostassa, que és la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra". (Mc. 4,30-32).

Evidentment, Jesús demana als seus que li firmin una lletra en blanc. Els camins del triomf que vosaltres esperàveu, no apareixen tal com vosaltres creieu que s'han de recórrer. Ja ho veieu, el Regne de Déu es pot rebutjar per les persones i per la societat. És una invitació, això sí, plena de calor. Però el Regne de Déu és potència de Déu. D'una llavor petita en surten branques capaces d'aplegar a molts. Del poc, Déu amb el seu amor, produirà molt.

És emocionant meditar com Jesús educa els seus —a nosaltres— i invita a obrir els ulls davant d'una realitat misteriosa que s'anomena i és Regne de Déu i que fructifica silenciosament.

Però hi ha quelcom que sempre apareix clar i diàfan. A l'evangelitzador se li demana que sigui fidel, que sembri amb força i entusiasme la llavor que se li ha donat. "Ofereix—ens diu el Papa en la seva carta al Congrés— a Jesucrist i a l'Església com a instruments de l'Evangeli. Ofereix el vostre temps, esforç, joventut i entusiasme perquè pugui ser veritat a Espanya el desig de Jesús: que tots creguin en Vós, que tots visquin amb Vós, que visquin com a germans i sentin el goig de la pau i de l'esperança. "Mai ningú més no hauria de poder acusar l'Església espanyola d'atonía. Tots hauríem de quedar-nos amb ¡ai de mi si no evangelitzo!

Bellament, poèticament, ens hi invitava la contemplativa Cristina de Arteaga:

"Sense saber qui recull/ sembreu/ serens, sense presses./ Sense saber qui recull/ deixeu/ que s'enduguin la sembra les brises."

Hem viscut una Pentecosta. Amb Pau VI en el seu Evangelii Nuntiandi, vull proclamar la meua confiança en la presència i intercessió de la Mare de l'Església en aquests moments de Gràcia. Perquè "el matí de la Pentecosta, ella presidí amb la seva oració el començament de l'evangelització sempre renovada, que l'Església, dòcil al manament del Senyor, ha de promoure i realitzar sobretot en aquests temps difícils i plens d'esperança".

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per OJD

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

"Centre d'Ajuda a la Vida" a Itàlia

Les ajudes que donen no es limiten al moment del part. Les dones, tant joves com casades i amb fills, vénen assistides i emparades, també després de la gestació, per a qualsevol necessitat: recerca de casa o de treball, solució de conflictes familiars, assistència mèdica, simple suport moral amb afecte i comprensió, etc. Preguntem a Gabriella si recorda algun cas de solució gairebé impossible, i ens explica la història de Maria C.: "Una dona de 40 anys mare de dos nens. Patia depressions i es trobava en estat. Al segon mes d'embaràs el metge de la Seguretat Social li va aconsellar d'avortar per evitar complicacions. Ella ja havia aconseguit el certificat d'interrupció de l'embaràs, però va reflexionar i va venir a veure'ns al Centre d'Ajuda a la Vida. Com tant d'altres dones, sentia la necessitat que algú li digues: "Sí, has fet bé, has salvat el teu fill".

Al quart mes, per la seva edat avançada, es va sotmetre a una ecografia. El resultat va ser espantós. Segons els exàmens, es tractava d'una nena malalta de trisomia amb deformacions en les extremitats, amb un peu torçat, i li van dir que si naixia, el nen patiria greus perturbacions psicològiques. Un petit monstre.

Va anar a un metge que encara que no era avortista, tampoc no va

tenir el coratge de dir-li: "No avorti". Podia semblar un boig. Així, Maria C. va fixar cita per avortar. Però per simple casualitat, es va trobar amb un grup de disminuïts, i en aquest moment va decidir continuar amb l'embaràs fins a donar llum a la seva filla. Pensava que un d'ells podia ser com la seva filla, i va tornar al Centre d'Ajuda a la Vida plorant: Sento la nena viva, no la puc matar. El meu marit diu que estic boja i que vosaltres sou una gentussa. El seu marit, sap, és un no-creient —explica Gabriella—. Ella, tanmateix, ha seguit endavant, enfortint-se enmig de tantes dificultats. Quan van arribar els dolors, ella repetia aquestes paraules: "Tu ets la meua filla i t'estimaré siguis com siguis". Després va néixer la nena. No he vist mai una nena tan bonica en la meua vida, completament sana, sense cap rastre de defecte. Es diu Lucia.

C.C.

El P. Boff i el bisbe Kloppenburg

He llegit pausadament l'article "Leonardo Boff, condemnat al silenci" que C.C. reproduïx d'"Ecclesia", i que es presenta com "un article reflexiu i objectiu". Sí, certament sembla un article bastant reflexiu; però per ser "objectiu" i "informatiu" crec que li falten molts fets signi-

ficatius que es passen per alt.

A l'esmentat article, per exemple, no diu res de l'actitud de Boff i de les seves declaracions contradictòries a la TV mundial, a "L'Unità", "Paese sera", "El País", etc., després de l'entrevista amb el cardenal Ratzinger. L'article presenta al P. Boff que surt satisfet de la trobada i que es troba després, com si res no hagués passat mentrestant, amb el document de la Santa Seu de l'11 de març.

Heus aquí el que va haver de dir, a aquest respecte, Mons. Buenaventura Kloppenburg, bisbe auxiliar de Salvador de Bahia al Brasil, famós teòleg franciscà, predecessor de Leonardo Boff a Petrópolis, ex-rector de l'Institut de Teologia Pastoral del CELAM a Medellín. (Copia literalment la resposta que tinc a mà, i que va donar a un periodista aquest bisbe brasiler, que ni tan sols s'esmenta entre els bisbes del Brasil que vénen en aquest article):

"Després d'anar a Roma, Boff va començar a portar-se d'una manera altiva... Va muntar tot un moviment d'opinió pública nacional i internacional al seu favor, on es presentava com un defensor dels pobres a qui treia de les mans de la Inquisició... En realitat no es tracta d'una qüestió d'amor als pobres, sinó d'afirmacions errònies en temes d'eclesiologia. Boff havia escrit que Jesucrist no va fundar l'Església i, per tant, que no existeix un dret diví en l'Església.

Diu textualment que els dogmes formulats en el passat tenen un valor relatiu en el seu temps, i que no són aplicables de la mateixa manera en tots els temps i llocs; i que l'Església catòlica no és més que una de les possibles expressions legítimes de mediació de l'Evangelí, amb el qual cosa es nega la unitat de l'Església de Crist". (Veja, Sao Paulo, 9-1-85).

Crec que C.C. en tot aquest afaire ha donat massa importància a les persones —l'honradesa de la qual se suposa sempre— i massa poca a la doctrina. ¿Per què no s'ha publicat la Notificació de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe sobre el llibre "Iglesia: carisma y poder", mentre que sí s'hi han publicat moltes vegades a C.C. articles i documents més extensos i molt menys importants?

Ramón García y Serra

Bascos i catalans

A l'AVUI del 7-VIII-85, Josep Moran i Ocerinjauregui (cognom basc?), fa una reflexió en alta veu sobre l'actuació tan diferent dels polítics bascos i catalans que són a Madrid, en relació amb llurs pobres d'origen. Després d'uns quants exemples, arriba a la conclusió que els polítics bascos sempre escomben cap a Bascònia, mentre que els catalans, "encara que amb vista al públic es posin barretina i mengin butifarra, més aviat perjudiquen, per arribisme els interessos catalans".

Jo que vaig despertar a la vida política quan fou elegit ministre d'en Franco un tal senyor Gual Villalbí, recordo que més d'un dia que des d'ara els interessos catalans seran una mica més respectats. Vana il·lusió. Molta xarrameca, molt arribisme polític... i molta desil·lusió. Dels actuals, poca cosa en sabia dir: d'un pacífic batlle de Barcelona, perquè no faci guerra, l'han encofrat al ministeri de la Guerra, i l'altre, beneït d'ell, capficat per matar la gallina dels ous d'or d'un país que són els fills. Com si ens sobressin...

Davant d'aquesta manera tan diferent d'actuar, i tan generalitzada, m'ha semblat que hi ha una constant, una llei o una causa, diguem-ne com vulguem. I m'he preguntat moltes vegades quina en podria ser la causa: Per què els ministres bascos són fidels al seu país, mentre que els catalans, dient-ho amb una paraula una mica forta, en són renegats? L'altre dia, tot acompanyant uns amics estrangers a Montserrat, em va colpir la frase que hom pot llegir al frontis del monestir: "Catalunya serà cristiana, o no serà". L'havia llegit tantes vegades i no em deia gran

cosa. Però aquell cop em va semblar la resposta intuïtiva a la meua pregunta.

Un metge savi no pot descartar a priori una causa. Un investigador prudent no pot descartar visceralment cap causa. Jo, de ma part, no dic que en sigui la causa. Però no la descarto. Únicament la història ens dirà si l'actuació diferent de bascos i de catalans en relació amb el seu país pot tenir alguna relació amb el rebuig de motivacions trascendents. Però si que crec que en aquest món no hi ha cec pitjor que aquell que no hi vol veure.

Lluís Roca Espar

Pràctiques iògiques i meditacions no cristianes en el nostre temps

Vull sortir al pas de pràctiques de ioga, meditacions i formes de viure que actualment es difonen en els mitjans de comunicació i no són cristianes.

Precisament vull referir-me a un programa que va emetre TVE el diumenge dia 1 de setembre la nit en el qual es va presentar una sèrie de pràctiques del tipus comentat en una comunitat anomenada Arc Iris.

El ioga, la meditació, l'ambient on es viu, són mitjans i tècniques que poden ajudar-nos a viure millor si s'utilitzen per a la realització personal i espiritual de la persona.

Parlant de l'aspecte religiós que motiva, més que res, aquesta nota divulgatòria, també vull manifestar com a coneixedor d'aquestes tècniques, que si aquestes no es realitzen essent conscients que és Déu el que ha fet totes les coses i és Ell que ens les dona, com a Ésser Superior que ha orientat fins i tot aquestes tècniques, pot caure's en un panteisme pel fet de caure en una creença que s'obté pel nostre poder i que nosaltres som part de Déu, o déus, quan en realitat nosaltres com creats per Ell a la seva imatge i semblança.

Si en la realització d'aquestes tècniques, repeteixo, no es té en compte aquesta realitat religiosa, per a mi, catòlica i cristiana, un va creient, de manera inconscient, que ell mateix té aquest poder, quan en realitat li és donat, i amb aquest poder infundat viu i actua al seu lliure albir en contra dels fins per als quals ha estat creat l'home per Déu.

Josep Anglès

AJUDA'NS A SALVAR UNA VIDA!

- **TELÈFONS DE LA VIDA:**
204 71 11 i 247 31 20
- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA
ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE
A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1.º T. 204 71 11
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT O FENT-SE SOCI

TELÈFONS DE LA VIDA A:

BARCELONA: Bonaplata, 42, 1er. - Tel. 204 71 11
BILBAO: Diputaion, 8, 4.º, 13 - Tel. 415 55 19
CÁCERES: Apartat 159 - Tel. 22 68 65
CADIS: Apartat 534 - Tel. 27 96 58
MADRID: Fuencarral, 41, 1.º - Tel. 231 93 15
MÁLAGA: Duquesa de Parcent, 3, 7.º - Tel. 22 18 61
PALMA DE M.: Pza. Sta. Eulalia, 7, 2.º, 3.º - Tel. 21 53 53

PAMPLONA: Apartat 349 - Tel. 26 16 18
OVIEDO: Pérez de Ayala, 3, 1.º - Tel. 25 91 31
SANTANDER: Burgos, 11, 2.º, 2.ª - Tel. 37 64 05
SEVILLA: Asunción, 44, 2.º - Tel. 27 07 80
VALÈNCIA: Marqués de Zenete, 20, 14.º - Tel. 325 72 36
VALLADOLID: San Luis, 8, 3.º izq. - Tel. 29 94 71
VITÒRIA: Fundadora Siervas, 9, 1.º - Tel. 25 86 94

PEREGRINACIÓ A FÀTIMA I LOURDES (Amb autocar)

Del 10 al 26 d'octubre. Estada de tres nits a FÀTIMA i coincidint amb el "Gran Peregrinatge Internacional Comemoratiu del 68 Aniversari de l'Última Aparició. Una nit també a Lisboa i passada per Madrid d'anada i tornada.

Amb assistència d'un guia especialitzat i l'assistència de "Casa Española en Fátima".

Viatge de 7 dies tot inclòs per: 38.750 ptes.

Del 5 al 7 d'octubre. Estada de dues nits a LOURDES i coincidint amb el "Peregrinatge del Rosari".
Viatge de 3 dies tot inclòs des de: 11.500 ptes.

Més informació i inscripcions: 885 01 87 i també a Barcelona 339 19 35.
Organització tècnica: "VIAJES ALEMANY (GAT (191) Plaça Major, 13 VIC.

AGÈNCIA ESPECIALITZADA A TURISME "RELIGIÓS" I AMB CENTRAL DE RESERVES HOTELERES PER A LOURDES I FÀTIMA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

CRISTOBAL LOPEZ ROMERO
CASILLA 587
ASUNCION
PARAGUAY 7.750 Ptes.

GNA. CATALINA MAYNOU
C. POSTAL 409
BENGUELA
ANGOLA 8.500 Ptes.

MIQUEL PONS I OLIVER
P.O. BOX 4582 P.R. 00763
VEGA BAJA
PUERTO RICO 7.750 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Demanen correcció lingüística a TV-3

La Associació Professional de Traductors, Intèrprets i Correctors de Llengua Catalana s'ha dirigit al Parlament de Catalunya en sol·licitud de la plena normalització lingüística dels mitjans de comunicació radicats en el Principat.

En un document enviat a la cambra legislativa catalana l'associació demana que el personal de TV-3 "s'expressi amb absoluta correcció gramatical, utilitzant una llengua catalana lliure de barbarismes i exempta d'accents foranis". Els locutors i presentadors que no s'expressin correctament han de ser "sancionats o expedientats" segons el document.

Primera sentència en català de l'Audiència de Lleida

L'Audiència Provincial de Lleida ha donat un pas més per a la normalització lingüística del català a l'administració de justícia. El president del màxim òrgan jurídic de Lleida, Lluís Maria Capell, ha dictat una sentència redactada totalment en català.

El cas, un recurs d'apel·lació contra una sentència del jutjat de la Seu d'Urgell en matèria de dret civil català que, segons l'Estatut, és el preferent a Catalunya, ha estat guanyat per l'advocat lleidatà i diputat al Parlament, Miquel Montaña. Es tractava de resoldre un contenciós sobre l'obertura de finestres que donaven sobre la propietat d'un altre particular, extrem que prohibeix el dret civil ca-

talà. L'Audiència va jutjar en última instància per allò que la sentència no té apel·lació possible.

La Llei Orgànica del Poder Judicial autoritza la utilització del català en totes les actuacions jurisdiccionals que es facin a Catalunya, com en altres comunitats autònomes. La Llei diu, en sentit imperatiu, que en els jutjats i altres òrgans jurisdiccionals es tindrà com a idioma oficial el castellà encara que, de forma opcional, pugui utilitzar-se el català.

Espanya

L'autonomia de Madrid ja té totes les competències

La Comunitat Autònoma de Madrid ha assolit el màxim de competències contemplades en el seu Estatut d'Autonomia. La Comissió Mixta de Transferències Administració central-Comunitat de Madrid ha aprovat els traspassos de l'IRYDA, protecció de menors, habitatge, AISNA, INAS, temps lliure i metro, valorats en un 10.000 milions de pessetes.

El ministre d'Administració Territorial, Fèlix Pons, va assenyalar al final de la reunió que amb la culminació en 12 autonomies del seu procés de traspassos s'estaven donant els últims passos de la culminació efectiva de l'Estat de les Autonomies.

Per la seva part, Javier Ledesma, conseller de la presidència de la Comunitat de Madrid, va assenyalar que ara comença una etapa important "ja que ens permet gestionar uns serveis públics que afectaran la vida diària dels madrilenys".

Món

12.000 milions d'ajuda exterior nord-americana

La Cambra de Representants d'EEUU. ha aprovat una llei per al qual es fixa l'ajuda exterior per al 1986 en 12.600 milions de dòlars (més de dos bilions de pessetes), dels quals 6.000 milions de dòlars, 400 menys que Reagan havia sol·licitat, seran destinats a ajuda militar. L'ajuda econòmica puja 4.000 milions de dòlars i la resta està destinada a projectes de desenvolupament i organitzacions internacionals. La llei prohibeix l'ajuda a programes de planificació familiar que promoguin l'avortament.

Ara mateix

El postconcili (i 9)

La llum al candelero (I dues reflexions finals)

J. CARRERAS PLANAS

L'autocrítica, unida a una valoració insòlitàment generosa del món, dels altres, dels contraris... tot i procedir originàriament d'una gran bona voluntat, ha acabat generant un tipus de catòlic escàpol que fa una mica d'angúnia. Com s'esdevé amb totes les coses que resulten incòmodes de dir, s'ha produït un canvi continu de la terminologia: catòlics, cristians, creients, els qui tenim fe, els qui admetem la dimensió transcendent... La inseguretat en el dret a la pròpia opció s'ha manifestat en la tendència a posar l'accent, sobretot, en un marc general que les justifiqui totes. Així s'ha fet referència insistentment a la pluralitat, i s'ha estès molt el costum de matisar qualsevol afirmació de fe amb afegitons com ara "per als creients", "els cristians pensem que"... Sovint s'ha caigut en la ficció: en realitat, per més amaniment pluralista que vulguem posar-hi, els musulmans i els budistes escassegen força en aquestes latituds, i els protestants no acaben de fer forat.

Normalment el joc és entre catòlics i acatòlics, o anticatòlics, o ex-catòlics. Algun cop, també, entre catòlics confessos i catòlics tapats. En aquest sentit, més d'una vegada m'ha fet somriure escoltar la traducció a un cert llenguatge secular d'un discurs religiós, entre persones que, en realitat, ho haurien pogut entendre, i més bé, en la llengua original... Però no és aquest element de ficció allò més greu: el pitjor és la pèrdua progressiva de la força de persuasió, l'aiguallament del testimoni cristià.

En efecte, relativitzar la pròpia fe per sistema i més enllà del que ho fem interiorment. (Hi ha qui predica camins humanistes i silencia els recursos sobrenaturals a què ell s'acull per a seguir-los...); esmerçar més temps a parlar del pluralisme que a donar fe de les conviccions a les quals som capaços de sacrificar la vida; abonar la idea d'una ètica secular comuna a tothom, canemàs realment decisiu damunt el qual les religions brodarien capriciosament figures multicolors... és bloquejar l'evangelització.

I dues breus reflexions per a tancar aquest cop d'ull al postconcili. L'empemta del Vaticà II que sacsejà l'Església i la projectà endavant, i l'experiència dels últims vint anys, de gràcia i de pecat com tota la història, ens han madurat prou perquè poguem anar a fons en els nostres plantejaments. Els cristians de Catalunya hem estat, majoritàriament, uns convençuts del Concili. Però això no ens ha de privar de mantenir la nostra capacitat crítica en relació amb el nostre temps. Un home tan lliure i modern com Saint-Exupéry va ser capaç d'escriure: "Odio la meua època amb totes les meves forces. L'home s'hi mor de set". Hi ha una tradició nostra d'aquest anar a fons, més enllà dels "ismes" simplificadors. La que té expressió literària en els personatges de la "Incerta glòria" de Joan Sales, per posar un exemple.

2. Ara hi ha una certa temença a l'involucionisme que alguns grups de pressió puguin cercar, emparant-se del Sinode de revisió del postconcili. Però la por a l'anàlisi autocrítica no és intel·ligent. Potser no seria errat aplicar a l'Església allò que sol dir-se de la societat civil: només una democràcia que sap evitar la seva descomposició està lliure del perill de cops d'estat.

Joan Pau II a tots els catòlics d'Espanya

"No us deixeu dominar pel desconcert o el desànim"

"Els catòlics espanyols heu de professar, viure i anunciar la vostra fe en una societat en la qual a vegades els valors morals i de l'esperit es veuen, atacats per interessos i concepcions materialistes i en la qual no manquen els qui miren de pre-

sentar la religió i la fe com quelcom obscurantista i arcaic. Enfront aquestes situacions, que com a catòlics compromesos no podeu sino deplorar, no us deixeu dominar pel desconcert i el desànim", digué el papa Joan Pau II als catòlics espa-

nyols, amb motiu de la cloenda del Congrés d'Evangelització celebrat a Madrid els dies 9 al 14 de setembre.

Publiquem a continuació, pràcticament íntegre, el text del missatge.

"M'és sumament plaent enviar una cordial salutació a tots els participants en aquest importantencontre eclesial, que, després de mesos de reflexió, oració i estudi en les vostres comunitats i parròquies, ara us veu reunits a Madrid per celebrar el Congrés d'Evangelització que els bisbes espanyols han promogut per tal d'activar i intensificar la força missionera i el dinamisme apostòlic dels catòlics de l'estimada Espanya.

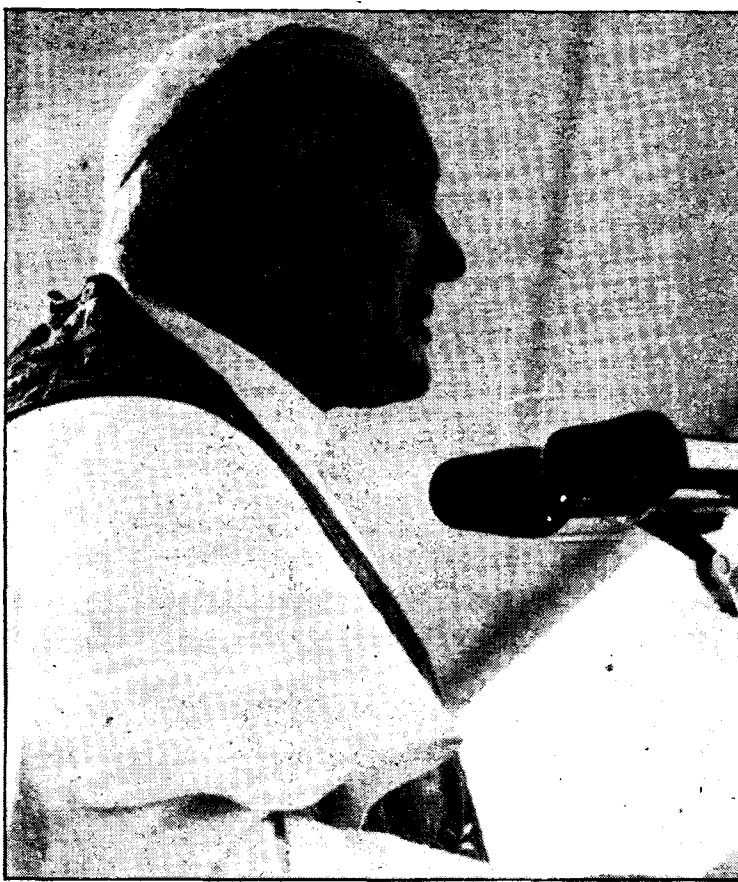
Com a successor de Pere i en la meua sol·licitud per totes les Esglésies, és per a mi motiu de consol i d'acció de gràcies a Déu Pare Nostre veure com amb constància i esperit de servei es va duent a la pràctica el programa pastoral que els vostres pastors traçaren conjuntament amb motiu de la meua primera visita apostòlica al vostre estimat país.

El Congrés que avui acabeu és una part important d'aquell programa pastoral encaminat a enfortir i vivificar la fe i l'acció evangelitzadora dels catòlics espanyols, dels diferents grups i comunitats. L'esforç que durant gairebé un any heu anat realitzant en grups de treball a cada una de les diòcesis ha de fer-se ara fecund. La meua veu en aquesta ocasió vol ser la veu de Jesús, que avui us diu a vosaltres, als presents i als absents, als pares i mares de família, als professionals, als educadors, als catequistes, no menys que als religiosos, sacerdots i bisbes de les Esglésies a Espanya: "Aneu per tot el món i prediqueu l'evangeli a tota creatura".

El Concili Vaticà II afirma solennement: "La vocació cristiana, per la seva pròpia naturalesa, és també vocació a l'apostolat". Aquesta afirmació, que sempre ha estat veritat per a tots els cristians, té avui especials raons per ser recordada i viscuda. Els catòlics espanyols heu de professar, viure i anunciar la vostra fe en una societat en la qual els valors morals i de l'esperit es veuen, a vegades, atacats per interessos i concepcions materialistes i en la qual no manquen els qui miren de presentar la religió com quelcom obscurantista i arcaic.

Cerqueu a fons el remei pels vostres problemes

Enfront aquestes situacions, que com a catòlics compromesos no podeu sino deplorar, no us deixeu dominar pel descon-

cert o el desànim. Sota la direcció i l'impuls dels pastors, cerqueu el remei de fons pels vostres problemes amb una decidida intensificació de l'acció evangelitzadora a tots els nivells per tal que pogueu assolir "la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, com a persones adultes, en la mesura que correspongui a la plenitud de Crist."

No manquen, per desgràcia, fills de l'Església que semblen no preocupar-se per cultivar el do de la fe que reberen, ni s'esforcen per viure d'acord amb els manaments de Déu i les directrius de l'Església. A ells cal que els recordem les paraules de sant Jaume: "Com el cos sense l'esperit és mort, així també és morta la fe sense les obres". Per altra part, als qui s'esforcen per viure la seva fe cristiana posant en pràctica les exigències que dimanen del baptisme, els recordo les paraules i l'exemple del mateix Jesús que ens exhorten a sortir a l'encontre dels nostres germans allunyats, a fer tot el possible per la nostra part per ajudar-los a tornar a la vida de l'Església.

Que tots els espanyols visquin com a germans en la pau i en l'esperança

Durant les jornades de treball del Congrés us heu proposat

allunyats de l'Església, ens estan dient: "Volem veure Jesús". A tots ha de ser anunciada la Bona Nova de Jesucrist. És aquesta la tasca primordial de l'Església que, a vint anys de distància del Concili Vaticà II, us vol recordar amb to d'urgència el compromís missioner de tot creient.

Cada Església particular ha de ser el subjecte adequat de l'acció missionera i evangelitzadora, sense afany de protagonisme de persones o de grups, sino cercant la integració sincera en les institucions de les diòcesis i de les parròquies. Porteu a la comunitat les riqueses de la vostra espiritualitat i dels vostres carismes personals o institucionals. Feu entre tots una comunitat real i fraterna, presidida pel bisbe en comunitat real i fraterna, presidida pel bisbe en comunió amb el Papa, juntament amb els sacerdots, religiosos, religioses i altres agents de pastoral.

Quan torneu a les vostres parròquies d'origen, comunitats i moviments transmeteu el que heu après i oït durant aquests dies. Treballeu amb els vostres sacerdots, formuleu noves fites i objectius apostòlics, renoveu el dinamisme dels vostres ambients. Però sobretot oferi-vos a Jesucrist i a l'Església com a instruments de l'Evangelí. Oferiu el vostre temps, esforç, joventut i entusiasme perquè pugui ser veritat a Espanya el desig de Jesús: que tots creguin en vós, que tots

visquin amb vós, que visquin com a germans i sentin el goig de la pau i de l'esperança.

L'Església espanyola té una gran història missionera a Hispanoamèrica

En aquest renaixement apostòlic, no oblideu la necessitat de continuar anunciant l'Evangelí de Jesucrist per tots els camins i llocs del món. L'Església espanyola té una gran història missionera a Hispanoamèrica, a l'Àfrica, a l'Àsia. Desitjo recordar-vos la crida que vaig fer l'any passat a Saragossa, per un renovat compromís missioner amb motiu del ja proper V Centenari de l'Evangelització d'Amèrica. En concloure les jornades d'aquest Congrés, us animo a ser veritables apòstols de Jesucrist, dedicant-vos amb entusiasme i esforç a difondre l'Evangelí i les ensenyances de l'Església, fent front a les tenebres de l'agnosticisme i de la incredulitat amb la llum de la revelació i de les bones obres.

La Verge Maria, present per les vostres terres, els vostres camps i ciutats, en els vostres santuaris i en la intimitat de vostres llars us acompanyi en aquesta gran missió apostòlica. Amb aquests desitjos a tots imparteixo de cor la meua benedicció apostòlica."

El nou nunci, monsenyor Tagliaferri, en arribant a Madrid

"Porto l'afany de realitzar amb eficàcia la meua missió de tenir cura i promoure les relacions amistoses i diplomàtiques que des de fa tant existeixen entre l'Estat espanyol i la Santa Seu i de ser fidel intèrpret del Papa", va dir el nou nunci de Sa Santedat a Espanya, monsenyor Mario Tagliaferri, en arribar a l'aeroport de Barajas. Però la meua missió —afegí— és també i abans de tot pastoral. Vinc per servir l'Església que és a Espanya. A tots, bisbes, sacerdots, religiosos i religioses i als seglars compromesos en la vida eclesial, ofereixo la meua col·laboració."

En el seu diàleg amb els periodistes, monsenyor Tagliaferri qualificà de "correctes" les relacions amb la Santa Seu i afegí que la seva missió és treballar per a que aquestes relacions vagin essent cada vegada més cordials i amistoses.

Vaticà dia a dia

Un argentí, superior
general dels claretians

S'ha celebrat a Roma el Capítol general dels Claretians, fundats per sant Antoni Maria Claret.

Per majoria absoluta, a la primera votació ha estat elegit superior general el pare Gustavo Alonso, argentí, de cinquanta-quatre anys d'edat.

També ha estat elegit consultor del Consell General de la congregació claretiana, el pare Aquilino Boccos, fins ara provincial de Castella i president de la FERE, càrrecs que haurà de deixar per incorporar-se a les seves tasques en el govern central dels claretians.

El cardenal Gantin visita
l'arquebisbe de Tarragona

El cardenal Bernardin Gantin, prefecte de la Sagrada Congregació per als Bisbes, durant la seva estada a Espanya amb motiu del Congrés d'Evangelització, visita l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Ramon Torrella, amb qui ha compartit el servei a l'Església, a la cúria romana, durant uns anys.

Durant la seva estada a Tarragona, el cardenal visita la catedral i el monestir de Poblet.

Merab Kostowa condemnat
a deu anys de presó

Defensor dels drets de l'home, Merab Kostowa, georgià ortodox, viu la seva detenció prolongada de dos anys. Merab Kostowa havia començat la passada primavera una vaga de la fam per protestar contra el seu aïllament i la confiscació dels seus llibres. Havent-se adherit el 1977 al grup "Helsinki" de Geòrgia, era un dels líders de la defensa dels drets de l'home. A l'any següent, fou condemnat a tres anys de presó i a dos d'exili per "agitació i propaganda antisoviètica". Durant el seu exili ha estat condemnat per tres vegades a cinc anys de privació de llibertat, condemna que ha estat novament prolongada.

La música, factor
de germanor

Amb motiu de l'Any Europeu de la Música, que se celebra per coincidir l'any 1985 amb el tricentenari de Joan Sebastià Bach, Frederic Haendel i Domenico Scarlatti, sa santedat Joan Pau II ha tramès un missatge a monsenyor Domenico Bertolucci, director de la capella musical pontificia i president del comitè de la Santa

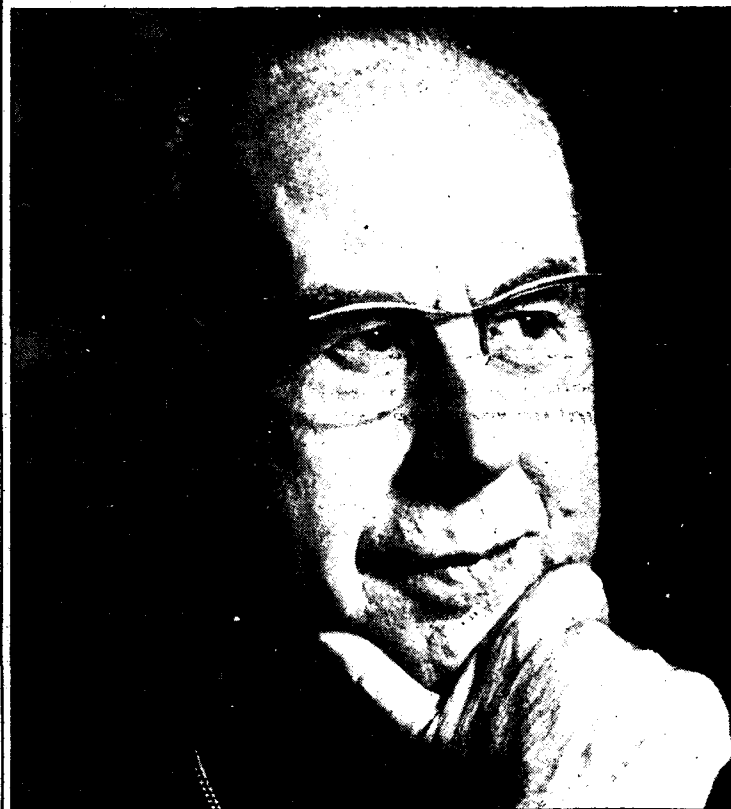
Seu per a l'any Europeu de la Música. El Papa posa en relleu en el seu missatge que la música "per la seva transcendència també és expressió de llibertat, escapa a qualsevol poder i arriba a ser refugi d'extrema independència de l'esperit, on canta, quan tot sembla envilir o cohartar l'home".

El Papa desitja que la música elevi cada vegada més l'ànim vers la comprensió dels autèntics valors humans i espirituals i sigui un instrument de veritable germanor, ajudant a superar les discriminacions i fronteres. "La música —afirma el Papa— és gairebé veu del cor, suscita ideals de bellesa, la aspiració a una perfecta harmonia no torbada per passions humanes i el somni d'una comunió universal".

"L'Església ha cultivat i sempre ha afavorit la música —escriu el Papa—, com a testimoni de la riquesa vital de la comunitat, és més, n'ha estat sempre el seu mecenes, molt conscient de la seva importància espiritual, cultural i social". En la litúrgia, l'Església insisteix per què la música "entri com a element de glorificació a Déu, com a expressió i sosteniment de la pregària, com a mitjà d'efusió de les ànimes dels participants, com a signe de solemnitat que tots poden comprendre".

Els anys han abatut un "cedre del Líban"

El cardenal König
es jubila

La sala de premsa del Vaticà ha fet pública la notícia oficial de la dimissió del cardenal König —primat d'Àustria i un dels bisbes de més prestigi— per raons d'edat. Franz König va complir el passat 3 d'agost vuitanta anys d'edat. Encara que la notícia era esperada d'un dia per l'altre, ha causat gran impacte en el poble austríac, ja que "aquí —diuen els vienesos— ningú no s'imagina la ciutat sense el seu cardenal".

Tothom coincideix a afirmar que, amb la dimissió de König, Àustria perd una figura religiosa de nivell internacional, i l'Església catòlica, un cardenal de gran prestigi. L'arquebisbe de Viena es retirarà i passarà un temps resant i meditant en un convent del Tirol. Després, si les seves condicions de salut li ho permeten, continuarà dedicant-se a la cura d'ànimes, com a simple capellà, en el seu país d'origen, Rabenstein, a la Baixa Àustria. Tanmateix, el cardenal mantindrà el seu càrrec de president de l'organització internacional per a la pau Pax Christi i impulsarà la fundació Nova Spes de la qual és un dels promotors i que té per finalitat teixir contactes entre el món econòmic, polític i de la informació amb l'Església.

Es desconeix en aquest moment qui succeirà a König en la seu de Viena. Tanmateix, un dels candidats més segur és, sense cap dubte, l'auxiliar i vicari general, Helmut Kratzl.

König és un home que ve de la teologia. Era professor de teologia a la Universitat Catòlica de Salzburg quan va ser designat bisbe a la pròpia diòcesi natal. Va néixer el 3 d'agost de 1905, ordenat sacerdot als vint anys, bisbe el 1952 per Pius XII (quatre anys més tard el va nomenar arquebisbe de Viena) i cardenal el desembre del 1958 pel papa Joan XXIII. Franziskus König és un dels testimonis i protagonistes de primera fila dels temps de transformació de l'Església catòlica. König va ser qui va proposar, ja en el conclave que va elegir el papa Luciani, el nom del cardenal de Cracòvia, Karol Wojtyła, candidatura que sortiria amb majoria de vots dos mesos després. Considerat un "progressista" durant el Concili Vaticà II, en els últims anys ha afirmat constantment que la crisi més profunda de l'Església no consisteix tant en les qüestions de renovació teològica, com a la falta de vida interior, de meditació i oració, i de responsabilitat personal dels cristians.

El cardenal König diu que l'Església de l'any dos mil probablement s'assemblarà a dels orígens, caracteritzada per "petites cèl·lules i moltes catacumbes". König, coneixedor expert de la vida de l'Església en els països comunistes, veu en els laics un element essencial per al "retorn a l'autenticitat" de la vida cristiana i de l'Església catòlica.

L'arquebisbe de Viena és un humanista, que parla perfectament onze idiomes i coneix, tan a la perfecció com la Bíblia, l'Alcorà i els antics textos sagrats perses. Però, al mateix temps, és un especialista del marxisme i de la realitat comunista. En efecte, l'anàlisi del socialisme real d'aquests països ha estat, durant decennis, un dels seus primers objectius pastorals, sobretot per defensar els drets i llibertats dels creients a l'Europa de l'Est.

En els últims anys va intensificar els seus discursos sobre problemes morals i religiosos i va ser l'artífex de la "conciliació" entre socialistes i catòlics austríacs, trobant en el canceller Bruno Kreisky un interlocutor atent i políticament partidari. El seu "diàleg" li va costar l'acusació de "cardenal roig" per part d'alguns sectors conservadors.

La seva popularitat a Àustria i en el món catòlic és immensa, malgrat el seu caràcter reservat i de ser poc amic del contacte amb les multituds.

M.G.

L'Assemblea Panafricana
se celebrarà abans del 1990

"L'Assemblea Panafricana, que abordarà el tema de la situació de la fe a Àfrica, segons tots els indicis, se celebrarà abans que finalitzi el decenni 1990", segons afirma el bisbe auxiliar de Kinshasa, Tshibangu Tshiahiku, en l'últim número de la revista "Mundo Negro". El bisbe, destacat interllectual africà, afegeix que "els preparatius s'iniciaran molt probablement el pròxim any. Als quals hi prendran part tots els bisbes, acompanyats del conjunt del poble de Déu a Àfrica, és a dir, sacerdots, religiosos i laics".

Pel que fa als temes que s'abordarien en aquesta reunió, afirma:

"Dins de l'anàlisi general de la situació religiosa a l'Àfrica actual, els temes concrets abastarien els següents sectors: teologia i situació doctrinal, litúrgia, espiritualitat, orientacions opcions pastorals, el paper de l'Església en la societat africana i una llarga llista de qüestions. En definitiva es tracta de plantejar-se les condicions del desenvolupament i de l'arrelament de la religió cristiana al continent africà".

El bisbe relata l'origen de la iniciativa amb les següents paraules:

"La necessitat de celebrar aquest concili se'n parla des de fa temps, sobretot des de la celebració del Concili Vaticà II. Així ho manifestà també un home tan il·lustre com Alioune Diop. Aquesta idea aflorà en la reunió dels Estudiants Catòlics Africans, celebrada a Friburg del 13 al 17 d'abril del 1962. En aquella època es digué en una llarga ocasió: "Demà, nem als cristians africans i missioners influents (jerarquia i laicat) que no estalviïn esforços per ajudar el Concili a no perdre de vista problemes vitals que decidiran el futur cristià de l'Àfrica negra...". El Vaticà II afirma la importància de les esglésies particulars i aquesta idea aflorà explícitament en la declaració feta pels bisbes africans després del Sínode dels Bisbes, celebrat a Roma l'anv 1974".

El cardenal Zougrana, conversa amb el cardenal Gantin, prefecte de la Congregació per als bisbes, durant l'última reunió del Consell de Missions a Roma.

El desig de celebrar un concili africà —continua— es manifestà explícitament i publica en el col·loqui internacional sobre "Civilització negra a l'Església catòlica", celebrat del 12 al 17 de setembre del 1977 a Abidjan, capital de la Costa d'Ivori. D'això se'n informà al Simposi de les Conferències Episcopals d'Àfrica i Madagascar (SCEAM) i a l'Associació Ecumènica de Teòlegs Africans.

En la seva VII Assemblea General, celebrada l'any passat a Kinshasa, el SCEAM decidí que siguin els episcopats nacionals els qui realitzin les consultes necessàries entre el clergat i els laics perquè, en el termini d'un any, donin a conèixer els resultats al comitè permanent, el qual prendrà les mesures pertinents, una vegada rebuda la informació. L'Associació Ecumènica de Teòlegs Africans ha manifestat clarament el seu desig

que se celebri aquest concili africà".

"També la Conferència Episcopal del Zaire —conclou el bisbe— manifestà a Joan Pau II durant la seva estança al nostre país el maig del 1980, el desig de veure algun dia celebrat el concili. El 12 d'abril del 1982, el cardenal arquebisbe de Kinshasa, Joseph Malula, digué al Papa, parlant com a portaveu dels bisbes zairens, que aquest concili permetria a les nostres Esglésies de fer un balanç de la situació del cristianisme a l'Àfrica i establir junts les bases adequades per a l'evangelització integral del nostre continent en el futur".

Com ja se sap, el portaveu de la Santa Seu va fer pública una nota assenyalant que aquesta reunió no seria un "concili" vàlid per a tota l'Església, sinó una "assemblea" específica africana.

Parròquia de la Sagrada Família. "Aula de Formació Religiosa".— La Parròquia de la Sagrada Família de Barcelona, inicia aquest mes d'octubre unes classes de Religió, "Aula de Formació Religiosa". Amb aquesta iniciativa es tracta d'oferir a persones de qualsevol edat —adults, joves, adolescents— la possibilitat de millorar la seva Formació Religiosa. És especialment interessant per als adults que desitgin completar i actualitzar el coneixement de la fe que professen, i per als alumnes dels col·legis en el quals no s'imparteix aquest tipus de formació. Les classes —una per setmana— s'impartiran en horaris de matí, tarda i vespre, d'acord amb les opcions de les persones interessades. Serà un estudi i l'abast de tothom. Per a més informació i inscripcions, adreceu-vos al despatx parroquial, c/Provença, 450, de dilluns a divendres, de 6 a 8 del vespre.

Comunitat "Equip Juvenil Eclesial".— Té projectada una visita al Sanatori de FONTILLES (Alacant), amb alumnes universitaris i de COU i 3er. de BUP, els dies 1, 2 i 3 de novembre, per sensibilitzar-nos al problema del dolor i de la soledat. De retorn, i com a complement cultural, pasarem per Peníscola i visitarem

el Palau dels Papes. Informació: Centre E.J.E., c/Muntaner, 91, 2on., 2a. 08036 - Barcelona. Tel. 253 18 93, del dimarts al divendres, tarda.

II Assemblea - Trobada de "VIDA CREIXENT".— Se celebrarà el dia 5 d'octubre, al Col·legi de Jesús Maria, c/Passeig de Sant Gervasi, 15, de les 10 del matí a les 18,30, amb els actes següents: Conferència, a càrrec del Consiliari nacional de "Vida Ascendente", P. Liborio López, s.j.; Reunió de treball per Grups; Assemblea; Dinar; Sessió d'audiovisuals; informació general sobre el nou Curs de "Vida Creixent", i celebració de l'Eucaristia. Tota la gent gran que encara se sent jove i amb ànim de "creixer", és convidada a assistir-hi. **Per a reserva del dinar**, telefonau, si us plau, al 318 40 89, de 12 a 1, i de 6 a 8, abans del dia 1 d'octubre.

Consell Pastoral Diocesà de Barcelona.— En complir-se els primers dos anys de treball del Consell Pastoral Diocesà definitiu —i a punt de produir-se les primeres renovacions estatutàries— s'ha organitzat una jornada per a compartir el resultat d'aquesta tasca amb altres persones que, per raó del seu amor a l'Es-

glésia de Jesucrist, desenvolupen també responsabilitats pastorals a la diòcesi (membres de Consells pastorals parroquials, arxiprestals i zonals i dirigents d'entitats d'església: Delegacions, secretariats, comissions, moviments...). S'ha situat el treball en el marc d'una dinàmica eclesial i tenint ja molt a prop el Sinode Extraordinari convocat per revisar els 20 anys de postconcili. L'acte se celebrarà el proper dia 6 d'octubre, al Col·legi La Salle Bonanova (Passeig de la Bonanova, 6).

ANFE, Adoració Nocturna Femenina.— **Vetlla d'Adoració.** Se celebrarà el dia 4 d'octubre, com a iniciació de les tasques del nou curs. Tindrà lloc a l'església del Sm. Sagrament, c/Aragó, 268, baixos. Començarà a les 11 de la nit amb la celebració de l'Eucaristia, seguida d'una hora d'adoració. S'invita a tothom qui hi vulgui participar. Informació: CEDAIR, c/Aragó, 268. Tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda.

ANFE. Curset d'iniciació a la Bíblia.— ANFE invita tots els joves nois i noies, a un Curset d'iniciació a la Bíblia. L'estudi es basarà més concretament sobre: "Les grans crides en la Història

de la Salvació". Dirigirà Mn. Eduard Bosch. Tindrà lloc amb caràcter periòdic els primers i tercers dissabtes de mes, a les 7 de la tarda, a l'església del Sm. Sagrament (c/Aragó, 268), a partir del dissabte dia 5 d'octubre. La sessió d'aquest dia acabarà amb una pregària d'adoració. Informació: CEDAIR, c/Aragó, 268, Tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda.

TARRAGONA

Institut de Teologia de Tarragona.— El dimecres, dia 2 d'octubre, s'iniciaran les classes del Curs 1985-1986, les quals com en anys anteriors, s'impartiran de dimarts a dijous, de 8 a 10 del vespre. Enguany es donaran les matèries corresponents al primer i tercer curs. Recordem que l'Institut, a més de alumnes ordinaris (que segueixen totes les assignatures programades en un curs), i extraordinaris (que solament segueixen algunes de les assignatures), accepta alumnes oients. Recordem també que és convenient de seguir els cursos de l'Institut per tal d'aconseguir la preparació adequada per a fer de catequites. Per a informació i

matrícula: Secretària de l'Institut, c/. Méndez Núñez, 14, 2on, Tarragona, de 7 a 9 de la tarda.

SOLSONA

EL MIRACLE. Exercicis per al Poble de Déu.— Dirigits per monsenyor Miquel Moncadas, Bisbe de Solsona. Són oberts a tothom: joves, adults, tercera edat, matrimonis, sacerdots, religiosos/es... Per a tots una experiència de Déu, sempre jove, i un retorn a les fonts del cristianisme. **Última tanda d'enguany**, del 30 d'octubre al 3 de novembre. Comença al vespre del primer dia i acaba a la tarda del diumenge. És necessari portar la Bíblia (Antic i Nou Testament). Les despeses de pensió són cobertes de manera anònima i voluntària. Inscripcions: Casa d'Espiritualitat - EL MIRACLE. Tel. (93) 811 00 45.

GIRONA

Cursets de Cristiandat.— Tothom és invitat a participar al Curset de Cristiandat que se celebrarà del 10 al 13 d'octubre, a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles. Poden ensenyar's homes, dones i joves.

Diccionari de la llengua catalana

1.800 ptes.

El més actual i el més complet de tots els diccionaris de llengua catalana. Amb totes les modificacions i noves incorporacions lexicals establertes per l'Institut d'Estudis Catalans.

80.000 entrades lexicals.

2.ª edició corregida i revisada.

De venda a llibreries

els diccionaris de l'enciclopèdia

anglès, francès, alemany, japonès i enciclopèdic.

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Un autor que conserva tot l'interès, després de més de cinquanta anys.

La col·lecció Nova Terra, que publica La Llar del Llibre té el gust de presentar:

- Terra dels homes
- Pilot de guerra
- Vol de nit

tres magnífics treballs d'Antoine de Saint-Exupéry, escriptor i pilot francès, que es mostra profundament observador de l'interior humà, com a un filòsof.

Els trobareu a totes les llibreries

COTTOLENGO DEL P. ALEGRE

El Cottolengo del Pare Alegre s'ha assabentat que diverses persones estan demanant de diferents maneres per Hospitals i domicilis particulars per aquesta Institució. Ofereixen calendaris, postals o similars amb impresos de "Asociación Española de Descapacitados", "Asociación Fénix" i "Asociación Humanitas", Associacions benèfiques que figuren autoritzades i basant-se en això, demanen per al Cottolengo.

Demaneu que s'abstinguin d'atendre peticions a favor nostre. Aquesta Institució viu plenament abandonada a la Paternal Providència de Déu i vol viure la Paraula de Jesús: "Busqueu primerament el Regne de Déu i la seva justícia, que tot això se us hi afegirà d'escriure" (Mt 6,33).

Tota demanda directa o indirecta és totalment contrària al carisma propi de l'Obra.

Cottolengo del Pare Alegre

Urgell

Mossèn Sàrries ha fet una tesi sobre el primer bisbe d'Urgell

Els principis doctrinals de sant Just són útils per la pastoral d'avui

A. MIRABET

LA SEU D'URGELL. Mossèn Ramon Sàrries, sacerdot de la diòcesi d'Urgell, ha presentat la tesi de llicenciatura en Teologia Bíblica, el tema escollit és "Sant Just d'Urgell, vida i Obra". El treball té molt d'interès per tractar-se del primer Bisbe d'Urgell del que hi ha notícia històrica i perquè ningú fins ara no havia estudiat l'obra de sant Just.

L'autor presenta en primer lloc la biografia del sant Bisbe, en la segona part estudia la seva obra sobre el "Càntic dels Càntics" i finalment la relaciona amb la tradició exegètica de l'església. Germà dels bisbes Justinià de València, Nebridi d'Egara i Elpidi d'Osca, Just començà a governar la diòcesi d'Urgell després del 517, el 527 signà les actes del II Concili de Toledo i el 546 les del Concili de Lleida.

L'autor de la tesi presenta el sant Bisbe d'Urgell en el marc de l'ambient social, religiós, cultural, econòmic i polític de l'època, i informa sobre l'Església d'Urgell: història, límits, personalitats...

La segona part del treball està dedicada a l'estudi del Comentari de sant Just al Càntic dels Càntics. Actualment es conserven 19 còdex amb el text de l'obra del sant Bisbe. Mn. Sàrries n'estudia les característiques literàries i exegètiques i analitza també el contingut doctrinal i moral del Comentari. En la part doctrinal cal ressaltar la descripció que sant Just fa de l'Església d'acord amb el text bíblic: Crist és el pastor rodejat de lliris i el Cos —l'Església— és adornat amb la garlanda dels Sants i Verges. L'activitat primordial de l'Església és el ministeri de la Paraula: "mitjançant la doctrina dels Apòstols els sants són nodrits amb la llet espiritual". L'Església pel "Surge, Amica mea..." és exhortada a deixar les coses temporals i aspirar a les eternes.

En el darrer capítol de la tesi l'obra de sant Just es presenta dins el corrent tradicional exegètic de l'Església. Després de glossar els comentaris de la Patrologia grega i llatina al Càntic dels Càntics, l'autor subratlla la influència de sis comentaris en l'obra de sant Just: Sant Hipòlit, Orígenes, Filó de Carpàcia, Teodoret de Cirus, Gregori d'Elvira i Aponi. El treball subratlla els punts doctrinals comuns entre sant Just i els Pares de l'Església. El que caracteritza el Comentari de sant Just és el to pastoral emprat, evidentment el Bisbe escriu

als homes del seu temps. Fa ressaltar la fortalesa de l'Església en resistir els atacs dels seus perseguidors i recomana als cristians, particularment als pastors, que donin un bon testimoni de vida, exhorta també a la castedat i fa un elogi de la virginitat.

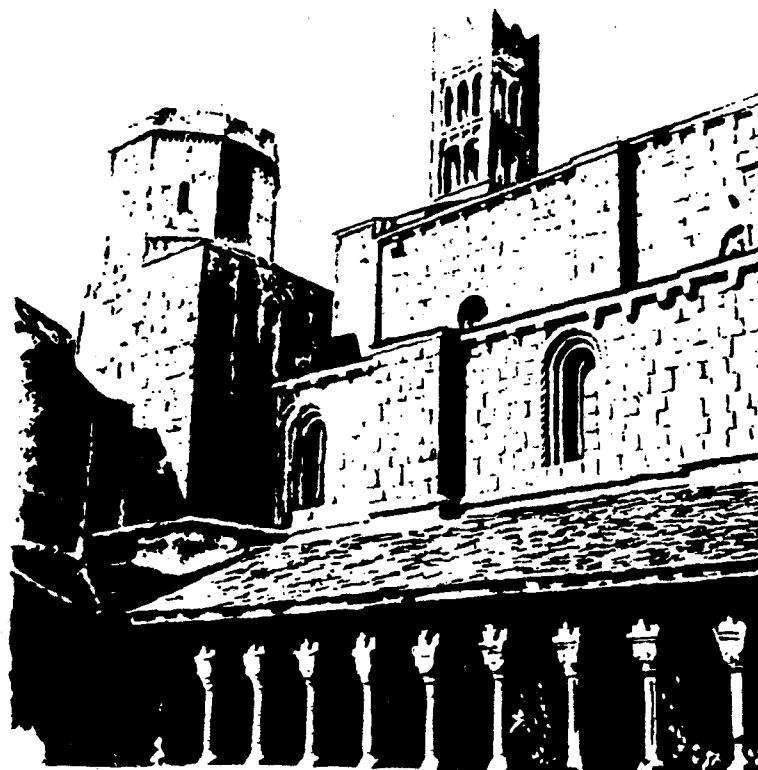
Alguns dels principis doctrinals de l'obra de sant Just tenen avui plena actualitat i poden ser útils en la pastoral. Sant Just en el seu Comentari valora la doctrina sobre l'Església, a la qual el creient s'incorpora pel Baptisme i el senyal de la Creu "segell de pertànyer a Crist". Defineix a Jesucrist com el "bes de reconciliació de Déu amb la humanitat" i aquí fonamenta la seva doctrina sobre l'amor que ha de guiar les relacions de l'home amb Déu i amb el proïsme. L'amor és el tema del Càntic dels Càntics.

Sisè volum d'"Urgellia"

La Societat Cultural Urgel·litana, responsable de l'edició dels anuaris d'història "Urgellia", té enllestida l'edició del volum 6è de la col·lecció. Com els cinc volums anteriors té unes 500 pàgines i, entre altres temes, publica la transcripció de diferents documents de l'Arxiu Capitular, a càrrec del P. Cebrià Baraut; un estudi de la beneficència a la Seu d'Urgell durant l'edat mitjana, per Carme Batlle; una informació documentada sobre les organitzacions eclesiàstiques a la Vall d'Aneu, Boí i Aran, per Enric Moliné; i Mn. Albert Vives, responsable del Museu Diocesà, és l'autor d'un treball sobre les miniatures mossaràbigues del "Beat de Liébana". A part hi haurà també una àmplia biografia sobre la comarca de la Ribagorça.

Urgellia és una publicació anual molt ben acollida pels especialistes de la història, particularment medieval, als quals posa a les mans interessant documentació procedent de l'Arxiu Capitular del Bisbat i un ampli ventall d'estudis monogràfics sobre diferents temes de les comarques pirinenques. Amb els estudiosos del mateix Bisbat d'Urgell, com són Mn. Albert Vives, Benigne Marqués, etc. hi col·laboren especialistes vinculats amb la història medieval, com ho són la Carme Batlle, en Manuel Riu, etc., i altres persones relacionades amb les nostres comarques pirinenques, com el P. Cebrià Baraut i Mn. Enric Moliné.

El Bisbe d'Urgell escrivia per als homes del seu temps, tot recomanant-los, particularment als sacerdots, que donin un bon testimoni de vida.

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

L'horari

L'home no n'ha tingut pas prou amb la pretensió de mesurar, una realitat tan fugissera i intangible com el temps, en anys, mesos, setmanes i dies; ha volgut també fixar i mesurar les hores, els minuts, els segons i àdhuc llurs dècimes, centèsimes i mil·lèsimes. Les agulles del rellotge tenen la virtut de córrer sense fer soroll i com d'amagatots, i l'aparença d'una enganyosa immobilitat. La minuteria i la secundària, en canvi, van de bòlit. L'hora, unitat de temps igual a la vint-i-quatre part d'un dia solar, és l'autèntica mestressa de la vida diària. Si volem anar a l'hora no ens toca més remei que seguir l'horari, aquest reglament de les hores que imposa la seva autoritat en tots els camps de la vida. Hi ha un temps per a tot, però cal fer cada cosa a la seva hora. Quan diem d'una persona que "no va a l'hora", malament rail!

Hi ha un "bon dia i bona hora" que obre el dia, i "un bona nit i bona hora" que el tanca; i, a l'entremig, l'horari de treballar, de menjar, de fer això i de fer allò. Tots, si us plau per força, estem sotmesos a un horari. Tan avesats hi estem que, quan no tenim el viure quotidià sotmès a un horari, ens costa un veritable esforç pensar què farem i en quin moment ho farem. Diem, normalment, que les hores passen volant, però quan estem malalts per exemple, ens queixem que ens costa passar les hores, i quan tenim lleure, sovint les trobem avorrides. Si la que en diem futura civilització de l'oci ens allibera de l'horari, la feina serà nostra perquè la vida no se'ns quedi sense suc ni bruc.

Un descuit que he tingut a la vida, i que ara malauradament ja no puc subsanar, és preguntar a la mare l'hora en què vaig néixer. I una altra hora exacta que no sabré mai, serà l'hora de la meua mort. És clar que, el néixer i el morir són fets irreversibles, i sigui quina sigui l'hora en què cauen, cal acceptar-los i... tururut setze hores. Ara hi som, ara no hi som, i no cal encaparrar-s'hi.

S'ha de reconèixer que la memòria és una meravellosa facultat humana que ens permet reviuir parcialment els fets de la nostra vida dues, tres... quaranta vegades! A mesura que ens fem grans ens queixem de no poder recordar tot allò que voldríem; però la nostra submissió als horaris ens ha marcat tant que fàcilment podem recordar-los des que vàrem començar a fer ús de

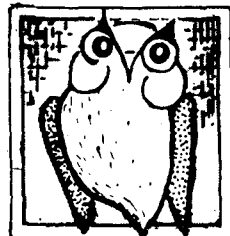
l'ús de raó. Des de la nostra infantesa varen ensinistrar-nos a guardar l'horari, fins i tot amb la més estricta puntualitat. Ens aixecàvem al punt de tal hora i a tal hora en punt havíem d'entrar a l'escola. L'horari és un senyor que vol ésser servit puntualment. Fàbriques, oficines, mercats, botigues, esglésies, metges, advocats, barbers, perruquers, trens, avions, vaixells, tots tenen l'horari establert. Fora d'hora no truqueu que no us coneixen; o no hi aneu perquè ja no hi són; han marxat volant a complir un altre horari.

Un horari que no va a l'hora, pot portar-nos molts disgustos. Perquè les coses, com les oportunitats, passen a la seva hora i després... després ja és tard i no hi ha manera d'atrapar-les.

Les hores, dia a dia, repeteixen el toc i dibuixen el mateix perfil, però no n'hi ha cap d'igual. Quan era petit i preguntava a la mare: "Mare, ¿quina hora és?" Em deia: "L'hora d'ahir a aquesta hora". Era una veritat a mitges, perquè la d'avui i la d'ahir eren dues hores ben diferents. Si tornessin les mateixes tindríem l'oportunitat d'omplir les que havíem deixat buides o plenes de banalitat. Hi ha moments en els quals és un bon rosec l'angúnia de les hores buides, oi? Cal acceptar-ho humilment i sense desesperança. Què voleu fer-hi? En una collita, per bona que sigui, no tot és gra; cal comptar també amb la palla. Unes hores que m'intriguen són les hores dormides en les quals hi ha escrits els fantasmes dels nostres malsons i dels nostres somnis. Quin llargmetratge si poguéssim veure'!

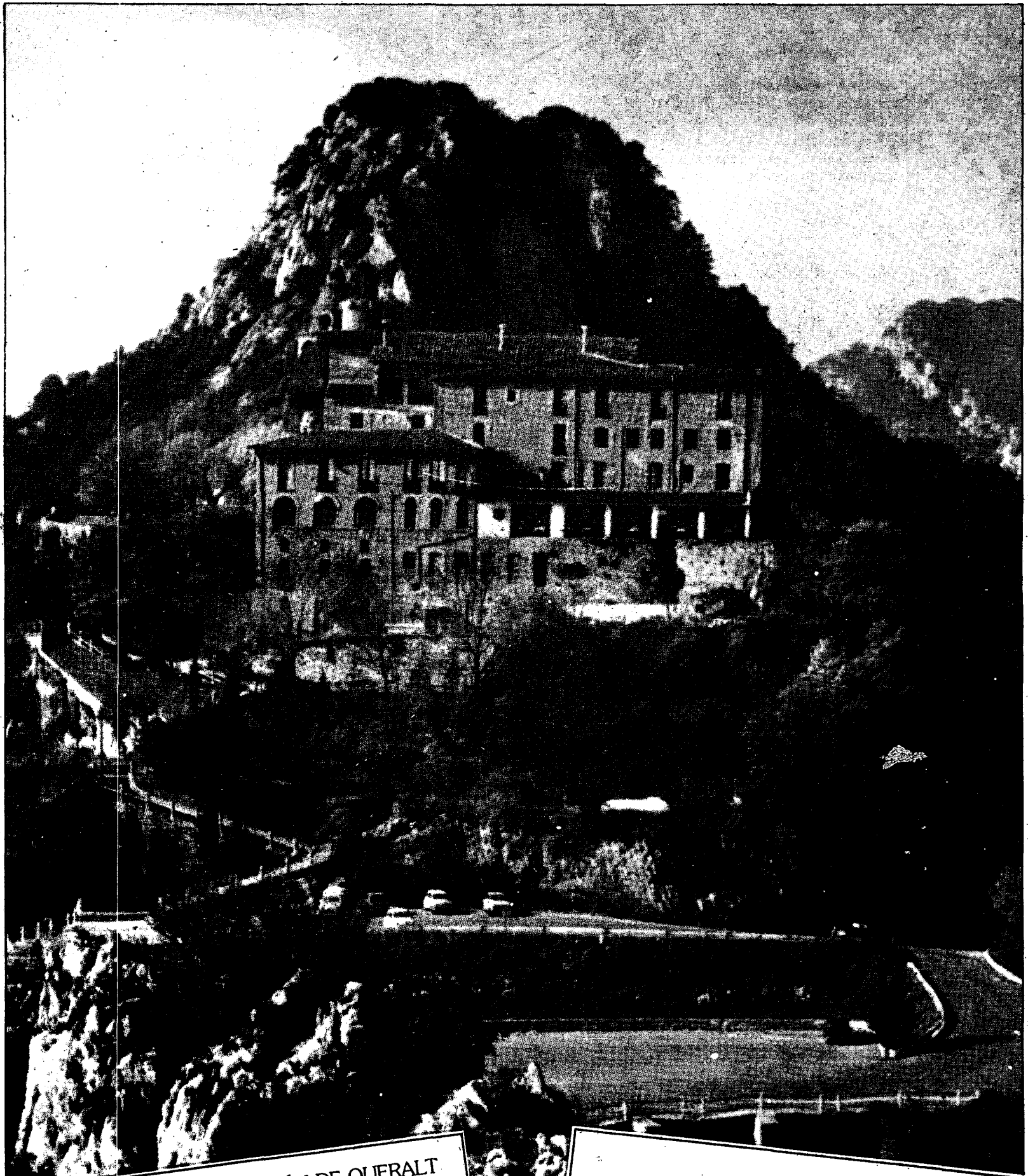
La varietat del contingut de les hores fa que n'hi hagi d'altres i baixes, d'agradeses i d'amargues, d'exitoses i de ruïnoses, de primeres i d'últimes. L'avantatge és que, donada la impossibilitat d'aturar-ne cap, totes passen; encara que, les bones duren poc, i que les dolentes costen quissap-lo d'endurar. Sempre queda el recurs d'oblidar les unes i recordar les altres.

L'Evangeli parla de "l'hora" com d'un moment privilegiat del trobament de l'home i Déu; i Jesús parla de "la seva hora" referint-se a la seva mort i plena glorificació. Tant de bo que l'amor i la fe donessin sentit a les nostres hores de cada dia, ara, i a l'hora de la nostra mort. Amén.

XXX VIATGE CULTURAL

6 d'octubre del 1985

SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE QUERALT
(Berga)

La Gleva
Borredà
Vilada (visita a la fàbrica de galetes Vinyes)
Berga (visita al Museu Municipal)
Santuari de Queralt
De tornada, visita a l'església pre-romànica de Sant
Quirze de Pedret.

Preu, 1950 pessetes, comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

La sortida serà a les vuit en punt del matí, del carrer de València xamfrà Balmes.

Restaurant: **"Balcó de Catalunya"**
Santuari de Queralt

Barcelona

Amb la intervenció de destacades personalitats a nivell mundial

La Facultat de Teologia organitza un Simposi internacional sobre la fam

15 octubre 1985

Mons. HELDER P. CÂMARA, Arquebisbe dimissionari d'Olanda-Recife.

"La interpellació de la pobresa i de la fam des d'Amèrica Llatina".

22 octubre 1985

Mons. RAMON TORRELLA I CASCANTE, Arquebisbe Primat Tarragona.

"Consciència i resposta dels cristians. Perspectiva ecumènica i aportació de l'Església catalana".

23 octubre 1985

Hon. Sr. JOSEP M. CULLELL I NADAL, Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.

"Les possibilitats i les perspectives de la política catalana en el problema de la fam mundial".

24 octubre 1985

P. LLUÍS MAGRINYÀ, President de la Coordinadora d'Organitzacions No-Governamentals pel Desenvolupament.

"Les Organitzacions No Governamentals al nostre país. Experiències i perspectives.

P. IGNASI SALVAT, professor del Departament de Moral de la Facultat de Teologia de Barcelona.

"La reflexió teològica. La fam com a sofriment i com a interpellació".

14 gener 1986

Excm. Sr. WILLY BRANDT, Ex-Canceller de la República Federal d'Alemanya, President de la "Comissió Nord-Sud".

"Les responsabilitats polítiques en el fet de la fam".

BARCELONA.- La Facultat de Teologia de Barcelona, a través del seu Departament de Moral, organitza un Simposi Internacional per tractar el problema gravíssim de la fam al món. Diverses personalitats, especialistes en la matèria i persones expertes en el treball positiu en aquest camp fan les seves aportacions sobre un tema alhora tan complex i tan urgent.

El mes d'abril d'enguany tingué lloc la primera part del Simposi dedicada a presentar les dades del problema i els seus aspectes econòmics. Varen intervenir el Sr. BILL YATES, director per a Europa de la OXFAM; el Prof. JAN TINBERGEN, Premi Nobel d'Economia, el qual, essent-li impossible d'assistir, va gravar en vídeo a posta per al Simposi els punts bàsics del seu pensament; el Prof. HANS LINNEMANN, Catedràtic de la Universitat Lliure d'Amsterdam; el Prof. FRANCESC GRANELL I TRIAS, Catedràtic d'Organització Econòmica Internacional a la Universitat de Barcelona; i el Prof. JOSEP M. VIDAL I VILLA, Professor d'Estructura Econòmica a la Universitat de Barcelona.

Les parts segona i tercera estaran dedicades a les dimensions eclesial, política i no-governamental del tema de la fam mundial. A causa dels compromisos de les diverses personalitats que participen al Simposi ha estat necessari canviar el calendari anunciat inicialment.

Amb l'organització d'aquest Simposi el Departament de Moral pretén oferir la plataforma de la Facultat per al tractament interdisciplinari d'un dels desafiaments més urgents del nostre temps; i alhora, donar suport a

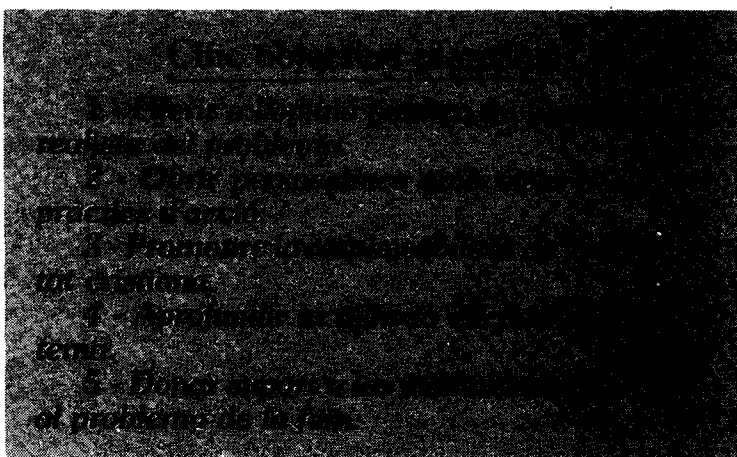
les institucions i moviments que treballen amb generositat i eficàcia en aquest camp.

HORARI Horari

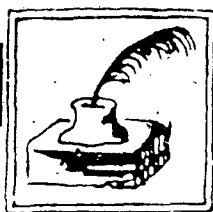
- Les sessions començaran a les 19 hores.

LLOC Lloc

- Facultat de Teologia de Barcelona. Diputació 231. 08007 Barcelona. Tel.: 93 / 254 16 00.

Impromptu

Una recepta interessant

ORIOL CAMPS

Ara que l'agnosticisme ho presideix tot i per tots els mitjans es procura esborrar el nom de Déu i tot el que tingui un sentit religiós prenent instaurar una nova era en la qual imperi la raó i el més estricte realisme, és sorprenent que des d'una emissora de ràdio del nostre país es doni la següent recepta per guardar-se dels mals averanys que puguin provenir de l'exterior, a una senyoreta que havia consultat el seu horòscop que, per cert, no li era pas gaire falaguer:

"Posar al darrera de la porta de casa seva una bossa com les que abans es feien servir per guardar diners, però confeccionada amb roba vermella per dintre i per fora, plena de salmorra i una cabeça d'all, tenint cura que cap gra no estigui fet malbé".

Vull imaginar-me que era una broma... Però transcriu la recepta per si algun lector creu que pot ser-li útil (?). Això em sorprendria encara més que la mateixa recepta.

Girona

Lloret de Mar acollí la II Ulteia Internacional de Cursets de Cristiandat

jmmm

LLORET DE MAR.- Sí, com anunciava el programa, "L'amor de Crist no té fronteres", es va fer palesa la germanor que pot despertar una crida en nom de l'amistat i germanor que es fomenta en els Cursets. L'ambient era tan caldejat com en les més càlides reunions familiars. La "universalitat de la fe", com deia el bisbe Jaume en la seva carta als assistents, es feia present com en una nova Pentecosta. Allí no calia saber si el company de seient era italià o francès. L'amistat passava per sobre la multiplicitat de llengües, i el goig de sentir-se germà d'un —fins aquell moment desconegut— feia pensar com és de fàcil trobar la veritable unió sense malgastar tant de temps en congressos, intèrprets i comunicats. Una mateixa comunió ens feia

entendre, més clar que les traduccions dels intèrprets oficials, el sentit de les intervencions.

Es va parlar de la joventut, en aquest Any Internacional. Els joves, descobridors de nous valors, fugint de l'alienant "passotisme" es llancen a una aventura constant, en buscar un estil de vida amb il·lusió i plenitud com ho va realitzar Maria en prendre la seva decisió de donar Jesús al món.

Els grans, acceptant el compromís que comporta el cristianisme, han d'estimular-se a ser testimonis per als joves. Que no quedi només en paraules la nostra decisió de fer el món millor del que el trobem. Les vacances s'han de fer, però l'esperit ha d'estar més actiu que mai, per escampar la Bona Nova.

La participació en la celebració Eucarística, amb els cants en diversos idiomes, i especialment en l'idioma que en l'Església ens uneix a tots, com és la llengua llatina, convertiren la trobada en una celebració familiar.

El cant de l'Ave de Lourdes recordava a molts dels presents que també allí es troba un clima tan singular. El record de la Mare va fer agermanar encara més als Fills, que retornaven a casa sota el mantell d'estrelles, mantenint els ànims joiosos, decidits a perseverar per donar al món la nostra resposta: **Jesucrist és el Senyor!** Una veritat que, a través d'aquestes vivències com la de Lloret en la II Ulteia Internacional, s'escampa més enllà de les fronteres.

Girona

Els seus aplecs es veuen molt concorreguts

Banyoles està d'enhorabona per la restauració de l'ermita de Sant Patllari

M. CABALLÉ

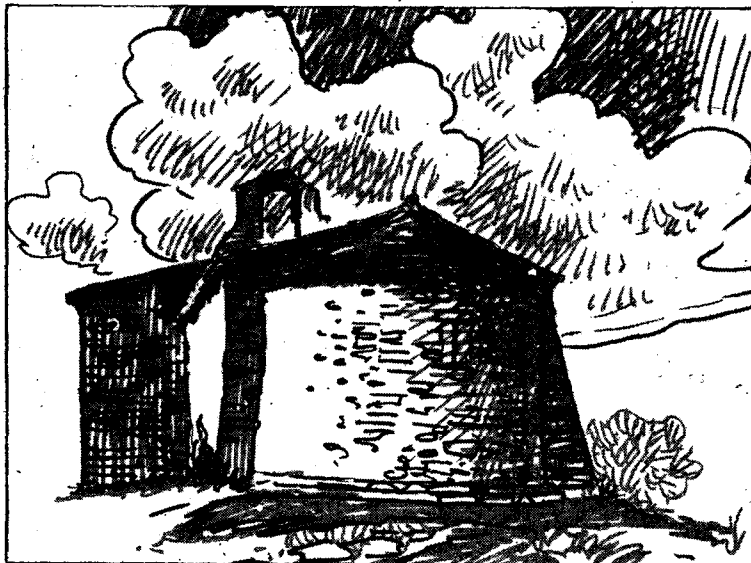
GRANOLLERS. — Aquest diumenge dia 29 de setembre tindrà lloc la inauguració de les obres portades a terme a l'ermita de Sant Patllari, situada prop de l'estany de Banyoles. Es tracta d'una construcció romànica de la qual se'n té constància escrita l'any 1403 en què es fa menció d'uns altars allí existents.

L'edifici ha anat sofrint modificacions al llarg del temps i la reconstrucció realitzada ha consistit en fer la teulada nova amb cairats del castanyer, solera de rajoles i teules. S'ha respectat l'interior amb els dos trossos de volta que encara quedaven als extrems de la nau, restes d'un enfonsament del qual no es té constància.

Aquests dos trossos de volta s'han netejat, cobrint-los amb formigó i malla.

A tot el perímetre de l'església una corretja de formigó armat lliga la construcció des d'ara. L'absis s'ha cobert amb lloses, tal com era segons es va comprovar en retirar-ne les teules.

S'ha obert la finestra de l'absis, que havia estat tapada, i en canvi es tapà la porta que comunicava amb la casa de l'ermità, si casa es pot dir d'un habitatge minúscul que hi havia. Aquí també es fa nova la teulada, s'empostissa el pis i en els baixos, que eren de terra, s'hi fa un paviment de formigó. S'ha reforçat l'espaldany i finalment s'ha substituït el

parallamps vell per un de iònic més efectiu.

Molts devots a Banyoles

El santoral diu que sant Patllari era fill d'Embrú, província d'Albèrnia a França. Va viure un temps a Viena i en tornar al seu poble el proclamaren arquebisbe. Va morir l'any 518 i entre els molts miracles que se li atribueixen hi ha el de desviar un allau de pedra i salvar una noia d'una picada d'escorpió. Després de la seva mort, el seu cos fou traslladat a la vila de Camprodon on encara es venera. L'any 1470 les tropes fran-

ces envaïren les comarques gironines i se'l varen emportar a Perpinyà, però més tard hagueren de retornar-lo en produir-se molts perjudicis entre els que el guardaven.

La comarca de Banyoles ha estat molt devota de sant Patllari. Així ens canten uns goigs que diuen:

"De Pujarnols Advocat
socorreu devots tant fins;
mirau la gran devoció
dels pobles circumveïns"

La seva festa se celebrava el 21 de juny, però a Banyoles es va traslladar al 28 d'agost, ja que per juny els pagesos tenien feina a segar i batre. Fa uns deu anys, encara es va retardar un mes per la qual cosa actual-

ment la festa té lloc l'últim diumenge de setembre. La raó és que l'assistència a l'aplec pel mes d'agost multiplicava el risc de calar foc en els boscos circumdants.

La llegenda diu que fins les formigues alades acudien a l'aplec de sant Patllari, anant-hi a morir a milers, formant una catifa d'un gruix de pam. Ningú no sap d'on venien i el fenomen es repeteix ara amb menys intensitat el dia 8 de setembre a la Mare de Déu del Mont.

La missa a les 11

L'ermita de Sant Patllari ha estat restaurada gràcies a les ajudes de la Generalitat i la Diputació de Girona. El Centre Excursionista de Banyoles i l'ajuntament d'aquesta ciutat tindran cura d'organitzar la festa d'enguany.

A les 11 del matí hi haurà missa oficiada pel senyor Bisbe que beneirà les obres. A un quart d'una hi haurà sardanes al refugi de muntanya de Can Camós, prop de l'ermita per la cobla La Principal de Banyoles.

Per arribar a Sant Patllari cal agafar la carretera de Banyoles al Collet i seguir la que va cap a Rocacorba per Pujarnol.

Les obres han estat realitzades pel Centre de Conservació i catalogació de Monuments de la Generalitat i per la Diputació de Girona.

Dos nous sacerdots a les comarques gironines

M. CABALLÉ

GIRONA. — Aquest diumenge dia 29 de setembre tindrà lloc a la parròquia de Sant Narcís de Girona l'ordenació sacerdotal de mossèn Josep Casellas i Matas, que fins ara ha vingut exercint el ministeri diaconal en la mateixa parròquia. La cerimònia se celebrarà a les set de la tarda i serà presidida pel bisbe de la diòcesi, monsenyor Jaume Camprodon.

Mossèn Josep Casellas és natural de Franciac, té 27 anys i ha fet tres cursos de psicologia al col·legi universitari de Girona.

Per altra banda el diumenge següent, 6 d'octubre, tindrà lloc l'ordenació sacerdotal de mossèn Enric Roura i Sabà, a l'església parroquial de Roses. En aquest cas la cerimònia serà a les cinc de la tarda i oficiada igualment pel bisbe de Girona. Mn. Roura és natural de Maçanet de Cabrenys, té 27 anys i ha estudiat filologia catalana.

Per últim, el dia 1 d'octubre hi haurà la tradicional inauguració de curs al seminari diocesà. A les sis de la tarda el senyor bisbe presidirà una reunió del claustre de professors i seguidament celebrarà l'eucaristia amb l'assistència dels alumnes.

El Dr. Camprodon els parla en l'inici de curs

"Joves: doneu profunditat i qualitat a la vostra vida"

GIRONA. — Amb l'aveniment de l'inici de curs per als qui estudien i de la tornada al treball dels qui tenen la sort de gaudir d'una feina, el Dr. Camprodon, bisbe de Girona, s'adreça als joves cristians tot suggerint-los unes pautes de comportament. Diu el bisbe gironí:

S'ha acabat l'estiu i la vida reprèn el curs ordinari; els horaris es regularitzen: el treball, l'estudi, les trobades d'amics, d'esplai...

La normalitat m'evoca cares conegudes a les Confirmacions, a la Pasqua Jove, als Moviments i Grups parroquials, Monitors, Catequistes, etc.

Voldria encapçalar la carta amb el nom de cada un. No és possible. Però en la intenció sí que m'adreço a cada un i a cada una.

Iniciem un nou curs. Cal començar-lo amb els ànims desperts i els braços a punt per a la feina.

L'immediat t'ocuparà moltes hores: el treball, l'estudi, l'esport, els compromisos del grup cultural, polític, eclesial... És necessari que et previnguis del perill en el qual tant sovint caiem: "els arbres no ens deixen veure el bosc".

Cal fer, però sobretot cal donar sentit i orientar les energies que consumeixes. Que després de treballar tot l'any no et quedessis buit per dintre, com l'arena que s'escola entre els dits i deixa la mà sense res.

Atura't a pensar en els valors que han de ser puntuals fermes de la teva personalitat. Fes un projecte del teu futur. No esperis no deixis que te'l facin els altres.

Potser l'estiu t'ha ferit i et trobes alacaiat. Aixaca't, que tens molt camí per endavant; posa't a to.

En Jesús de Natzaret vas trobar "l'home". Ell continuava oferint-se per company de ca-

mí. No tinguis por. Respectarà la teva llibertat com ningú no te l'ha respectada, ni tu mateix.

Som els altres els qui tenim afany de domini. Ell, tot i ésser el Senyor, i justament perquè és el Senyor amb majúscula, sap que la persona no madura pel camí de la manipulació, sinó pel de la fidelitat lliure.

Potser la seva veu et queda lluny; se n'hauran interferit tantes, de veus... Torna a agafar l'ona.

T'ofereixo unes coordenades que poden marcar el teu camí.

— Reserva't periòdicament un temps de silenci. En la cridoria del mercat és difícil veure les coses clares. Senyala't un temps de silenci i de pregària sol o en grup. Aquells nois d'Emmaús, tot i que anaven amb el Mestre no devien pas parlar tot el camí: s'explicaven, escoltaven i devien fer silenci, altrament no haurien pas notat que el cor se'ls desvetllava.

— Posa't la fraternitat com ideal. El món és una gran família. El qui treballa per l'agermanament és el que millor ajuda a tirar-lo endavant. Però no siguis teòric. Pensa què pots dur a terme en aquest sentit.

— Enfoca el treball i l'estudi des de la perspectiva del servei. És una conseqüència de la mirada fraternal.

— Habitua't al perdó. El ressentiment és signe d'un esperit encongit. Déu és gran, però li trobem més, de gran, quan perdona. Mira d'assemblar-t'hi.

— Habitua't finalment a l'austeritat de vida. A més que hom es troba més en forma, quan es domina i porta una vida senzilla, l'austeritat dona lloc a poder compartir.

El luxe d'equipar-se d'armes deixa a milions d'hommes a mercè de l'aire del desert.

Benvolguts joves: Prepareu-vos a treballar de valent aquest curs; però, sobretot, doneu profunditat i qualitat a la vostra vida.

Esperen resposta

Les situacions d'atur prolongat estan portant moltes famílies al límit de les seves forces. Deutes d'aliments bàsics en les botigues del barri que ja no poden fiar més; avisos de desnonaments; vells obligats a subsistir amb pensions de misèria, són alguns dels problemes que viuen avui homes i dones de la nostra ciutat o de poblacions properes.

¿Fins quan podran continuar resistint? I nosaltres, ¿fins quan seguirem sense respondre a la seva crida?

254.- Cap de família en atur, sense subsidi. L'esposa ha perdut una feina de neteja, eventual. Tenen un fill de 3 anys. Per a alimentació: 19.370.

255.- Vidu amb dos fills en edat escolar. Fa feina a casa seva però no cobreix les necessitats familiars. Per deutes de lloguer li calen 40.000.

256.- Anciana amb 11.000 ptes./mes. El seu únic fill està en atur. Necessita una faixa ortopèdica que no pot pagar. Puja 13.000 ptes.

257.- Administratiu en atur. L'esposa fa feines domèstiques. No cobreixen les necessitats familiars. Tenen un fill petit. Per pagar lloguers endarrerits fan falta 10.000 ptes.

258.- Senyor de 58 anys sense recursos. L'han d'operar per poder recuperar la vista. L'operació val 130.217 ptes.

259.- Perit mercantil en atur. Pensa trobar feina aviat. Té deutes a la pensió on viu que li cal pagar. Necessita 14.000 ptes.

260.- Matrimoni jove amb un fill de mesos. El cap de casa recull ferros vells. A fi d'evitar el desnonament li calen 40.000 ptes.

261.- Senyora sola, no pot continuar fent feines per les cases a causa de la seva salut. Ha acumulat deutes de lloguer que pugen 21.000 ptes.

262.- Esposa abandonada amb sis fills. Fa feines per les cases i es paga ella la Seguretat Social. Deu alguns mesos de quotes que li cal pagar per a no perdre l'assistència mèdica. Són 25.380 ptes.

263.- Cap de família en atur. Els únics ingressos provenen de la venda ambulant en mercats. Tenen tres fills en edat escolar. Tenen lloguers endarrerits que pugen 42.000 ptes.

264.- Anciana pendent de cobrar la jubilació. No té família que la pugui ajudar. Per a aliments i pagament de l'habitació li urgeixen 30.000 ptes.

265.- Esposa abandonada amb un fill petit. Els seus pocs ingressos provenen de la venda ambulant. Per comprar gènere li falten 5.800 ptes.

266.- Senyora de 70 anys pensionista de viduitat. Té deutes de lloguer que pugen 6.600 ptes.

Preguem els nostres lectors que vulguin col·laborar amb CARITAS, adrecin els seus donatius a: CARITAS DIOCESANA, Plaça Nova 1, Telèfon 301 35 50 Barcelona-2.

Barcelona

Mossèn Jaume Armengol, de retorn del seu darrer pelegrinatge:

Viatges a Terra Santa: donar una catequesi bíblica als pelegrins

ENRIC CABRÉ

BARCELONA.- Assegut en l'"hall" de l'aeroport del Prat tot esperant l'arribada d'uns amics, veig arribar al bon amic i rector emèrit de Santa Agnès, mossèn Jaume Armengol, acompanyat d'un nombrós grup de gent gran que fan cara de peregrins i entre ells descobreixo mossèn Pere Campaña, actual rector de la parròquia de Sant Ot i mossèn Lluís Alonso, rector de la parròquia de Sant Baldri, de Sant Boi.

— "Mn. Jaume: Veniu d'algun viatge o pelegrinatge?"

— Sí, retorno del IX Pelegrinatge a Terra Santa, que des de fa 18 anys organitzo cada dos anys.

— Són feligresos de Santa Agnès tots aquests pelegrins?

— No. Bàsicament procedeixen dels diferents grups de promoció cristiana que dirigeixo: "Grups d'Oraació i Amistat", "Mares Cristianes", "Hospitalitat de Lourdes", "Associació de Viudes"...

— Quants sou entre tots?

— 40 pelegrins: 35 laics i 5 sacerdots. És el nombre de pelegrins que sempre porto, car es un nombre fàcil de conduir. Aquest dia contava que entre aquestes nou peregrinacions he portat a Terra Santa 338 pelegrins laics i 22 sacerdots, quasi tots del nostre bisbat.

— Tots són de Barcelona ciutat?

— No, de la ciutat en són una vintena, la majoria del barri de Sant Gervasi, els altres són de di-

Convé que visquin, sobretot, la persona de Crist i el seu missatge evangèlic, tot despertant en el seu cor un esperit ecumènic

ferents llocs: Badalona, el Prat, Sant Boi de Llobregat i de Vilanova i la Geltrú. Sols de Sant Boi en vénen 10 i el seu rector.

— I quins objectius espirituals us proposeu en organitzar aquests pelegrinatges?

— Donar una catequesi bíblica als pelegrins que els faci viure, sobretot, la persona del Crist i del seu missatge, evangèlic i despertar en el seu cor un esperit ecumènic. Per aquest fi, abans d'emprendre el viatge, tenim almenys un parell de reunions preparatòries i totes les visites són il·luminades per les lectures bíbliques i la reflexió. En els llocs més importants com Betlem, Natzaret, el Sant Sepulcre... hi celebrem l'Eucaristia.

— Heu observat quelcom d'extraordinari en aquest IX Pelegrinatge?

— Sí, testimonis molt edificants. Per exemple, els nombrosos joves, sobretot francesos, que a peu i acompanyats de la Bíblia recorrien els camins de Jesús. A la Basílica del Sant Sepulcre en vareig veure molts asse-

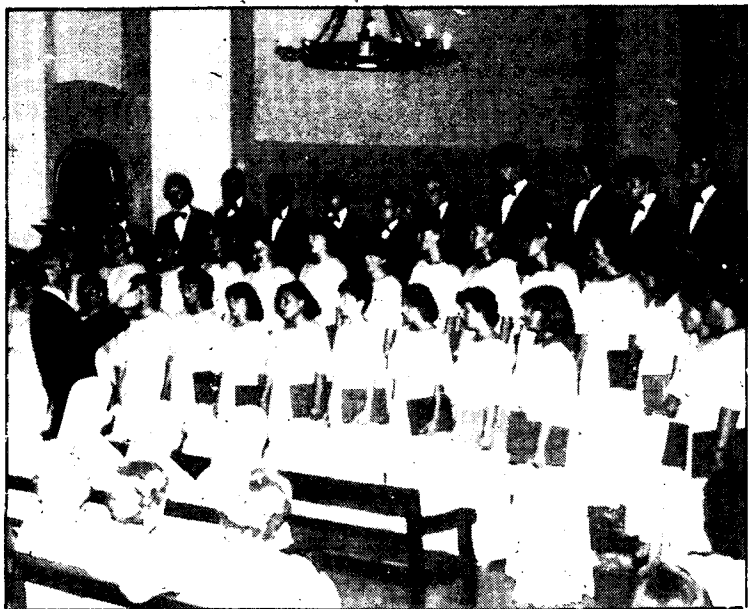
guts en racons solitaris fent oració. També ens va edificar un pelegrinatge de 130 senegalesos que presidits per un bisbe feien el Viacrucis amb una gran pietat, així com un altre de 85 pelegrins japonesos que en molts llocs coincidien en les nostres visites. Segons ens ha dit el guia "Emili" que fa anys que ens acompanya, aquest estiu els ha cridat l'atenció el gran nombre de pelegrins espanyols que ha visitat Terra Santa i entre ells molts catalans. Tant a Jerusalem com a Tiberiades hem coincidit amb un pelegrinatge organitzat pels P.P. del

Cor de Maria de Barcelona i un altre de mes reduït també de Barcelona organitzat per una casa de viatges.

Comprenc que és tanta la vivència bíblica que Terra Santa dona al pelegrí que són molts els que repeteixen el pelegrinatge i que respecte a mi, malgrat el cansament, penso realitzar el X Pelegrinatge dintre de dos anys, si a Déu plau. I aprofito l'avenç de recomanar als lectors de Catalunya Cristiana de prendre part en el V Pelegrinatge que organitza el nostre setmanari pel proper mes d'octubre.

A la parròquia de Sant Miquel dels Sants, de Barcelona

Concert de la Coral Universitària polonesa de Szczecin

El passat dia 13 va tenir lloc a la Parròquia de Sant Miquel dels Sants un concert a càrrec de la Coral Universitària de Szczecin (Polònia).

L'actuació de la Coral polonesa, sota la direcció del Mestre Eugenius Kus, va ser memorable.

La primera part del seu concert va ser dedicada a la música polifònica religiosa i a la música popular polonesa. Podem destacar "Gaude Mater Polònia", "Glòria" de la "Missa Paschalis" de Victoria. A la segona part van cantar obres de música polifònica i popular d'altres països. Hem de fer esment de la interpretació de la "Sinfonietta" de Jan Win-

centy Hawel, obra en la qual la coral va demostrar unes qualitats musicals i vocals excel·lents.

El públic que omplia el temple va fruit amb l'actuació de la coral de Szczecin i, en agraïment, la coral va interpretar "Plomes al vent" del Mestre Francesc Vila i conjuntament amb la Coral Sant Miquel del Sants, anfitriona de la coral polonesa, "El Rosinyol".

Després cantaires i públic van cantar "L'Hora dels Adéus", acomiadant amb una esclatant ovació els cantaires de la coral polonesa.

I.G.

Ensenyament

El 82% dels alumnes de BUP i el 79% de F.P. optaren en el curs passat per la Religió

JOAQUIM
BLANC I BAHIMA

Oferim aquestes reflexions a les famílies que en començar el nou curs escolar opten per l'ensenyament de la Religió per a llurs fills o bé són aquests mateixos que ja ho decideixen.

Aquests raonaments valen allò que proven amb lògica i penso que estaran en sintonia amb els pares que tinguin uns mínims de cultura i de fe lúcida.

Advertim que no entrem a fons en dues qüestions prèvies i perifèriques com són:

1.ª Si està o no justificat l'ensenyament religiós en els diferents nivells escolars. Alguna minoria d'Església i altres estaments influents de fora de l'Església pensen que no, si bé per raons ben diverses.

En canvi nosaltres tenim clar que la formació religiosa a l'Escola pot i deu donar una visió raonada del fet religiós i en concret del cristià tal com després direm.

La Catequesi parroquial i la formació religiosa escolar no s'identifiquen però certament es complementen mútuament.

2.ª Ens sembla bé, en principi, que per raons constitucionals de llibertat religiosa s'ofereixi el binomi opatiu entre Religió o Ètica com una alternativa de llibertat.

No ens semblaria tan bé, arribat el moment, que la Religió es presentés en l'horari escolar com "voluntària" de tal manera que l'alumne —per definició immadur i no format— hagués de triar entre la classe de Religió o anar-se'n a casa o al pati.

I fets aquests dos advertiments voldríem oferir unes idees base que avalen les altes xifres de l'estadística oficial facilitada per la Comissió episcopal d'ensenyament i Catequesi.

Resum de l'opció per l'ensenyament de la religió: Curs 1984-1985

Centres públics: PRE i EGB,

92,53%; BUP, 74,89%; F.P. 1er. G., 74,24%; F.P. 2on. G., 66,51%; COU, 9,68%; EUM, 21,62%.

Centres privats canònics: PRE i EGB, 99,02%; BUP, 99,54%; F.P. 1er. G., 98,75%; F.P. 2on. G., 96,11%; COU, 98,56%; EUM, 98,88%.

Centres privats civils: PRE i EGB, 95,67%; BUP, 91,34%; F.P. 1er. G., 80,42%; F.P. 2on. G., 81,18%; COU, 55,57%; EUM, 95,88%.

Tots els centres: PRE i EGB, 94,41%; BUP, 82,74%; F.P. 1er. G., 81,35%; F.P. 2on. G., 77,24%; COU, 62,64%; EUM, 33,13%.

Cinc raons que justifiquen aquesta opció:

1.ª Certamen la Religió —especialment la cristiana— és primordialment una vivència, una opció radical feta de conviccions.

No es pot reduir per tant a la categoria d'assignatura com a disciplina teòrica que informa... Però no és menys cert que té uns aspectes culturals i sociològics raonables, verificables en la Història i també en l'actualitat. Hi ha, en el fons un ideari, uns sagraments i pregària i una Moral que es poden estudiar com un cos sistemàtic de doctrina. La Teologia en les seves branques diferents se n'ocupa.

Seria empobrir la nostra fe, afirmar que només tenim uns "sentiments" i més encara que han de restar reclosos en la intimitat personal o en els temples.

Es més, l'experiència demostra que els continguts evangèlics i morals de la classe de Religió són "per se" quelcom més que informatius. De fet: interessen, orienten, són motiu de diàleg i fins i tot una mena de Catequesi difosa... si sesaben il·luminar els centres d'interès dels nois. En classes poc nombroses fins i tot s'arriba a la Catequesi pura.

Al llarg dels cursos, cicles i graus s'ha d'arribar a donar el missatge cristià en allò que té de nuclear i que anomenem misteri pasqual amb la seva actualització per mitjà de l'Església: Déu Pare que ens envia el seu Fill —Jesucrist— que ens salva, ens

L'autor del reportatge ens aporta cinc bones raons que justifiquen, als ulls d'un cristià, l'elecció de la classe de Religió per sobre la d'Ètica

orienta i ens acompanya tot instaurant el Regne de Déu, del qual l'Església n'és el signe primer.

Ens sembla natural i coherent que la fe cristiana heretada al si de la família i apresada i celebrada a la Parròquia, ara es vulgui complementar a l'Escola amb un ideari teològic que doni suport, perfeccioni i fins i tot critiqui allò que s'ha après.

Quan un noi que ha combregat i ha rebut la Confirmació a la Parròquia no es matricula en E.G.B., B.U.P. o F.P. en Religió vol dir-nos que no l'ha rebut bé abans i vol fer ara l'experiència del canvi de Professor més que de matèria; es deixa portar per la curiositat adolescent d'allò nou i desconegut —això de l'È-

tica, què serà?—; o està en ple complex d'oposició típic de l'adolescència que el porta a enfrontar-se al pare, al capellà, al professor; o simplement es deixa portar per aquell amic influent...

2.ª Per altra banda tothom ha de reconèixer els efectes humanitzadors de la classe de Religió en quant que contribueix a forjar una escala de valors humans: justícia, amor, llibertat, bellesa, esperança... que ajudin a equilibrar i organitzar la personalitat del noi.

I això no es fa pedagògicament d'una manera desencarnada posant l'ideal abstracte de l'Ètica marxista, existencialista o liberal sinó presentant un model concret, viu i realitzat:

Jesús de Natzaret, Fill de Déu. Un home original i independent que ens diu: "la veritat us farà lliures".

I no solament presentem la persona del Crist sinó també la dels seus seguidors: els sants i grups eclesials qualificats que l'han seguit i han lluitat pel bé de la humanitat.

3.ª Hi ha també raons —diríem— de cultura general. És un fet que l'Occident europeu i especialment Espanya i Catalunya no s'entenen sense el "precipitat" cultural i social de l'Església.

La fe cristiana ha configurat l'ésser d'Occident de tal manera que la Història, Literatura, Filosofia, Dret, Moral i sobretot l'art en totes les seves branques... necessiten aquesta clau d'interpretació que és la fe cristiana.

No es pot parlar, per tant de formació integral de la persona culta sense conèixer els dogmes i llur força expressiva.

4.ª La disciplina acadèmica de la Religió no és un "afegit" o un "a part" com no ho és en la vida la fe cristiana.

Quan la Religió s'ensenyava bé, el Professor ha de fer entrar en diàleg la cultura i la ciència amb la fe de manera que aquesta respecti l'autonomia d'aquelles, n'accepti i assimili els seus valors positius.

Es convenient d'organitzar taules rodones interdisciplinàries que poden donar als alumnes una visió orgànica de tot el saber programat.

5.ª Es indispensable valorar i criticar també per exemple a Darwin, Marx i Freud com ho és relativitzar avui el món de la tècnica, del consumisme o les diferents ideologies.

La mateixa Història de l'Església s'ha d'impartir objectivament sense angelismes ni triomfalismes i sí reconèixer les limitacions i infidelitats. La tensió dialèctica praxi-ideal evangèlic es va trencar negativament en les Croades, Cismes, Inquisició...

Per totes aquestes raons insinua- des com en un telegrama pensem que els alumnes que han optat per l'assignatura de Religió han fet una opció coherent i seriosa.

Sevilla

Àmplia presència marista a les diòcesis andaluses

SEVILLA. — A l'any 1866 van arribar per primera vegada els Germans Maristes a Espanya. Per aquest motiu organitzaran una sèrie d'actes d'àmbit nacional a través de la xarxa dels seus col·legis durant el curs escolar que comença per commemorar aquesta efemèride.

A Andalusia, els Maristes tenen les següents cases:

Col·legis integrats: Sevilla, Còrdova, Jaén, Granada, Màlaga, Huelva i Badajoz. Només el de Jaén té internat.

Col·legis de només EGB: Priego (Còrdova), Sanlúcar la Mayor (Sevilla), Sanlúcar de Barrameda (Cádiz) al barri de Bonanza i Escoles Pies "La Inmaculada" a Còrdova.

Una comunitat d'inserció a Sevilla.

Residència Provincial a Sevilla.

Aspirantat al Noviciat a Castilleja de la Cuesta (Sevilla).

Màlaga

El Dr. Buxarrais surt al pas de tergiversacions

MÀLAGA. — El bisbe de Màlaga, Mons. Ramon Buxarrais, ha criticat certes publicacions que, en la seva opinió, han tergiversat la realitat en recollir les seves declaracions sobre la "jet-set" de Marbella. "Distingiu amb tota nitidesa —va dir en una homilia els seus fidels— aquesta doctrina que us predico de qualsevol interpretació que alguns puguin fer dels meus ensenyaments, tergiversant la veritat, a vegades amb manifesta mala intenció. Si m'he sentit obligat a puntualitzar ha estat perquè, superant la grotesca caricatura que alguns han fet del vostre bisbe, a més d'haver-lo encasellat injustament en no sé quines tendències o partits, dupliqueu la vostra il·lusió per treballar per la diòcesi". Fa poc alguna publicació del grup 16 publicava una carta en la qual el bisbe de Màlaga es lamentava que les seves manifestacions havien estat tergiversades.

San Sebastián

Jornada, amb col·lecta, a favor dels parats

SAN SEBASTIAN. — El bisbat de San Sebastián ha organitzat per al 29 de setembre una jornada, amb col·lecta, en favor dels parats, amb el lema "Un dia del teu salari al mes per als parats".

La xifra de parats a Guipúscoa és preocupant, i en el passat mes de juny pujava a 48.859, això suposa aproximadament el 23 per 100 de la població activa.

Dues noves dades afegeixen gravetat al problema.

L'increment de l'atur respecte al mes de maig s'eleva al 2,3 per 100. Per altra part els parats menors de vint-i-quatre anys equivalen al 55 per 100. Segons les previsions, l'ingrés a la Comunitat Econòmica Europea no alleujarà la situació immediatament. Les necessàries adaptacions a les seves exigències econòmiques demanaran noves despeses socials.

Sud-Àfrica

**Monsenyor Naidoo
demana l'abolició
total de
l'"apartheid"**

JOHANNESBURG.— Monsenyor Stephan Naidoo, arquebisbe del Cap, creu que "si el govern vol la pau, ha de restablir la dignitat humana de tots aquells que n'han estat privats a causa del sistema de l'apartheid".

En una crida que acaba de fer a les autoritats, l'arquebisbe els demana també que donin garanties no equívokes pel que fa a "l'abolició total, i no simplement teòrica de l'apartheid". Monsenyor Naidoo ha subratllat que el govern de Pretòria convoca una conferència nacional en la qual es donarà a conèixer tota la gamma d'opinions del país, en vista a redactar el text d'una nova constitució acceptable per tota la població. En fi, l'arquebisbe proposa la creació d'un organisme independent format per homes i dones respectables, a fi d'avaluar de manera objectiva les denúncies concernents a les brutalitats comeses per la policia durant els desordres racials.

Detencions d'eclesiàstics

Monsenyor Denis Warroll, president de la comissió per les relacions internacionals de la conferència de bisbes d'Anglaterra i del País de Gal·les, ha protestat contra l'arrest a Àfrica del Sud d'eclesiàstics oposats a l'apartheid. En una carta oberta enviada el dimecres 11 de setembre a l'ambaixada sud-africana a Londres, Denis Warroll afirma que l'oposició en l'apartheid d'homes d'Església que han estat empresonats és resultat solament de les conviccions cristianes de les persones afectades. Els sacerdots arrestats s'han lliurat coratjosament "a la llum de l'evangel" perquè hi hagi un canvi en la societat Sud-àfrica, continua dient Denis Warroll que constata com a conclusió de la seva carta oberta que és amb "una gran inquietud" que hom observa la criminalització del treball de les Esglésies a Sud-àfrica pel govern de Pretòria.

Hi ha encara un reconeixement relatiu de la funció social de portar fills al món

**La protecció de la maternitat al món:
progressos però també problemes**

GINEBRA.— Quan una treballadora dona a llum, té dret, per exemple, a dotze setmanes a l'Índia, a dos mesos a Kenya, 90 dies al Perú, a 112 dies a Romania i a 10 setmanes a l'Àrab Saudita.

Les prestacions de maternitat acordades en els diferents països reflecteixen el reconeixement relatiu en el món, de la funció social de la maternitat. Cent vint-i-set països han fet, fa poc un estudi de l'OIT sobre aquesta qüestió.

En canvi, les mares es poden trobar en dificultats sobre el seu lloc de treball ja que algunes s'han vist obligades a deixar el seu treball, encara que el comiat durant l'excedència de la maternitat és prohibit, només alguns països garanteixen a les dones el dret de trobar la plaça que ocupava abans de néixer el seu fill. Entre els quals hi ha Brasil, Canadà, Iraq, Mèxic, Turquia i els països europeus de l'Est.

La convenció número 103 de l'OIT ha preconitzat donar a les treballadores almenys 12 setmanes d'excedència de maternitat, de percebre les prestacions en diners equivalent almenys als dos terços del seu guany anterior i de prohibir el comiat durant la seva excedència de maternitat incloent-hi el període de malaltia provocada

Malgrat unes lleis que aparentment emparen les futures mares, pocs són encara els països on poden tornar al treball que tenien abans del part.

per l'embaràs o el part. Seixanta nou països d'arreu del món tenen aquesta regla.

Al camp, encara és pitjor

D'aquest progrés, a vegades, poc se'n beneficia el sector agrícola. La majoria de treballadores de les zones rurals, dels països desenvolupats com dels països no desenvolupats, no es beneficien ni de les lleis del treball en general, ni de la protecció maternal i infantil en particular. En canvi, a Bèlgica, el Brasil, Irlanda, Itàlia, l'Iraq, els Països Baixos, la República Àrab Siriaca i Tunísia, ha començat a donar a aquestes treballadores el benefici de les prestacions de maternitat.

Aquestes són les constatacions d'un estudi de la OIT sobre la legislació nacional en matèria de protecció maternal i de prestacions de maternitat en cent vint-i-set països des del 1964 fins a 1984.

La preocupació de protegir la maternitat apareix en totes les lleis, tots els reglaments i totes les convencions que preveuen prestacions particulars per a les dones durant i després del seu embaràs, i que protegeixen

el seu lloc de treball durant la seva absència. En canvi, només un nombre limitat de països garanteixen a les dones el dret de reprendre l'ocupació que tenien abans de donar a llum.

Una anàlisi detallada d'aquest estudi ha estat publicada en un número especial de la publicació semestral de l'Oficina de l'OIT per a les qüestions de les treballadores "Dones al treball".

França

**XXV Capítol General
de la Congregació del
Bon Pastor**

ANGERS.— La Congregació religiosa de Nostra Senyora de la Caritat del Bon Pastor, ha celebrat a Angers (França) el seu 25è Capítol General.

Durant dos mesos els 111 membres representants de tota la Congregació treballaren en els tres objectius principals del Capítol: estudi i aprovació de les Constitucions definitives, declaració sobre el treball a favor de la Justícia Social i elecció del nou govern.

La germana Gema Cadena, Provincial de l'Equador, fou elegida Superiora General. Va néixer el 2 de juny del 1930, a Quito. Els seus estudis, la seva vida i tots els seus esforços foren sempre orientats cap a la missió que la Congregació té en l'Església i en el món: ser presència de Jesús, Bon Pastor, en un servei d'amor i evangelització, adreçat especialment a les joves i dones la condició de les quals reclama acollida, orientació i ajuda; està profundament compromesa en la seva sanació humana i espiritual i en el seu desenvolupament integral.

La celebració d'aquest 25è Capítol General coincideix amb els 150 anys de la fundació de la Congregació, per Santa M.ª Eufrasia Pelletier. A la seva mort deixa fundades 110 cases i prop de 8.000 religioses que treballen en els cinc continents sota el lema de la seva fundadora: "La nostra divisa és el zel i aquest zel ha d'abastar tot el món sencer".

Brasil

**Unes edicions catòliques
publiquen l'"Enciclopèdia
de la Tortura"**

SAO PAULO.— Fa temps es creia, en llegir la premsa internacional, que els vint anys de dictadura militar que acaben de passar al Brasil no havien estat tan sagnants com en la resta de Sud-Amèrica. Però una obra de més de 300 pàgines editada per les edicions catòliques "Vozes" a Petrópolis ha sortit fa poc a la premsa i projecta una llum crua sobre el que foren aquests anys de terror. L'obra titulada "Brasil": mai més ha estat patrocinada i prologada pel cardenal arquebisbe de Sao Paulo; monsenyor Paolo Evaristo Arns, a qui fa poc li fou concedida la medalla Nansen pel seu compromís a favor dels drets de l'home i dels refugiats.

Veritable "Enciclopèdia de la tortura al Brasil", aquesta obra que comença a produir una certa agitació en els medis de l'exèrcit ha estat composta secretament, peça per peça, per una trentena de militants dels drets de l'home i d'advocats que treballen a partir dels documents procedents del Tribunal militar. Durant anys, centenars de dossiers del Tribunal Suprem Militar de Brasília han estat fotocopiats i curosament camuflats.

Aquests són els documents oficials que han estat duts al coneixement del públic.

Per part de l'Església, hom afirma que no veu que la publicació d'aquest informe pugui obrir antigues nafres, en canvi si que creu que ha d'evitar un retorn a aquestes pràctiques.

Estats Units

**Document interconfessional
contra la violència i la
immoralitat a la TV**

WASHINGTON.— Sis-cents representants i responsables de diferents comunitats religioses als Estats Units han reclamat una revisió de tots els programes nacionals de televisió, en els quals els valors de la religió cristiana i jueva són, no solament ignorats, sinó, tot sovint exposats a la vergonya pública. Han expressat les seves queixes en un document interconfessional, signat per cinquanta bisbes catòlics, en el qual protesten contra la producció de nombrosos programes sobretot en aquests últims anys, que es distingeixen "per una dosi inacceptable de sexe immoral, violència i profanació" i rebaixen la dignitat de la sexualitat humana i alteren les relacions humanes i socials.

En el document en qüestió, els sis-cents signataris es planyen que els cristians no siguin sinó rarament presentats d'una manera positiva. Al contrari, afirmen que els cristians apareixen tot sovint com a immorals, incompetents o mal informats. Els responsables religiosos reconeixen en canvi que la televisió és l'instrument "més constructiu pels mitjans de comunicació que Déu ha posat a les nostres mans". Si les reclamacions dels representants de vuitanta-quatre confessions cristianes i més de cinquanta diòcesis catòliques no són tingudes en compte pels responsables dels programes nacionals de televisió, aleshores faran una crida als telespectadors perquè boicotegin les societats de televisió implicades.

Els catòlics no poden defraudar les expectatives del Congrés

Aquests eren els membres de la taula presidencial.

Mossèn Alemany: S'ha marcat un nou estil de fer l'Església

T.P.

El Congrés Nacional sobre Evangelització i l'home d'avui-va mirar de fer un diagnòstic de la realitat eclesial. La trobada va transcórrer en un clima de cordialitat i sinceritat remarcables. Hi participaren 1500 congressistes de les diòcesis espanyoles i, per manca d'espai, es rebutjaren 1400 peticions d'assistència.

Mossèn Joan Alemany, vicari episcopal de la diòcesi de Barcelona, era el coordinador entre el secretariat del Congrés i els congressistes de Barcelona. Ens rep al seu despatx parroquial, al carrer Madrazo de Barcelona, poc després del viatge de tornada de Madrid.

Quina valoració fa del Congrés?

D'una manera molt positiva. El Congrés ha aplegat molta gent i tothom s'hi ha trobat bé. Ha marcat un nou estil de fer de l'Església. Per primera vegada hi ha hagut una posada en comú de tots els estaments de l'Església, amb la participació equilibrada de religiosos, preveres i laics.

Parlem, si li sembla, de l'aportació catalana.

Crec que va ser suficient. Hauria pogut ser més nombrosa. Potser inicialment no hi havia una consciència de la seva real importància. Hi participarem uns 120 catalans de les diverses diòcesis. Es tractava de

persones interessades pel que passava, realment compromeses al camp de l'acció eclesial.

Creu que la realitat eclesial espanyola hi era ben representada?

Els congressistes no hi eren en nom de ningú en concret. Hi anaren pel seu propi interès. Ara, potser sí que hi podia haver una representació més amplia.

Qui hi faltava?

Jo diria que el sector que hi era menys present era el de l'Església més tradicional.

Quins han estat els temes clau del Congrés?

Va sorgir tota la problemàtica de l'Església en el camp de l'evangelització, però destacaria els temes de la fe, la inculturització i el sentit d'obertura.

Pot suposar l'inici de la indispensable integració en la unitat eclesial del pluralisme actual?

Això és molt dir. Dintre del pluralisme intereclesial caldria madurar molt més la capacitat de diàleg, la integració. Es va parlar molt del respecte al pluralisme i, de fet, la mateixa trobada en va ser una expressió clara. En el conjunt de l'Església, s'ha de mirar d'integrar totes les idees i ventall d'actituds pastorals.

S'ha afirmat que els catòlics espanyols no viuen la fe que professen. Cal parlar d'una segona evangelització?

Aquesta afirmació pròpiament no es va fer. Es va deixar

entreveure una realitat de la vida de fe al conjunt de la societat espanyola. Hi ha, evidentment, tot un camp d'evangelització molt important. Es va insistir molt en el sentit d'una fe no personalitzada convincent i responsable.

Vostè ha comentat abans que no tots els sectors de l'Església hi tenien la mateixa representació. Creu que, tenint en compte aquest fet, les conclusions poden ser prou representatives?

No es varen fer d'una manera unilateral. Arrenquen de la realitat actual i de l'anàlisi que es va fer.

Quins aspectes de l'evangelització s'han presentat i acceptat com a més urgents?

El problema del diàleg entre cultura i la fe i donar continguts de fe a la religiositat popular perquè no sigui només una cosa folklòrica.

Creu que encara hi ha una actitud de ressentiment contra l'Església en alguns sectors socials?

Al Congrés, almenys, no va aflorar aquest sentiment.

Com valora el tractament que han donat del Congrés als mitjans de comunicació?

Crec que li han anat atorgant la importància que mereixia a mesura que el Congrés avançava. Hauria estat convenient una major presència dels

Mossèn Alemany pensa que la presència catalana va ser suficient.

mitjans de comunicació catalans. El tractament ha estat objectiu.

Quins són els drets humans fonamentals que es violen més a Espanya?

No es tractà pròpiament d'aquest tema. Es va fer esment dels grups que per injustícia o marginació no poden viure el missatge evangèlic. Es parlà molt de l'alliberament personal.

S'ha parlat també de donar un suport total a la democràcia i lluitar per aprofundir-la. ¿Com

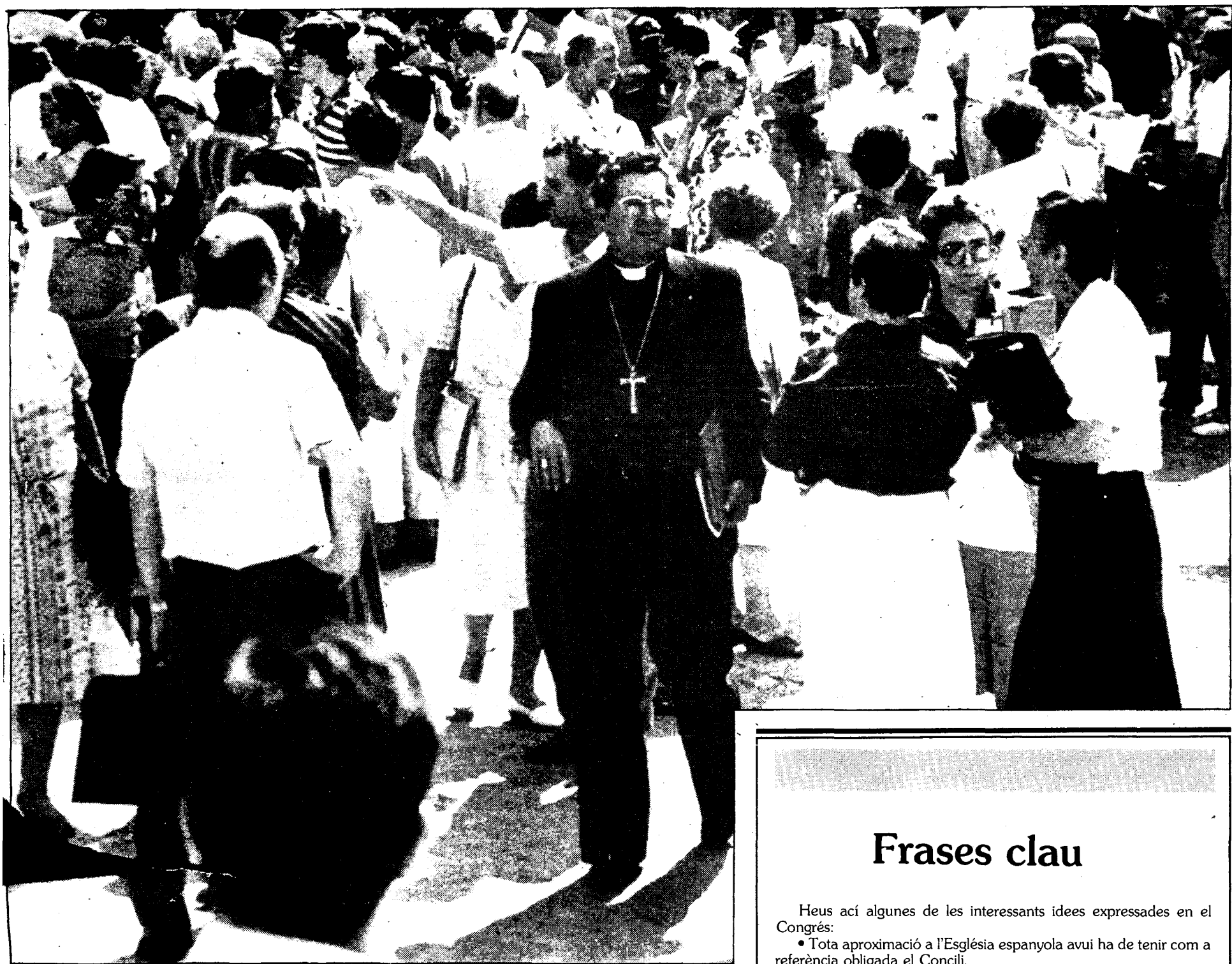
valora aquest punt?

Hem de donar consistència a la democràcia, que encara té moltes llacunes, perquè és el sistema que garanteix el respecte als drets i la convivència.

El Congrés ha suscitat moltes esperances. ¿Hi ha el perill que es frustin?

L'aplicació del Congrés depèn de moltes circumstàncies i s'han de sensibilitzar molts estaments de l'Església. Hem de treballar per fer realitat les propostes que s'hi han presentat.

T.P.

El president de la Conferència Episcopal, Gabino Díaz Merchán, entre un grup de congressistes. La trobada va transcórrer en un clima de cordialitat.

Una plataforma de diàleg

El Congrés va ser una plataforma excel·lent per al diàleg. Va reflectir la varietat i el pluralisme de l'Església espanyola. Va desenvolupar-se sense tensions, assumint les diverses tendències com un fet normal i lògic. L'encontre ha donat una visió clara de la realitat eclesial espanyola. S'ha constatat que el camp de treball és gran i que resta molt per fer. El repte de futur és aplicar les conclusions a la nostra realitat.

D'entre les conclusions en destaquem alguns punts:

Els cristians han de tenir informació suficient i objectiva de les ideologies en voga, sense acceptar-les passivament ni enfrontar-s'hi per principi, sinó denunciant els seus trets deshumanitzadors. La qüestió de les institucions temporals creades o amb suport de l'Església, que alguns congressistes plantejaren com "ambigua", és una qüestió oberta i apassionadament discutible. L'Església "pot" crear aquestes institucions. Romandrien prohibides aquelles que volen dir relació al poder, sobretot polític i econòmic. Respecte al reconeixement del paper de la dona en l'Església s'ha afirmat "que és més aprofitada que reconeguda en l'Església".

El Concili no és un simple punt de partida ja ultrapassat. Hem sortit d'una forma d'Església com a "societat cristiana" i caminem vers una Església comunitària. La fe és lliure, però no indiferent per a l'home. En un Església en la qual proliferen les dissensions i acusacions es neutralitzen les seves forces apostòliques. La nostra Església necessita més concòrdia, més unitat visible, més cohesió fraternal. L'apostolat associat de laics és necessari d'una manera flexible. Cap grup no pot pretendre ser exclusiu ni exclouent. Cal evitar l'infundament en opcions partidistes com la participació en mecanismes de conquesta de poder.

La promoció de la justícia i de l'alliberament ha de ser considerada com element necessari en l'evangelització. El diàleg amigable i el discerniment lúcid davant les noves formes de la cultura són signes de fe. Davant la cultura de l'home actual, l'escoltar, el dialogar, l'acolliment dels seus valors i, en el seu cas, el dissentiment, són expressions del reconeixement de la presència de Déu, que també avui continua vençant el pecat.

No és acceptable reduir la religió a la vida privada, encara

que, davant els processos de secularització, la pretensió de "resacralitzar" la societat no solament és una tasca impossible, sinó que ni tan sols és desitjable des del punt de vista evangèlic.

Sempre, però avui especialment, la fe ha de ser proposada, no imposada. Cap grup no ha de ser evangelitzat des de plantejaments fets per altres grups i mentalitats. Amb fermesa, caldrà anar passant d'una pastoral en la qual els sacraments són ja el punt de partida en una altra que siguin el punt d'arribada.

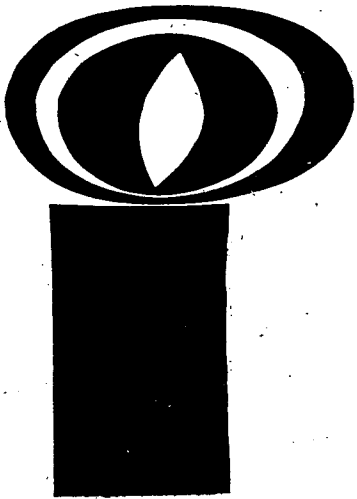
El cardenal Gantin parlà, ja el primer dia del postcongrés. S'han escoltat nombroses veus que han parlat ja de la prolongació, de la institucionalització d'encontres d'aquest tipus a les diòcesis. De tant en tant o de manera itinerant. Altres comunitats cristianes a Europa, com la italiana, l'alemanya, passen revista i fan balanç a escala nacional cada dos anys o cada any. Ni l'Església espanyola avui es pot permetre el luxe de no aprofitar aquest aire pentecostal, ni el poble cristià a Espanya, que té dret a l'esperança, pot veure's defraudat. La llum ha de posar-se, no sota la mesura, sinó ben alta perquè il·lumini tota la casa.

Frases clau

Heus ací algunes de les interessants idees expressades en el Congrés:

- Tota aproximació a l'Església espanyola avui ha de tenir com a referència obligada el Concili.
- No hi ha evangelització sinó a través de l'Església.
- Entre el cristià acomplexat i l'intolerant hi ha l'home de fe i de diàleg.
- Sospitem que l'agressivitat intermitent contra l'Església en certs mitjans de comunicació no cerca tant la confrontació com el situar l'Església en una irrelevància social.
- A molts, la por de perdre el poder, els diners i els privilegis els impedeix d'escoltar el clam dels pobres.
- Necessitem renunciar a litigis mesquins i, assossegats, evangelitzar pacientment.
- No es pot transmetre l'Evangeli sense complicar el subjecte que transmet.
- Evangelitzar no és fer propaganda d'un producte per la col·locació del qual n'hi ha prou amb somriures i habilitats.
- L'Evangeli pot ser acreditat o desacreditat pels cristians.
- A l'Església li hauria de ser connatural una actitud permanent de purificació i autocrítica.
- Un cristià que confessa els seus pecats és més creïble que un "impecable" que dissimula les seves imperfeccions.
- Una inculturació de l'Església es realitza avui en més d'un centenar de cultures.
- La llibertat de vot i la coherència amb la fe no assoleix sempre la síntesi desitjable.
- Hi ha accents distints segons les situacions pastorals, però no existeixen models acabats amb capacitat autònoma a l'Església.
- Un grup cristià no pot viure solament de projectes, d'acusacions als altres, de denúncies, d'interrogacions crítiques.
- La paraula de Déu arriba a l'home per enviats, no per espontanis.
- L'Església ha de ser intel·lectualment habitable i no donar mai la impressió que s'entra i es roman en ella a preu d'humanitat.
- "L'home contemporani escolta més els testimonis que els mestres" (Cardenal Gantin).
- "L'evangelització no és obra de la intel·ligència, sinó del cor unit a Déu". (Cardenal Gantin).
- "Hem d'acostumar-nos a analitzar, projectar i treballar junts". (Cardenal Suquía).
- "És pitjor per a la nostra Església la disgregació de catòlics en Esglésies paral·leles, a vegades antagoniques que l'atac dels de fora" (Díaz Merchán).
- "Els nostres problemes no són tant de dipòsit de fe com de vida de fe; necessitem formació, però sobretot coherència". (P. Iglesias).
- "Hi ha una Església massa silenciosa que ha de parlar i una Església parladora que també ha d'escoltar" (P. Iglesias).

GRANS VINS | BRANDY

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XXVI DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Mercè Cerezo

Evangelista Sant Marc

EL DO DE L'ESPERIT

En el poble de Déu tot servei a la comunitat requeria el do de l'Esperit.

Les manifestacions que caracteritzaven en els seus orígens la profecia són només un element accessori i passatger de la presència de l'Esperit, concedida pel Senyor, do que no era distribuït a l'atzar sinó atorgat a aquells qui Déu havia elegit.

Lectura del llibre dels Nombres (11:25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i e donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven.

En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josué, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: "Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho". Però Moisès li respongué: "¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots els seu Esperit!"

PRESERVEU-ME, SENYOR, DE L'ORGULL

Aquesta segona part del salm 18 no és simplement l'expressió d'un legalisme formalista; no es tracta tan sols d'una observància escrupolosa de la llei, sinó del do de l'Aliança.

És també el cant d'aquell qui se sent plenament home quan, rebutjant l'orgull, es reconeix humilment el servent del Rei de la glòria.

Salm 18: 8,10,12-13, 14 (R.: 9a)

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa:
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

R. Els preceptes del Senyor omplen el cor del goig.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims. **R.**

El servent vostre està prompte
a guardar-los amatent;
però, ¿qui s'adona de les pròpies errades?
Disculpeu el que em passa inadvertit. **R.**

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irreprovable,
i net d'una gran culpa. **R.**

Ho salvem tot

La conversa del Senyor amb els seus transcorria d'una manera senzilla, familiar. Les preguntes dels apòstols sobre els temes tractats pel Mestre sorgien espontànies. La fórmula "in nomine meo" que havia pronunciat Jesús els recordà un fet recent en el qual ells havien tingut un paper molt ingrat. És sant Joan qui pren la paraula: "Mestre, amb nosaltres, n'hem vist un que es valia del vostre nom, per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres...". Sant Joan parla en nom del grup apostòlic: "hem vist... li dèiem..."; el Senyor li dona una solució universal: "Deixeu-lo fer...". És un consell que raja de la divina tolerància. La naturalesa humana és, però tan exclusivista! ¿Que potser no està unit al Crist per la fe aquell qui treu dimonis en el seu nom? I si, en el seu nom arriba a treure'ls, no és això senyal que el Senyor autoritza el seu ministeri? Ben mirat, ¿què li falta, a aquest home?... només un element extern, una evidència material de la seva conformitat amb Jesús: no el segueix en les seves predicacions, això és tot. "qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres". I, si és indispensable pertànyer al Senyor de cor i amb un total assentiment a la seva paraula, no ho és formar part del grup que l'acompanya en els seus desplaçaments; amb això darrer no n'hi ha prou, i Judes en dona prova.

Els apòstols havien discutit sobre qui seria el més gran, es tractava d'un desig nascut de l'amor propi: l'amor del Crist haurà d'ocupar el lloc d'aquest egoisme.

Jesús manifesta llavors el valor de tot allò que es fa en el seu nom per la petitesa d'aquell qui ho rep, i ara per la petitesa de la bona acció.

Una vegada més "in nomine meo" serveix de nexa: "tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou del Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recomensa". Així seran tractats aquells qui fan el bé; veurem ara quina serà la sort dels qui no el fan. La figura de l'infant continua present en l'ensenyament de Jesús. En els infants i en els veritables deixebles del Crist, als quals els infants són presentats com l'ideal, existeix una bellesa divina, una tendresa divina, que cal respectar. El qui faci malbé aquesta bellesa, el qui, per l'escàndol traeixi la tendresa d'un d'aquests petits mereixerà un gran càstig.

La idea de l'escàndol ocasionat a una persona ens fa pensar en una altra mena d'escàndol: la de l'home que roman massa agafat a les riqueses, a les idees, als sistemes que posen en perill la seva fe.

No és solament l'ànima dels infants, sinó també l'ànima de cada persona la que té un valor espiritual absolut. Tot allò que en nosaltres amenaça Déu ha de ser extirpat. L'alternativa és rigorosa: hem de triar entre la vida, és a dir el premi, i la justícia i el càstig, segons el llenguatge bíblic. És la saviesa de sacrificar una cosa en benefici de la plenitud de la nostra vida, i, malgrat que pugui semblar el contrari, no hi perdem res, ho salvem tot.

TOTS SOM POBRES

Sant Jaume fent-se eco dels profetes s'adreça a aquells qui oprimeixen els pobres i s'enriqueixen amb llur esforç.

Avui, més que mai, l'exhortació de l'apòstol continua essent vàlida.

Tots som pobres, perquè pobresa no és solament manca material, sinó també imperfecció, soledat, malaltia, dubte... i tots, també, actuem a vegades com els rics amb la nostra intransigència, el nostre dogmatisme, la nostra incomprensió, les nostres injustícies, per això es dona la paradoxa dels pobres que es comporten com si fossin rics, i dels rics que a vegades, són pobres.

Lectura de la carta de sant Jaume (5:1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

QUI SÓN ELS MÉS PETITS?

Jesús no presenta pas els petits com a un model d'innocència, de puresa, o de perfecció moral, sinó com aquells qui no tenen pretensions i es troben en una situació de dependència.

A la comunitat dels deixebles, els petits eren, doncs, els més humils i els més vulnerables davant l'escàndol.

Evangelí segons sant Marc (9: 38-43,47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: "Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom, per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres". Jesús respongué: "Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga".

Calendari

Diumenge, 29 de setembre. XXVI del temps ordinari. Els Sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael. Santa Gudèlia, màrtir.

El sol surt a les 5,45 i es pon a les 5,37 (hora solar)
Festa major a Alcanar, Almatret, Bell-lloc d'Urgell, Camarasa, Colera, Castellar de N'Hug, Lleida, Os de Balaguer, Vallverd, Vallromanes i Vallfogona de Balaguer.

Dilluns, 30 de setembre. Sant Jeroni, prevere i doctor. Santa Sofia, vídua.

Dimarts, 1 d'octubre. Santa Teresina de l'Infant Jesús, verge; i santa Júlia, màrtir. Sant Remigi, bisbe.

Dimecres, 2 d'octubre. Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de Lleida. Els Sants Àngels de la Guarda. Beat Berenguer, bisbe.

Festa major a Serós.

Dijous, 3 d'octubre. Sant Francesc de Borja, S.J. i santa Mª Josefa Rosselló, fundadora.

Festa major a Arcavell i Donzell d'Urgell.

Fira a Llesui.

Divendres, 4 d'octubre. Sant Francesc d'Assís, fundador; sant Faust, màrtir i santa Àurea, verge.

Dissabte, 5 d'octubre. Sant Plàcid, monjo màrtir. Santa Cristina, verge i Santa Gala, vídua.

Fira a Súrria i Tortosa.

* * * * *

Pregària de Sant Francesc d'Assís

Oh Déu altíssim i gloriós, il·lumineu les tenebres del meu cor, i concediu-me una fe ferma, una sòlida esperança i una caritat perfecta. Doneu-me el sentit de l'enteniment, oh Senyor, perquè jo compleixi la vostra veritable i santa voluntat.

L'Església celebra

29 de setembre. Diumenge, XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Nm 11,25-29, S 18, segona Jm 5,1-6, tercera Mc 9,38-43.45.47-48.

30 de setembre. Dilluns de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Za 8,1-8, S 101, segona Lc 9,46-50.

1 d'octubre. Dimarts de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Za 8,20-23, S 86, segona Lc 9,51-56.

2 d'octubre. Dimecres. Els Sants Àngels. Lectures: Primera, Ex 23,20-23, S 90, segona Mt 18,1-5.10.

3 d'octubre. Dijous de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Ne 8,1-4a.5-6.7b-12, S 18, segona Lc 10,1-12.

4 d'octubre. Divendres de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Ba 1,15-22, S 78, segona Lc 10,13-16.

5 d'octubre. Dissabte. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Lectures: Primera Dt 8,7-18, 1 Cr 29,10-12, segona 2C 5,17-21, tercera Mt 7,7-11.

D'ací i d'allà

La poètica de la predicació

PERE CAMPÀS BONAY

Monestir de l'Estany

Alguns poetes malignes amb captivadora inspiració menen el lector embriuat a la cornisa d'un abisme des d'on la vida humana apareix espantosa-ment tràgica, i, si no t'agafes fort, et fan rodar el cap amb la mestria de llur art, jo conec bé Rimbaud. A voltes els predicadors de les esglésies obliden que l'hàbit poètic reforçaria l'anunci de la Bona Nova, segons allò d'Heidegger que ell en diu eclosió de la veritat, paraula aquella que em fa pensar en l'esbadejament d'una flor i en la seva eflorescència. No es compren que avui es faci una predicació tan pobre de recursos humans i prescindint de la poètica de la FE. Els fills de la tenebra són més talentosos. Com deia aquell, els poetes malignes s'expressen plàsticament com si la mentida fos veritat, sense entusiasme ni inspiració, com si la Veritat fos mentida.

Centre d'Estudis Familiars

El CEF —“Centre d'Estudis Familiars”—, és una entitat creada conjuntament pel Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar de Barcelona i la Facultat de Teologia de Barcelona, amb la col·laboració de l'Escola de Psicologia de la Fundació Vidal i Barraquer.

DIRECCIÓ

El Centre està dirigit per un Consell format per representants del Secretariat i del Departament de Moral de la Facultat de Teologia. En nom d'aquest Consell, actuarà com a Director el Dr. Jaume Riera Rius.

OBJECTIUS

1.- Proporcionar als alumnes una adequada preparació científica, teològica i pastoral en el camp del matrimoni i de la família.

2.- Fomentar la investigació per tal de conèixer la situació actual i l'evolució de la família, per a interpretar-la a la llum de les ciències humanes i de l'Evangeli.

DESTINATARIS

1.- Totes aquelles persones que es dediquen o volen dedicar-se a la pastoral matrimonial i familiar.

2.- Els professionals que actuen en el camp de la família.

TEMÀTICA

La tasca docent del Centre es realitza a través de les següents àrees:

- Ciències humanes
- Dret
- Teologia i Ètica
- Pastoral

Cadascuna d'aquestes àrees està constituïda per diferents assignatures que s'especifiquen en el programa.

NIVELL

Les assignatures s'expliquen a nivell universitari.

ASSIGNATURES

Ciències Humanes

Antropologia de la sexualitat, història de la família, psicologia de la parella, psicopatologia de la família, psicopatologia de la família.

Dret

Dret canònic matrimonial, dret familiar civil.

Teologia i Ètica

Espiritualitat conjugal, ètica de la sexualitat, ètica del matrimoni, teologia del matrimoni.

Pastoral

Formació dels responsables de pastoral familiar, pastoral i diferents etapes de la vida matrimonial, l'educació de la fe en la família.

PROFESSORS
D'AQUEST CURS

En el programa figuren: Josep M. Tubau, Lluís Armengol Barnils, Antoni Gomis, Ramon M. Nogués, Jordi Font, Josep Bea, Jaume Riera i Pere Codina.

EL CENTRE D'ESTUDIS FAMILIARS vol respondre a la necessitat de preparar persones perquè actuïn amb la responsabilitat i competència en el camp del matrimoni i de la família, d'acord amb la “Familiaris Consortio” (núm. 70).

Per això, a través de la docència i de la investigació, vol donar:

1.- una comprensió del matrimoni i de la família com a lloc de realització i escola d'amor generós, de diàleg, de font de noves vides, de respecte i de potenciació de cadascun dels seus membres, de promoció i educació de la llibertat, d'esperit cívica i d'actitud oberta als compromisos més enllà del cercle familiar.

2.- la convicció que aquesta és la realització actual de l'esperit evangèlic, manifestada en els documents eclesials, de manera que una família que viu així,

fonamentant-se en el sagrament del matrimoni, en la vivència de l'evangeli i en la pregària, constitueix una “petita església”.

3.- un esperit crític respecte al model de família que sovint es presenta, com si la defensa indiscriminada del matrimoni i de la família fos ja per si mateixa una tasca cristiana, quan sovint certs models tradicionals i àdhuc actuals no responen als valors evangèlics que cal fer progressar” (Poble de Déu en Marxa, Núm. 55, Prioritats d'acció pastoral aprovades pel Consell de Govern, en començar l'aplicació de les conclusions de l'Assemblea Diocesana).

ORGANITZACIÓ

— La matrícula es podrà fer en una o diverses assignatures.

— La duració dels estudis representa unes 160 hores de classe, que es podran fer en tres anys.

— Després d'haver cursat totes les assignatures i d'haver demostrat l'aprofitament convenient, serà lliurat a l'alumne un Diploma acreditatiu dels estudis efectuats.

— El Centre podrà reconèixer o encarregar a entitats eclesials docents l'ensenyament d'algunes assignatures. El Secretariat es reserva les assignatures que fan referència a la pastoral.

DRETS DE
MATRÍCULA

— Els drets d'inscripció a totes les assignatures és de 12.500,- ptes., que es podran pagar en terminis trimestrals.

— Els drets d'inscripció a assignatures soltes, depèn del nombre d'hores de classe.

Per a consultes, matrícula i més informació: SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL FAMILIAR, c/ Diputació, 231, tel. 253-86-59, 08007-BARCELONA

De dilluns a divendres, de 4 a 8 de la tarda.

CENTRE DE RELACIÓ
SOCIAL I MATRIMONIAL

— Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

— Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

La Bíblia a l'abast

JOSEP M.ª ARAGONÈS

Els rics, condemnats

És realment sorprenent i escruixidor el to d'aquest text. Sobretot si tenim ben present que es troba en un escrit dirigit als fidels de l'Església. I en l'església d'aquells temps, els rics no abundaven pas gaire. L'autor fa un enèrgic crit d'alerta als cristians perquè no es deixin seduir per la manera de pensar del món. Vol estalviar als seguidors de Jesús de caure en el parany de les riqueses, d'acumular béns en un gest de desconfiat egoisme, que no sols no es fia de la salvació de Déu, sinó que, a més, exclou els altres de participar-hi, almenys pel que fa al que el ric acumula. L'or tapa les entranyes del ric i capgira el seu seny, convertint-lo en un autèntic desassenyat. Per això no té salvació. Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics (v. 1a). És l'autor de la carta el qui parla als rics. Però a través d'ell, i amb les seves paraules tan clares, és l'Esperit Sant el qui els parla. I ho fa sense embuts, sense cap mena de palliatiu. Perquè ells mateixos s'han cavat la fossa. Les riqueses acumulades se'ls han podrit, s'han arnat, s'han rovellat, i aquest desbaratament d'allò que havia d'haver servit per a fer el bé, els acusa i no els deixarà viure (vv. 2-3). Per altra part, contemplada aquesta actitud des de la fe,

apareixen en tota la seva niciesa: Heu amuntegat riqueses, precisament aquests dies, que són els darrers (v. 3c); perquè el Senyor és a prop i ve a demanar-nos comptes de la nostra vida.

Les riqueses injustes

Fins ara sant Jaume dirigia la seva acusació contra els rics, pel simple fet d'amagar en un mocador el talent que se'ls havia confiat perquè el fessin produir. Per això són condemnats com el servent inútil de la paràbola evangèlica. Ara els tira en cara un altre defecte, que acompanya moltes vegades l'acumulació de riqueses: la injustícia amb què

Compartir: l'única solució

(Jm 5:1-6)

han estat adquirides. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers (v. 4). És el que diu el poble: resulta molt difícil fer diners amb el treball honrat i complint fidelment tots els deures d'una persona com cal. O sigui que, més d'un cop, al damunt de la condemna que mereix l'acaparador absurd, cal afegir-hi l'acusació de la manca d'escrúpols de consciència a l'hora de practicar la justícia. La riquesa té una funció social que no pot ser obviada, molt menys encara no pot ser negada o escarnida amb la pràctica sistemàtica d'atropellar el pobre. I això que és vàlid per a les persones

individuals, també ho és per a les col·lectivitats. Els països rics cauen en la mateixa condemna i criden venjança, no sols als homes, sinó a Déu, quan oprimeixen els països pobres. És moltes vegades el gran pecat de l'hemisferi nord, explotador sense entranyes al servei del capital acumulat en mans de pocs, i que amenaça constantment la pau. Heu condemnat el just, l'heu assassinat, i ell no s'ha resistit (v. 6).

Compartir

Avui escoltarem la lectura d'aquest fragment precisament en la celebració de la missa. És la celebració de la comunió dels cristians amb Crist i amb els germans. Si no ens decidim a compartir els béns que Déu ens ha donat i que tenen una funció social a complir, el fet de compartir el pa de l'eucaristia pot arribar a ser una gran profanació. No es pot tractar degudament el cos eucarístic de Crist quan es tracta amb deshonori amb injustícia els membres necessitats del cos de Crist, que és la humanitat redimida. L'única solució vàlida per no caure en la condemna que avui hem escoltat i per no ser apartats de la comunió amb el Crist salvador, és compartir els béns materials, culturals, de fe, tots, amb els qui viuen en l'estretor més angustiant.

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots." Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

34 - El neutrí, partícula fantasma

FRANCESC NICOLAU

Professor de la facultat de Teologia de Barcelona

La composició del nucli atòmic amb només protons i neutrons era massa senzilla per ésser la veritable. A principis del decenni dels anys trenta la cosa es complicà. El "positró", previst teòricament per Dirac el 1930, s'ha comprovat que no solament existeix procedent dels raigs còsmics (Anderson, 1932), sinó que també pot sortir del nucli atòmic per radioactivitat (Joliot-Curie, 1933). I la manera com es realitza la unió de les partícules en el nucli es fa difícil d'entendre. Cap físic per ara no gosa avançar una hipòtesi en aquest sentit. Només, que sapiguem, un rus d'Odessa, Georg Gamow (1904-1968), doctor en física per la universitat de Leningrad, ha suggerit el 1928 un model que compara el nucli atòmic a una diminuta gota líquida —"model de gota"—en el qual dona una explicació possible de la transmutació artificial dels nuclis per partícules alfa: així com les molècules d'aigua s'aglutinen per formar una gota gràcies a la tensió superficial, també les partícules alfa s'empaqueten per formar un nucli atòmic gràcies a una tensió tota particular. És clar que

aquest model ni es demostrava ni resolva tots els problemes plantejats. Mentrestant un físic austríac ens complicarà una mica més la cosa, però aquesta vegada amb raó com s'ha demostrat posteriorment:

Wolfgang Pauli (1900-58)

Va néixer a Viena i es doctorà en física a la universitat de Munic el 1921 sota la direcció de Sommerfeld. Anà a Copenhaguen d'ajudant de Bohr durant dos anys i acabà dedicant-se a la física nuclear. Després de fer de professor a Hamburg (1923-28) i a Zuric (1928-40), passà a Amèrica, a Princeton. El 1946 es nacionalitzà americà, però tornà després a Zuric, on morí. Rebé el premi Nobel de física el 1945.

Pauli féu dues contribucions importants a la ciència de l'àtom: el principi d'exclusió i la hipòtesi dels neutrins.

La distribució i moviments dels electrons corticals al voltant del nucli havien estat estudiats pels seus mestres Sommerfeld i Bohr, els quals aplicaren la mecànica quàntica per a descriure'ls, atribuint a cada electró tres nombres "quàntics": n (principal), m (magnètic) i l (azimutal). Pauli veié que no hi havia prou;

calia afegir-n'hi un altre: s o "spin" que només pren els valors fraccionaris de $+1/2$ o $-1/2$, que s'interpreten com el sentit de gir de l'electró. Fet això, pogué enunciar el seu "Principi d'exclusió": "En un àtom no hi pot haver dos electrons que tinguin iguals els quatre nombres quàntics". Tenint en compte això, es pot analitzar fàcilment com es troben els electrons en l'embolcall atòmic.

La segona contribució de Pauli a la física de l'àtom fou la predicció d'una partícula nova. Quan s'aconsegui obtenir l'espectre dels raigs beta, és a dir, del feix d'electrons que surten dels elements radioactius, es veié que era continu, per conseqüent els electrons surten del nucli atòmic amb totes les intensitats que van des de zero fins a un valor màxim, que és precisament el que correspondria a tots ells en virtut del principi de la conservació de l'energia; això vol dir que en general tenen menys energia de la deguda, però no en quantitat fixa. Serà que a escala nuclear ja no es manté el principi de la conservació de l'energia? Bohr arribà a pensar-ho. Els electrons que surten del nucli procedeixen de la descomposició de neutrons i un neutró que es descompon en un protó i un electró té encara un remanent de

massa que s'ha de convertir en energia cinètica de l'electró que surt despatxat, però ara veiem que de fet l'electró no porta l'energia que li tocava. Què ha passat? La idea de Pauli, proposada tímidament als amics "radioactius" a finals de 1930 i no publicada fins a l'any següent, és que en la desintegració del neutró hi ha la producció d'una altra partícula elèctricament neutra, de molt poca massa, que es reparteix aleatòriament amb l'electró l'energia cinètica. Diu així en la carta als amics: "Us prego que m'escolteu amb la màxima benvolença... He trobat una sortida desesperada per salvar el teorema de l'energia. Que en el nucli hi hagi partícules neutres... que es diferenciïn dels quanta de llum per no moure's a la velocitat de la llum. De massa menys d'una centèsima de la del protó... Per ara no goso publicar res sobre la idea..." L'italià Fermi anomenà "neutrino" la hipotètica partícula. En català diem "neutrí".

El descobriment del neutrí

La timidesa de Pauli era justificada. Una partícula sense electricitat, de massa potser nul·la i sense efectes secundaris, qui la pot detectar? Molts l'ano-

menaren "partícula fantasma", artifici sense fonament creat només per salvar la conservació de l'energia. Però Pauli tenia raó: 25 anys més tard l'americà Frederick Reines (1918-...), amb la col·laboració de Clyde L. Cowen, va estructurar amb un gran detector d'espurneig un sistema de detecció que només es concentrés en les reaccions en què intervingués un neutrí, bo i detectant els raigs gamma produïts per ell exactament a la energia precisa; ja que la teoria havia calculat que hi haviere reaccions originades pels neutrins de característiques molt particulars. Reines col·locà el seu detector al costat d'un reactor nuclear, que origina una enorme quantitat de neutrins sempre, i... els espurneigs aparegueren! Era el 1956. Pauli morí dos anys més tard havent vist la confirmació de la seva teoria.

Les modernes medicions han trobat que la massa del neutrí, si en té, és inferior a una deumilèsima de la de l'electró; i hom creu més probable que sigui nul·la. Al CERN de Ginebra ja s'han fet instal·lacions per a produir intensos feixos de neutrins molt útils per a certes investigacions. I ja se saben moltes coses de la seva capacitat de reacció. Ben sorprès es quedaria Pauli si pogués veure les coses que ja s'han arribat a fer avui dia amb els "seus" neutrins.

El carmelita màrtir Tito Brandsma

Beatificació d'un periodista

Per primera vegada en la mil·lenària història de l'Església, el dia 3 del pròxim mes de novembre serà elevat als altars el carmelita màrtir holandès Tito Brandsma, condemnat pels nazis a morir en el terrible camp de Dachau per denunciar l'atropellament dels drets de l'Església a la llibertat d'expressió.

MIGUEL ARRIBAS,
O. CARM

Un català famós, el teòleg pare Bartomeu Xiberta, també carmelita, mantingué durant tota la seva vida una profunda amistat amb el pare Brandsma i ambdós foren la punta de llança de l'estudi i de la investigació teològica i espiritual en l'Orde del Carme. Confidencialment una vegada el pare Xiberta digué: "Tito Brandsma morí com a un veritable carmelita, anihilat, despulat de tot, en pobresa total, sense figura humana, com a un simple nombre. Aquesta mort la desitjo i la demano al Senyor per a mi".

D'alguna manera el Senyor li concedia aquesta gràcia al pare Xiberta l'any 1967. I també per a ell, es preparen els tràmits de la beatificació.

Tito Brandsma: Home polifacètic i místic

Tito Brandsma va néixer a Bolsward, Frisia (Holanda) el 23 de febrer de l'any 1881, al si d'una família d'acomodats grangers de profunda fe catòlica. Cinc dels seus fills abraçaren la vida religiosa. Tito ingressà a l'Orde del Carme l'any 1898, s'ordenà sacerdot l'any 1905 i obtingué el doctorat en Filosofia a la Universitat Gregoriana de Roma, en la qual també s'especialitzà en sociologia, espiritualitat i periodisme.

Durant la seva vida hagué de fer front a una sèrie de dificultats, entre les quals, la seva malaltissa constitució física que el dugué gairebé a les portes de la mort. La qual cosa no el va impedir que arribés a ser un dels homes de més àmplia cultura en la seva pàtria i un religiós de recte esperit, forjat en l'enclosura de les seves moltes virtuts que sabé aplegar amb el seu caràcter senzill, cordial, acollidor. La seva fama fou tan gran que n'hi havia prou amb escriure el seu nom en el sobre de les cartes perquè aquestes li arribessin puntualment al seu convent.

Crida poderosament l'atenció la seva polifacètica i intensa activitat de la qual cal destacar tres camps: l'ensenyança, la premsa i l'espiritualitat.

Tito Brandsma fou un pedagog que fundà escoles, liceus, biblioteques públiques. L'any 1923 fundà la Unió d'Escoles Catòliques i, a través d'ella, aconseguí que durant l'anomenada "Batalla Catòlica", el Parlament holandès aprovés una moció seva per la qual aconseguí la subvenció estatal per a les escoles catòliques, en una Holanda que, en aquella època, tenia absoluta majoria protestant.

L'any 1923 fou també cofundador i catedràtic de la Universitat Catòlica de Nimega i, l'any 1932 Rector Magnífic.

En el camp de la mística, actualment se li reconeix a Tito Brandsma el mèrit d'haver donat el més poderós impuls a l'espiritualitat flamenca. Escrigué nombrosos treballs en revistes i periòdics. Fundà, a la Universitat, l'Institut de Mística que avui duu el seu nom.

Bon coneixedor d'Espanya i de la seva història espiritual, la visità per conèixer de prop els seus autors místics, sobretot santa Teresa. Traduí les seves obres —amb d'altres germans en religió— per primera vegada a l'holandès.

No solament era un expert en espiritualitat, sinó que aconseguí fer de la seva vida una perfeta simbiosi entre oració i treball. Era un contemplatiu en acció. Tota la fortaleza per dur endavant una activitat tan sorprenent com la seva, li vingué al reclam de la seva intensa vida interior, en la qual, segons diuen els seus biògrafs, arribà a experimentar el gaudi de la unió mística amb Déu. Com a bon carmelita alimentà, durant la seva vida, una tenra devoció a la Mare de Déu.

Periodista

El periodisme fou una vocació molt primerenca, que encengué el seu apostolat i que, en definitiva, el dugué a l'holocaust de la seva vida.

Estava en possessió del carnet internacional de periodista. Fundà diverses revistes i fou redactor en cap i conseller de diversos periòdics. Durant la seva vida escrigué prop de mil articles periodístics. L'any 1935, i a petició dels periodistes, fou nomenat per l'arquebisbe d'Utrecht, monsenyor De Jong, Assistent de la Unió de Periodistes Catòlics (UCIP), càrrec en el qual conquerí l'admiració de tots els periodistes, fins a aconseguir la seva col·laboració davant l'enemic de la fe cristiana i de la seva pàtria, el nazisme.

"El pare Tito —escrivia un col·lega seu— era un periodista nat, ple de vitalitat i agilitat per naturalesa, tant en l'estil com en la doctrina. Era impecable, delicat, viu. Narrador fecund, tots el llegien amb interès. A ell li atreïa la premsa, duia en les seves venes la vocació periodística. Estimava tots els que es dedicaven a aquest gran mitjà de comunicació".

Defensa de l'ensenyança i la premsa

Tot just envaïda Holanda per l'exèrcit de Hitler el mes de maig del 1940, els nazis posaren tot el seu interès a apoderar-se ràpidament de l'ensenyança i de la premsa catòlica com el mitjà més fàcil per sotmetre el poble.

El pare Brandsma, com a responsable eclesiàstic d'ambdues, aixecà coratjosament la seva veu denunciant la persecució contra els alumnes hebreus de les escoles catòliques i l'atropellament total que significava el nazisme contra la llibertat de l'Església a aquestes dues màximes expressions públiques de la fe cristiana.

Tito Brandsma, carmelita i periodista, màrtir de la llibertat d'ensenyança i de premsa a l'Holanda ocupada pels nazis. Foto del 1942 en un camp de concentració d'Amersfoort (Holanda). Morí al camp de Dachau (Alemanya) el 26 de juliol del 1942.

Durant un any i mig mantingué una lluita tenaç contra les pretensions nazis, en plena comunió de pensament i actuació amb l'arquebisbe d'Utrecht. El text d'algunes cartes de l'Episcopat fou redactat pel pare Brandsma, a petició de l'esmentat arquebisbe.

Esgotats tots els mitjans d'entornament amb els nazis, el 31 de desembre del 1941 el pare Brandsma escrigué una carta adreçada a tots els periodistes catòlics, marcant els límits de coherència amb la fe cristiana més enllà dels quals no podrien passar els periòdics que desitjessin conservar el títol de catòlics. Amb aquesta carta es va posar de mitjancer entre l'episcopat i els periòdics, acceptant conscientment els greus riscos que d'aquesta postura evangèlica es derivessin. La lectura de la carta causa, encara avui, admiració.

Ell mateix l'anava donant personalment a cada director o redactor. Els periodistes, encoratjats per ell, formaren un front comú davant l'enemic, refusant les doctrines i imposicions nazis i continuant les directrius de la Jerarquia catòlica.

La Gestapo que controlava els seus passos no tolerà que un frare holandès gosés aixecar la seva veu contra la gloriosa Alemanya nazi i cridaren: "És un frare molt perillós. S'ha de tancar al més aviat possible en un camp de concentració!".

"Oferí la seva vida per l'Església"

El dia 19 de gener del 1942 fou arrestat per dos agents de la temible Gestapo al carmel de Nimega. Cinc

assassinat amb una injecció d'àcid fènic el 26 de juliol del 1942. Tres dies després, el seu cos seria incinerat i les seves cendres llençades a la fossa comuna.

Des del mateix moment de la seva mort, Tito Brandsma fou aclamat a Holanda com a heroi i sant. L'arquebisbe d'Utrecht escrivia uns dies després, en aquests termes: "Era un sant religiós i sacerdot, així com un home de grans mereixements en molt camps... Ha ofert la seva vida per l'Església".

Acabada la guerra, la reina Guillermina demostrava també públicament la seva admiració: "Com a sacerdot catòlic i professor de la Universitat, no deixà mai d'indicar clarament els principis religiosos i patriòtics a tots els qui se li apropaven a demanar-li consell... El seu diari ens deixa entreveure la seva íntima força espiritual... Amb la seva mort ens ha abandonat un gran patriota".

Però haurien de ser els supervivents de les presons i camps de concentració, companys de T. Brandsma, els qui acumularen els més impressionants testimonis d'admiració. Entre els quals es troben catòlics de totes les classes socials i gent de totes les confessions religioses i fins i tot ateus i agnòstics.

Aviat començaren a publicar-se els seus "Escrips de presó" i diverses biografies en les llengües europees. A Espanya acaba de sortir a la llum pública la biografia "Un periodista màrtir", escrita per l'autor d'aquestes pàgines; i, des del 1956, existeix el llibre, traduït del francès "Aquest frare perillós" de Joseph Alzin, company del camp.

En enlairar als altars a Tito Brandsma, l'Església exalta un cristià que sabé extreure de la pregonesa de la seva fe la fortaleza per desenvolupar una activitat apostòlica sense límits, el coratge per denunciar l'atropellament de la llibertat de l'Església en aquell món d'odi i de barbàrie; i la fermesa per viure el compromís cristià fins a les seves últimes conseqüències, el martiri.

El fet de la seva beatificació supera els estrets límits de l'Orde del Carme i d'Holanda, per aixecar-se en l'Església i en el món com una figura profètica que il·lumina els greus problemes ideològics, racials, de lliure comunicació i de violència, avui emergents a tot arreu.

Consorci de
Productes
Alimentaris, s.a.

Progrés, 272
BADALONA (Barcelona)
Tel. (93) 398 01 11

EMBOTTITS - PERNILS I FORMATGES

• SAN DALMAY • LIBRA • LOZA • LOS ROMEROS
• VILA-VILA • CIGANDA • NOGUERA • VELAMAZAN
• POSTIGO • EMBUTIDO PARIS • VALDY • LACTEAS
SAN VICENTE

Pau Cazeneuve, nou delegat d'Ajuda a l'Església Necessitada

TOMÀS PUNTÍ

Pau Cazeneuve Fornt és el nou delegat a Catalunya d'Ajuda a l'Església Necessitada. Està casat i és pare de dos fills. La seva projecció apostòlica va néixer fa vint-i-cinc anys dins del Moviment de Cursets de Cristiandat.

Quin és el vostre objectiu?

Com diu el nostre nom, pretenem ajudar l'Església necessitada. Oferim viure l'esperit de les Benaurances. Aquesta ajuda es concreta a través de beques per a seminaristes, futurs religiosos, la construcció de temples enderrocats, l'assistència a sacerdots... Allà on l'Església demana ajuda, hi som nosaltres.

Penses emprendre algunes accions a curt termini?

Intentaré que Ajuda a l'Església Necessitada sigui més coneguda per tothom per fer aquella comunitat eclesial que Crist volia. Els pobres, els necessitats, els perseguits han d'o-

cupar un lloc important a l'Església.

Com us doneu a conèixer.

La manera principal és connectant amb els feligresos de les parròquies durant les eucaristies, sempre amb el previ consentiment dels rectors. Hi donem una explicació del què som i pretenem. També passem diapositives, a les escoles, les comunitats religioses, asils d'ancians. Editem un butlletí cada dos mesos. Les possibilitats, com veus, són diverses.

El vostre àmbit d'actuació és limitada només a Barcelona?

No, tenim l'autorització per adreçar-nos a totes les parròquies de Catalunya en comunió amb tots els bisbes de la Tarraconense i els respectius delegats de missions.

Sabem que portes a terme d'altres activitats?

Sí, la parròquia de Sant Francesc de Sales, fem l'acoli-

da i preparació matrimonial a les parelles. També estudio Teologia a la Facultat.

Per quina raó decidires estudiar?

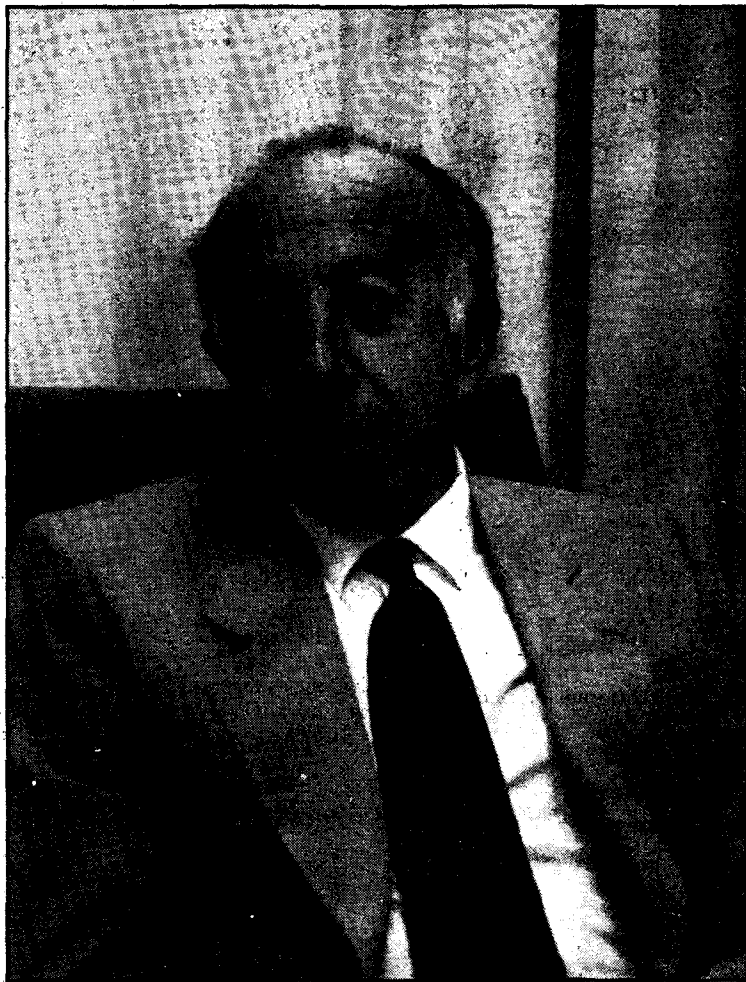
Perquè m'agrada, per formar-me i amb vistes a una major integració eclesial.

Com ho accepta la teva família?

Molt bé. La meua esposa i els meus fills estan d'acord amb les meves activitats. Crec que ells han exercit una influència positiva en la meua projecció exterior.

Què han de fer les persones interessades a contactar amb vosaltres?

Es poden adreçar a la nostra delegació a Catalunya que es troba a Travessera de Dalt, 24, entresol 2.ª. Hi som de dos quarts de vuit del matí a dos quarts de quatre de la tarda. El nostre telèfon és el 237 37 63. Aquí els donarem tota la informació.

Pau Cazeneuve creu que els pobres i necessitats han d'ocupar un lloc molt important a l'Església.

Jacint Casanoves, jesuïta i escultor

RAMON BOLEDA CASES

En Cinto, com és conegut pels més vinculats, crec que va néixer escultor, si més no, la llavor la portava. Això no fou obstacle perquè ingressés a la Companyia de Jesús, i més tard fos ordenat sacerdot.

Verdú, es un poble molt familiar i conegut pels jesuïtes. Aquí, hi nasqué el seu germà en religió, sant Pere Claver i qui més qui menys, tots ells, els de casa nostra i fins els forans, hi han fet estada. El pare Cinto però, no en tingué prou amb les esporàdiques visites, i va plantar el seu taller a la vila. Vila, on l'art sobresurt ben representat pels tradicionals terrissaires i altres artistes que s'hi han fincat.

En els sis o set anys que és a Verdú, s'ha fet amic de tothom. És "l'escultor" que parteix la setmana entre la placidesa de la vila i el brogit de la ciutat comtal.

Va néixer a Santpedor, l'any 1933. S'inicià a l'escultura com a autodidacta. Al 1965, freqüenta l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi i ja realitza algunes obres per algunes esglésies i perfecciona el seu treball amb l'acoblament de diferents materials.

Segueix a Roma un curs d'art, i aquí va aprendre-hi la tasca dels fonedors romans actuals. D'ací la decisió personal de fondre ell mateix a la "cera perduda" totes les seves obres de bronze.

Treballa amb èxit, la fusta, la pedra, el marbre, el bronze i l'argila. Tenen un encant atractiu, els casaments del marbre amb el bronze o la pedra del país amb l'alzina o la noguera.

El seu "obrador" és un impressionant desordre artístic. Jo volia veure-ho tot i la vista no abastava a contemplar tant d'art.

A terra, múltiples peces esteses d'un gran mural d'argila de 25 metres quadrats, destinats a una església de les afores de Roma. El pare Cinto, tossut i

exigent amb ell mateix, em parlava dels problemes que li havia reportat la consecució perfecta del mural, però jo ni el sentia, abstrert per la contemplació de tanta escultura. A un costat una talla d'una Verge amb Jesús als braços a mig fer.

—Li pregunto:

—I aquesta Mare de Déu?

—Està destinada a una església de Lleida.

—I aquesta imatge?

—És l'esbós de la que està a Cervià a l'ermita de les Besses.

Obres seves les podem contemplar a Belianes, Sant Martí de Tous, Raimat, i eixamplant el radi, a Barcelona i altres indrets de Catalunya, a Andorra, així com als Estats Units, Puerto Rico, Bolívia i a Itàlia.

Ha exposat a Andorra, a la Sala Gaudí de Barcelona, l'any 1974. A Tarragona, el 1975. El 1976, a Manresa, i Filadèlfia. Col·lectiva a Baltimore i Washington. Torna a exposar a Barcelona, l'any 1977. El 1982, exposa a Milà, a la Galeria d'Art San Fedele i a Roma a la Galeria La Gràvia, a Lleida, a l'Institut d'Estudis Ilerdencs. El 1983, i planta escultures a la Fira de l'Escultura de Tàrraga.

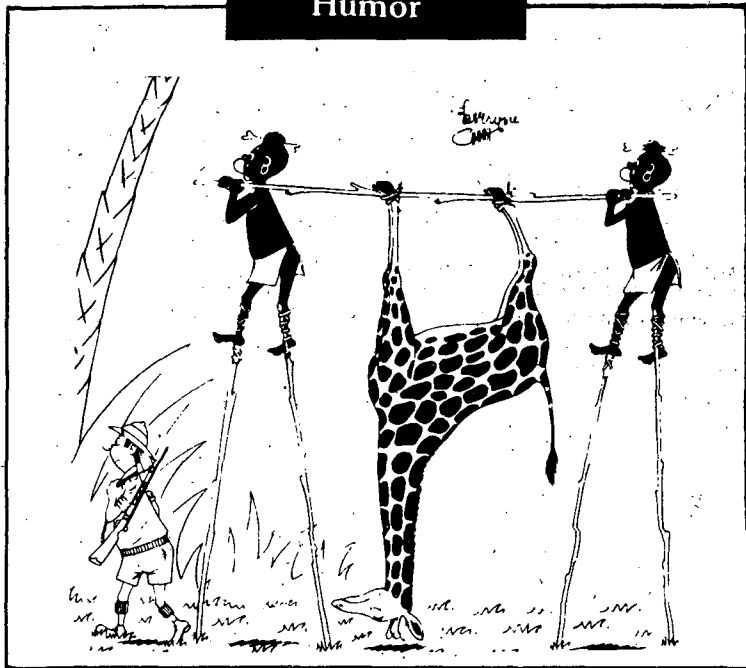
Els pobles de la rodalia de Verdú, han estat afortunats del seu art. Anglesola posseeix un mural ceràmic a les piscines municipals. Actualment ha realitzat amb bronze l'escut de Vilagrassa que és a més, un treball acurat d'origen històric.

El pare Cinto, és un home senzill, físicament i amb el tracte. No parla gaire i quan ho fa, parla amb suavitat i placidesa. Els seus ulls, però, s'il·luminen d'entusiasme, parlant de la seva feina.

És un home feliç posat dins del seu "obrador". Hom diria que no té problemes i que abstrert per l'art, camina sense tocar de peus a terra.

1947. Més de dotze milions d'alemanys són expulsats d'Europa oriental i arriben a Alemanya occidental. La nova pàtria no té res per oferir-los. Des de l'Abadia de Tongerlo (Bèlgica), en la revista TOREN (Torre) el pare Werenfried fa una crida urgent a favor dels alemanys desplaçats i demana als lectors que facin alguna cosa per alleugerir la misèria d'aquesta gent. Després d'aquesta crida escrita, el pare Werenfried organitza una col·lecta d'àmbit nacional, de cansalada, recorre les ciutats i pobles de Flandes. Als Països Baixos fa criar ovelles que es venen a benefici de la seva Obra. Després d'algunes dificultats, la seva iniciativa pren forma amb una rapidesa sorprenent. Així va néixer l'Obra samaritana anomenada en l'actualitat "Ajuda a l'Església Necessitada".

Humor

Jacques Monod va néixer l'any 1918 a Casablanca. Durant la seva vida s'ha dedicat a la representació teatral, essent considerat com un actor de primera línia, encara que no consti entre les grans estrelles de l'art de Talia. Des dels seus inicis en la companyia de Louis Jouvet, després amb la de Jean Mercure i altres directors, ha pres part en la filmació de 82 pel·lícules, ha representat 60 comèdies, 30 obres dramàtiques, i darrerament en el cafè-teatre Point-Virgule de París,

ha posat en escena l'obra d'Henri Guillemin "Restez avec nous" (Quedeu-vos amb nosaltres). Fou aquí on l'entrevistador de "La Croix" André Séve, va captar-li els conceptes que, a més de posar de manifest el sentiment cristià de l'actor, demostra, una vegada més, que els camins de Déu són imprevisibles, i que allí on no s'espera es fa present, i aquesta vegada en un actor la preocupació del qual no és altra que fer participar el públic de tot allò que el seu esperit i el seu cor són plens.

I si parléssim de Déu?

Jacques Monod: Cal no decebre'l

A.S.

—Per primera vegada gosaré parlar de Déu...

—Per què representeu *Restez avec nous* (*Quedeu-vos amb nosaltres*)?

—Sí, cada tarda m'abandon a la meua fe, és impossible fer altrament. Ahir, després de l'espectacle va venir un a donar-me gràcies, plorant: "Jo no creia. Us prometo que rellegiré l'Evangeli."

—L'obra, és treta de l'Evangeli?

—Jo represento Elies Achim, un vell sabater-pegot. L'acció es desenvolupa l'any 33, a l'hostal d'Emmaús. Explico al meu amic, l'hostaler, el que jo he vist a Jerusalem: el procés del Natzaré. Jo, Elies, no creia pas en aquest home, allà, a la creu, però, quan vaig veure com moria, això em trasbalsà. I és d'aquest esdeveniment que parlo a l'hostal on he vist tres homes, acabant de reconèixer en un d'ells el crucificat, que tot seguit ha desaparegut. Elies és un home molt senzill, i ha sentit que aquest Jesús aporta alguna cosa, i és aquest xoc el que jo procuro transmetre a la sala, d'on més aviat em donen gràcies, que esclaten aplaudiments. Jo també dono cada tarda, gràcies a Déu.

—Cada tarda?

—Sí, em recupero, em tranquilitzo, trameto els aplaudiments rebuts a Déu, perquè ell m'ha fet el regal d'aquest do de representar. Abans de dormir, parlo amb ell.

—Sobre què?

—Això varia.

—Cap altre col·loqui que el de la tarda?

—Abans d'entrar en escena penso sempre en ell. Quan he representat *Restez avec nous*, i això us farà somriure, li dedico l'obra.

—L'obra enrobusteix la relació?

—Cal representar la conversió d'un home a Jesús, i crec que ho faig cada cop millor, i cada cop esdevé més de debò. Algú m'ha dit: "Vós deveu conèixer molt bé Jesús."

—Conèixer-lo bé?

—Potser cal que us expliqui alguna cosa de la meua evolució religiosa. Jo he estat president d'un cercle d'estudis catòlics a Casablanca, on vaig néixer i on vaig fer els meus primers passos de saltimbanqui, com deia el meu pare. En aquest cercle s'hi representaven obres, i són les

religioses les que m'han posat sobre les taules. La meua mare se sentia orgullosa que jo fos president, ja que era una fervent practicant però no sabia parlar-me de la fe, cosa que potser m'hauria gairebé descoratjat. El meu pare em parlava amb paraules senzilles que sempre he estimat: "No és pas per anar regularment a l'Església que s'és cristià, sobretot si justament en sortir-ne es diu mal d'algú, o bé si s'és un malcarat. Tu ets un cristià en tot allò que fas de bé, i si tu creus que la fe en Crist et dona una força especial". Ell em parlava de Crist tal com jo en parlo cada tarda. Jo comprenia que l'Evangeli és senzill:

—Se'l complica per fugir d'allò que demana?

—És molt possible. Quan hom en retroba les paraules nucs, resta colpit. Un bisbe va

venir a abraçar-me després de l'espectacle: "Gràcies. Ara comprenc millor el perquè jo he respost a la crida."

—Parleu-me del vostre pare.

—El dia de la meua primera comunió va dir-me: "Cal ser una vegada bo pels bons i dues vegades pels que són dolents. Aleshores sempre et sentiràs bé." I em parlava de les flors i dels animals com de meravelles sortides de la mà de Déu. A propòsit dels homes, es plantejava qüestions sobre la decepció de Déu:

—La decepció de Déu?

—El meu pare pensava que Déu podia preguntar-se si no havia comès un error en crear lliures els homes. És també el que penso quan veig el món que han fet els homes amb la seva llibertat. El meu pare em deia:

"Tu fes-ho tot per no decebre'l." Aquest pensament sovint m'ha servit. En l'amor, hom posa gran atenció en no decebre'l, ho sé, potser pels meus trenta-quatre anys de matrimoni. La meua dona no m'ha decebut mai, i ella em suporta tan bé, que em dic: És una santa. La idea de no decebre-la em dicta la meua manera d'estimar Déu, i jo voldria que no li dolgués de veure en la seva creatura quelcom com jo.

—En quin moment penseu això?

—En quin moment més important? Durant la guerra vaig caure greument ferit a Cassino. Abans de caure en coma, crec que aquest pensament em feu somriure: "Ara sabré si no l'he decebut massa."

—Vàreu somriure?

—Jo sóc de mena feliç, i sobretot gràcies a la meua dona. Sempre he rigut molt, i he fet

riure els meus companys, i també els metges que em deien: "Vós sou la nostra millor medicina."

—No, heu representat cap paper còmic?

—No del tot, i és veritablement curiós. Només em donaven papers durs: he estat 33 vegades president d'audiència! I també advocat general reclamant la pena de mort. Em deien: "La pròxima vegada et reservo un paper còmic." Però mai no hi ha hagut la pròxima vegada.

—I fora de l'escena?

—Retrobo la meua alegria de viure, i cerco comunicar-la, i penso que això no pot desplaure Déu. En el mateix sentit, també hi ha la consciència professional de no decebre les persones, siguin les que siguin les circumstàncies. En el nostre ofici s'exagera molt. Després de la guerra, quan vaig debutar amb la companyia de Jouvet, les seqüeles de les meves ferides em feien sofrir, i sovint em desmaiava sortint d'escena i els maquinistes havien d'acompanyar-me al meu allotjament; però mai no vaig faltar a una representació. Ho feia per Jouvet, i per mi.

—Per Déu?

—D'això no en deuria pas ser tan conscient, però quan asajo per no decebre, alguna cosa deu haver-hi per Déu...

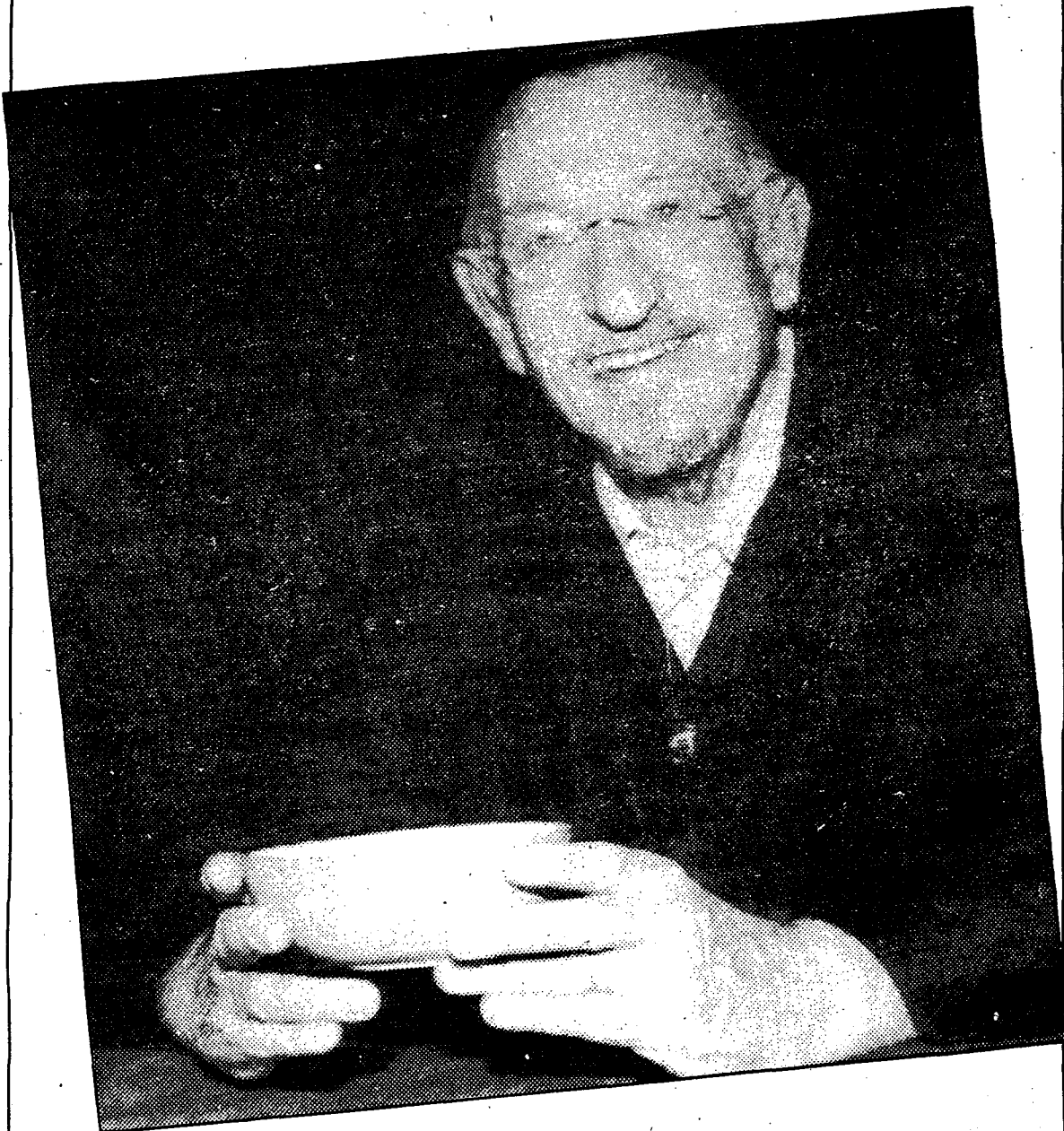
—A part del vostre pare, ¿hi ha hagut alguna altra influència en la vostra vida de creient?

—El R.P. Carré. És un home-sacerdot. El primer que m'ha fet la mateixa impressió que el meu pare, amb paraules senzilles, no amb discursos complicats i untuosos que deuen

haver après en altre temps al seminari. Sobre aquest punt, l'Església ha evolucionat molt, però en l'arran de terra actual no m'hi reconec. He llegit el Càntic dels Càntics, els Evangelis, l'Alcorà, i romanc home d'alguns textos. Mentrestant, jo visc cada dia, al teatre, amb Jesús. En muntar aquesta obra hom pensava que els catòlics ens ajudarien. Ho han fet més els protestants. També hi ha el diari *La Vie*. Us explico tot això a raig, i és veritat que aquesta obra m'ha situat en pla de confidències.

—Entre els actors cristians, entre ells, es parla de la seva fe?

—No. En tot cas, els que he tractat són com jo, tímids i púdics. Potser és que nosaltres fem aquest ofici per amagar-nos dels nostres personatges.

Llibres

Subvencions per a estudis musicals a l'estranger

Per primera vegada les beques de la CIRIT (Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica) de la Generalitat de Catalunya, han atès temes musicals.

Així per al 1985 han estat concedides beques per la recerca i ampliació d'estudis a l'estranger a Pere Alcalde i Pais per a una estada de deu mesos a la Freie Universität de Berlín per fer un treball sobre "Anàlisi musicològica de l'òpera de W.A. Mozart".

Un altre ajut ha estat concedit a Feliu Gasull i Altisent per a una estada de vuit mesos i mig a la universitat d'Indiana-Bloomington, als Estats Units d'Amèrica, per a desenvolupar un treball sobre "Estudi de l'orquestració de la composició musical".

Seria interessant que posteriorment a la seva realització, aquests estudis fossin publicats i conseqüentment donats a conèixer.

Tenora i tiple s'ensenyarà al Conservatori de Girona

GIRONA.— A partir d'aquest curs el conservatori de música de Girona Isaac Albéniz farà classes de tenora i tiple, dos instruments indispensables per a la interpretació de la sardana.

Amb la incorporació d'aquests cursos, que es realitza-

ran al mateix nivell que els instruments considerats clàssics, com per exemple el violí, la guitarra o el piano, el conservatori de Girona es converteix en el segon centre de Catalunya, després del conservatori de Barcelona, que ofereix aquestes ensenyances.

Festa literària a Vallgorguina

I Premi literari Mossèn Narcís Sagué

Vallgorguina. Les obres "MALLORCA" de Teresa Badia Vidal, i "CLAM ESPIRITUAL" de Sebastià Sanz Pirelló, són les dues obres guanyadores del I Premi Literari "Mn. Narcís Sagué", instituit per l'Associació Cultural Vallgorguina i que va ser lliurat en el decurs d'una festa literària en els jardins de l'Hostal Vallgorguina el diumenge 1 de setembre.

S'han presentat un total de 28 obres, 27 en poesia i 1 en prosa. El Jurat ha estat format per Miquel Coll i Alentorn com a president, Mn. Pere Ribot, Mn. Josep M.ª Nicolau, Joaquim Gras Quera, Rafel Alzina Caballé, Rosa Victòria Gras, i M.ª Carme Perxachs Pinós actuant de secretària.

L'acte fou presidit pel Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn, President del Parlament de Catalunya.

El Batlle de Vallgorguina senyor Amadeu Canaleta va donar la benvinguda a tots i agrai especialment la presència a l'acte del senyor Coll i Alentorn i esposa.

El president de l'Associació Cultural Vallgorguina, féu la presentació d'aquest Premi Literari, rendint homenatge a Mn. Narcís Sagué, gran propulsor de la cultura a Vallgorguina.

L'acte es va cloure amb les paraules del senyor Miquel Coll i Alentorn, agraïnt l'esforç de l'Associació Cultural Vallgorguina en crear aquest certamen i el suport de l'Excel·lentíssim Ajuntament del poble per haver impulsat amb la seva contribució econòmica aquest Premi, a la vegada que va ressaltar els encants paisagístics d'aquesta població evocant els seus orígens i dedicant-li uns bonics versos en record també d'aquell gran poeta del Montseny que fou Guerau de Liost.

— "Filla de l'aigua, duc el bell nom de Vallgorguina, em descobrí una fada i em bateja una nina."

— "Hem celebrat avui les noces de Vallgorguina amb la Poesia que ja va presidir la tria del seu nom. Fem vots perquè aquest escaient maridatge perduri per sempre".

Ajuts de Treball 1985

Convocats conjuntament per Òmnium Cultural, Obra Cultural Balear i Acció Cultural del País Valencià

BASES

1. Les associacions ÒMNIMUM CULTURAL, OBRA CULTURAL BALEAR i ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ destinen els Ajuts de Treball en aquesta setena convocatòria a promoure treballs de divulgació sobre la llengua catalana en qualsevol aspecte.

El Jurat donarà prioritat als treballs que pel seu caràcter didàctic puguin ser utilitzats a les escoles (cicle superior d'EGB o BUP).

2. Els aspirants a un Ajut de Treball hauran de presentar o trametre, per triplicat, una sol·licitud, adreçada al President d'ÒMNIMUM CULTURAL, carrer de Montcada, núm. 20, pral. (palau Dalmases), 08003-Barcelona, abans del dia 31 d'octubre de 1985, amb la indicació "Per al concurs d'Ajuts de Treball", i fent constar en la sol·licitud la seva adreça completa i el telèfon.

Cada exemplar de sol·licitud haurà d'anar acompanyat:

a) d'un curriculum vitae, amb indicació de treballs publicats o inèdits, ja realitzats;

b) de l'aval d'un membre de l'Institut d'Estudis Catalans o d'un professor universitari o d'escola superior, que es responsabilitzi de la capacitat tècnica del sol·licitant;

c) d'un pla de treball projectat i d'una memòria sobre com es proposa de dur-lo a terme;

d) del compromís de realitzar el treball, en el cas que l'ajut li sigui concedit, en un termini determinat, no superior a dos anys, a partir de la data de l'adjudicació (aquest termini de dos anys en cap cas no serà prorrogable);

e) de la indicació de la quantia de l'ajut que se sol·licita.

Els sol·licitants, en fer la indicació de la quantia, cal que tinguin present que amb el terme "ajut" s'entén que amb la quantitat a atribuir es tracta d'ajudar a cobrir les despeses, però no de cobrir-les totalment.

Els treballs hauran de ser redactats en llengua catalana.

4. Les entitats convocants faran l'adjudicació dels Ajuts de Treball per mitjà d'un Jurat, la designació del

qual serà feta per la Junta Directiva d'ÒMNIMUM CULTURAL a proposta de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva i de les Juntes Directives d'OBRA CULTURAL BALEAR i ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ.

5. El Jurat encarregat de l'adjudicació dels Ajuts de Treball, després d'examinar les sol·licituds presentades, podrà procedir lliurement a la concessió d'un o de diversos ajuts i determinar també la quantia assignada a cada un d'ells, d'acord amb l'import total disponible.

6. L'adjudicació dels Ajuts serà feta pública durant la primera quinzena de desembre.

7. Els estudiosos als quals hagin estat adjudicats els Ajuts de Treball hauran de donar compte periòdicament de la seva tasca a un tutor o a diversos tutors designats pel Jurat i que, d'acord amb les condicions de l'adjudicació, tindran cura del contacte periòdic amb el beneficiari de l'Ajut i d'informar el Jurat.

8. L'import de cada Ajut serà lliurat als qui l'hauran obtingut en els terminis que establirà el Jurat, tenint en compte el desig justificat del beneficiari i el parer del tutor o els tutors. En qualsevol cas, una part substancial de l'ajut serà retinguda fins que la tasca no haurà estat completada.

9. El Jurat podrà suspendre o deixar sense efecte la subvenció acordada, si creu que el treball en execució no s'ajusta al projecte aprovat ni als terminis previstos.

10. Les obres realitzades mitjançant aquests Ajuts de Treball, quedaran de propietat dels autors, els quals podran editar-les lliurement. Caldrà, però, que l'autor en lliuri un exemplar a ÒMNIMUM CULTURAL, OBRA CULTURAL BALEAR i ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ.

11. Totes les obres a les quals hom haurà adjudicat aquests Ajuts, en ser publicades, hauran de fer constar que han obtingut un Ajut de Treball d'ÒMNIMUM CULTURAL, OBRA CULTURAL BALEAR i ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ.

Barcelona, juny del 1985

La sardana i la dansa

Jornades internacionals folklòriques de Catalunya

JOSEP VENTURA

El dia 15 de setembre es va cloure la dotzena edició de les Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya, organitzades per l'Esbart "Lluís Millet", amb la col·laboració de Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, en les quals participaren grups folklòrics d'Argentina, Iugoslàvia, Polònia, Puerto Rico i Catalunya.

Aquesta edició de les JIF es va iniciar el dia 6 de setembre, a la vila d'Arbeca i a la ciutat de Lleida i s'ha anat desenvolupant a una vintena de poblacions de les comarques de l'Anoia, el Garraf, el Vallès, l'Urgell, la Conca de Barberà, la Garrotxa, el Gironès, el Bages, la Selva, el Baix Llobregat i el Barcelonès.

Cursets

La colla sardanista "Maig", de la Societat Coral "La Lira", de Barcelona, inicià el passat dia 14 de setembre, a les cinc de la tarda, un curset d'ensenyament de ballar sardanes al seu estatge social del carrer Coroleu núm. 15, reservat a nens i nenes de 7 a 14 anys. Les inscripcions cal fer-les a la Societat Coral

"La Lira"-Secció Sardanista, cada dimarts i dijous, de 7 a 9 del vespre.

Per la seva part, la Colla sardanista "Iris" anuncia que el mateix dissabte, dia 14, iniciarà un curs per a aprendre de ballar i conèixer la sardana al Casal de Montserrat, carrer de Mercaders número 47, prop de la Catedral. Les classes són per a nois i noies majors de 14 anys i tindran lloc a dos nivells: iniciació i perfeccionament, cada dissabte, a les sis de la tarda. Hom pot inscriure's a aquest curset al mateix Casal de Montserrat, cada dissabte a les cinc de la tarda, o a través del telèfon 319 76 38.

També a Barcelona, a partir del dia 16 de setembre, hi haurà ensenyament de sardanes per a gent major de 14 anys, en el curset que tradicionalment promou l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona i que es desenvolupa cada dilluns i divendres, a les vuit del vespre, amb sessions de caire teòric i pràctic. Hom pot formalitzar les inscripcions a la secretaria de l'esmentada entitat, carrer del Pi núm. 6, pral., cada dia feiner, al vespre.

Finalment, el Grup Sardanista d'Horta prepara un altre curset de sardanes per a nois i noies majors de 14 anys, el qual es desenvoluparà en sessions setmanals, cada dissabte, de 4 a 6 de la tarda, al local de CDC, al carrer Fulton n.º 8-baixos, a Horta.

Catalunya
Erissiana

El setmanari de
més difusió
a Catalunya

INSTITUT DE TEOLOGIA DE BARCELONA

Diputació, 231

Vinculat a la Facultat de Teologia
de Barcelona

*L'Institut de Teologia de Barcelona, el dimarts,
dia 1 d'octubre, a les 19 hores, inaugurarà el curs
acadèmic 1985-86.*

*El professor Armand Puig, prevere, pronunciarà
la lliçó inaugural sobre "Avui la salvació ha arri-
bat a aquesta casa" (episodi de Zaqueu, a Lc 19, 1-
10).*

INVITACIÓ

Barcelona, setembre de 1985

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

EXPRESSIÓ I CREATIVITAT EN LA CATEQUESI

Núria Hosta

Llibre primer: Fitxes i Esquemes. 2.ª edició.
Llibre segon: Coneixement i Aprofundiment.

Aquestes obres no pretenen altra cosa que ajudar els ca-
tequistes d'infants a descobrir una nova dimensió de la co-
municació visual.

Hi trobaran un recull d'experiències plenes de contingut i
amb grans facilitats de realització, que els serviran d'instru-
ment de treball i a la vegada d'estímul per a desenrotllar la se-
va creativitat.

Un llibre de gran utilitat. Acompanyat amb moltes il·lus-
tracions i làmines en color.

Editorial Claret

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

DIRECCIÓ GENERAL D'ENSENYAMENTS
PROFESSIONALS I ARTÍSTICS

Es convoquen 3 places vacants de professors
d'entrada interins de les Escoles d'Arts Aplicades i
Oficis Artístics següents:

- Badalona: 1 plaça per a ensenyar: economia, in-
formàtica i matemàtiques.
- Llotja: 1 plaça per a ensenyar: materials, geo-
metria descriptiva i matemàtiques.
1 plaça per a ensenyar: composició ti-
pogràfica artística.

Així mateix, es convoquen 2 places per a fer substitu-
cions de professors d'entrada en les assignatures
d'història de l'art i dibuix artístic a l'Escola d'Arts Apli-
cades i Oficis Artístics de Vic.

Les condicions indispensables i les bases del concurs són exposades al tauler d'anuncis del servei de professorat.

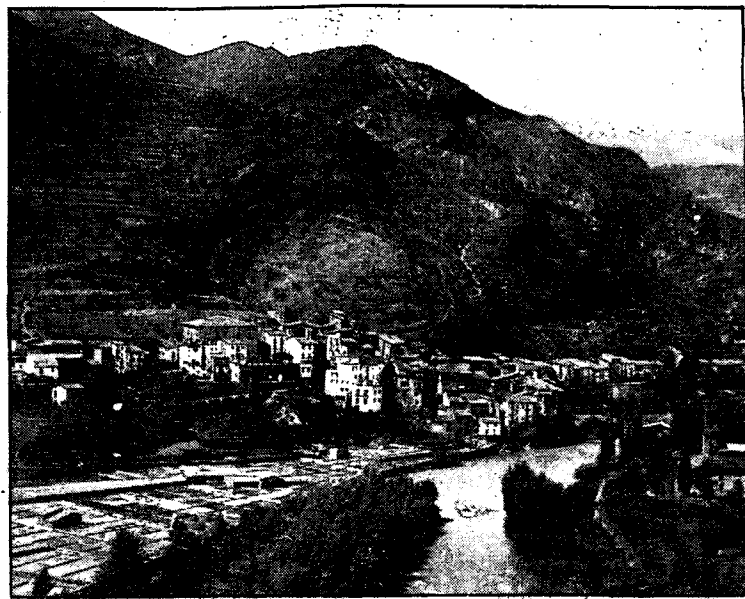
Presentació de sol·licituds i currículum des del dia 23
fins al 2 d'octubre, de les 9.30 a les 13.30, al servei
de professorat de formació professional i ensenyam-
ents especialitzats (c/ Sepúlveda 143, entresol,
08011 Barcelona).

Gerri de la Sal pot ser declarat "Conjunt històrico-artístic"

El Servei del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat procedeix a la catalogació de tots els edificis de Gerri de la Sal i de l'agregat de Peramea per a la declaració del conjunt històrico-artístic. El conjunt també inclourà les salines que l'ajuntament vol recuperar.

L'encarregat de la catalogació és l'arquitecte municipal Antonio Renalias, qui explica que a Gerri no existeixen grans edificis històrics a part del monestir, però afegí que les vivendes han conservat molt bé l'arquitectura tradicional.

L'agregat de Peramea que compta amb cent habitants, conserva tot el nucli medieval, en el qual destaquen els porxos i els paviments de pedra d'algun dels seus carrers.

S'ha trobat un poblat medieval al Pallars

Un equip d'arqueòlegs dirigit per José Ignacio Padilla ha descobert en el terme municipal de Gavet de la Conca, al Pallars lleidatà, les restes d'un poblat medieval dels segles XI i XII i que ha estat qualificat com a un dels més rellevants de Catalunya.

Les restes es troben en una zona de bosc a una altura entre els 800 i 900 metres sobre el nivell del mar i comprenen una superfície de 15.000 metres quadrats rodejats per una muralla. Fins ara s'ha descobert, a més a més de les restes del castell, una església, cases amb els

corresponents carrers que conformaven el traçat urbà. Fins ara es porten realitzades dues excavacions que han pogut descobrir totalment dues habitacions al nord de l'antic poblat i una de les cases de la zona sud.

Museus

Exposats els dinosaures d'Isona

L'exposició "Isona, retall d'una història" va obrir les seves portes als habitants de la localitat pallaresa coincidint amb l'inici de la seva festa major. Aquesta mostram organitzada per diversos particulars amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Isona i Conca d'Allà té com a principal atractiu l'apartat de fòssils, entre els quals es troben diverses vèrtebres i ossos de dinosaures.

S'installa el Llegat Cambó al Palau de Pedralbes

L'escultor amb les festes de la Mercè, quatre museus d'art municipals, entre els quals la col·lecció Cambó, es preparen per a increments de col·lecció o estrena de nova seu. La important col·lecció Cambó anirà del Palau de la Virreina al Palau de Pedralbes. El Museu Picasso es veurà enriquit per la donació Noguera (sèrie de llibres on apareixen dibuixos i anotacions marginals de Picasso) més un dibuix i 8 gravats adquirits per l'ajuntament. Talles i teixits donats per la família Bertrand aniran al Palau Nacional de Montjuïc mentre que la col·lecció modernista —mobles i vitralls també donats pels Bertrand— aniran al Museu d'Art de Catalunya.

Un noble anglès dona un Picasso a un museu barceloní

Un lord anglès ha donat un quadre de l'època cubista del pintor malagueny Pablo Ruiz Picasso, al Museu Picasso de Barcelona, segons informes del Museu.

El quadre titulat "L'ofrena", fou pintat l'any 1908 i s'inscriu en l'etapa cubista del pintor. L'obra fou donada en herència al Museu Picasso de Barcelona per lord Amulree.

Donatiu per al pavelló Mies van der Rohe

L'empresa de Nova York Knoll International, fabricant dels mobles dissenyats per Mies van der Rohe, ha ofert a la fundació que ha reconstruït el pavelló alemany de l'exposició del 1929 a Barcelona, que fou realitzat per l'esmentat arquitecte, una donació que inclourà tot el mobiliari i la catifa que han de decorar l'edifici.

12 obres de Fenosa al Museu d'Art Modern

L'escultor català Apel·les Fenosa donà en un acte que se celebrà al Vendrell, dotze obres seves al Museu d'Art Modern de Barcelona.

Apel·les Fenosa, que va néixer a Barcelona l'any 1899, es traslladà per primera vegada a París l'any 1921. En aquesta ciutat, en la qual residí fins a l'any 1929, exposà la seva obra en diverses ocasions, sent representat per l'artista Max Jacob.

L'obra d'Apel·les Fenosa es refereix a un món vegetal fill de la terra, poblat de figures femenines que conserven les petges dels dits de l'artista, amb un caràcter salvatge i natural.

Aumenta el patrimoni del Museu d'Art de Catalunya

El patrimoni artístic del Museu d'Art Modern, dependent de l'Ajuntament de Barcelona, s'ha vist augmentat en deu obres durant l'any 1985.

D'aquestes deu obres, sis han estat adquirides directament pel propi museu, mentre que les altres quatre són fruit de les donacions efectuades per ciutadans de Barcelona.

Un capiteu àrab de marbre del segle X, un retaule de Joan Baptista del XV i dos claus de volta de fusta tallada, daurades i policromades, de l'any 1500, han estat les donacions efectuades al Museu d'Art de Catalunya.

Una peça d'alta costura per al Museu de la Indumentària de Barcelona

La firma francesa d'alta costura Chanel ha donat un dels seus vestits al Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona.

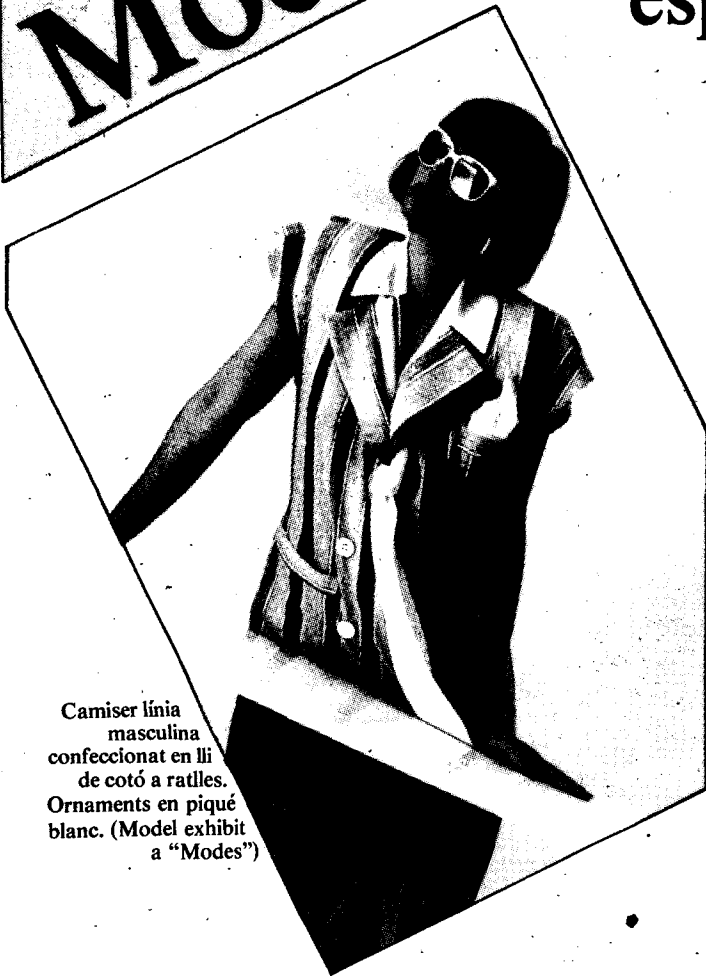
El model regalat al Museu és un vestit sastre de tweed rosa, blanc i anís amb passamaneria brodada de pell de llangardaix. Fa conjunt amb una brusa de seda natural plisada que també és de color anís. Formava part de la col·lecció primavera-estiu 1983 i fou dissenyat per Karl Lagerfeld.

Es dona la coincidència que el Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona es va fundar el 1883 que és el mateix any que va néixer Coco Chanel. Coco coneixia Barcelona i fou molt molt amiga de Josep Maria Sert, Pau Picasso i Salvador Dalí. Picasso i Coco Chanel van treballar junts, cadascú en la seva especialitat, en dues ocasions.

Moda

Entre esportiu i elegant

sbom

Camiser línia masculina confeccionat en lli de cotó a ratlles. Ornaments en piqué blanc. (Model exhibit a "Modes")

**MARIA JOSE
EJARQUE**

Clotilde Zurita és una firma amb dedicació plena a la confecció de peces femenines del

vestir exterior, el seu estil és sempre molt personal, ens aporta cada temporada allò que és més nou, allò que és més recent tocant a idees i detalls. Un tall i una confecció impecables per a un estil de vestir que convenç el gust més exigent, perquè en els

models de Clotilde Zurita hi ha, sobretot, qualitat. Qualitat de disseny, qualitat de teixits i una evident qualitat en el concepte en totes les peces que formen, en aquest cas, la seva col·lecció primavera-estiu'85.

En aquesta col·lecció hi ha un conjunt de valors entre els quals es destaquen l'elegància i la practicitat, dos temes sempre en línia amb la vida de la dona actual.

La línia

Una clara evocació de la "classe" dels anys 50 a través d'un disseny que harmonitza perfectament amb l'estil ciutat elegant, fidelment reflectit en la imatge de "Grace Kelly", que presenta esqueses nues per profunds escots i moltes sises americanes. L'altre vessant a tenir en compte és la corresponent a "Carmen", a base de línies rectes i llargues, que s'eixamplen en els baixos. Presència del vestit-abric estiuenc amb caiguda vertical, amb davant semi-creuat. Un ampli apartat dedicat als conjunts amb jaquetes coordinades, llargues i de tall clàssic.

Teixits

Piqués grossos, atòmans, sedes i rasos. Aspectes de cotó i presència de setinats. Molts gè-

Conjunt en piqué blanc niu d'abella, amb brusa brodada imitant punta. (Model exhibit a "Modes")

neres llisos i ratlles tant teixides com estampades.

Colors

Una àmplia gamma de tonalitats fresques entre els pas-

tels, es van intensificant fins arribar al fúcsia i al blau. Molt blanc, bé sigui sol o combinat.

En conjunt, una bonica col·lecció que cal mirar-la amb calma. Les peces i el bon gust de la seva creadora s'ho mereixen.

Costums i tradicions

Un Nunci famós i enfeinat

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Avui s'escau la festa del Nunci més famós de tota la història de la humanitat. No un nunci qualsevol, sinó del que tingué l'alt honor d'anunciar a una noia natzarena, que d'ella naixeria el Fill de Déu. Ja haureu endevinat que es tracta de l'arcàngel sant Gabriel.

La festa és commemorada especialment pels Amics dels Goigs, dels quals és patró. I és que ell fou el primer cantor dels Goigs a la Verge Maria, quan "al recer de la caseta / del poblat de Natzalet, / escoltà una donzella, / lliuri cast d'aquest indret, / l'accent dolç "Ave Maria"..."

Així li cantem en els Goigs editats per l'entitat, cada any en renovada edició, amb lletra de Josep Massons i Andreu i música de mossèn Francesc Baldelló.

"Gabriel el fort, el guia", com se l'anomena en la tornada dels Goigs, és present, també, en algun romanço i en el cançoner. Possiblement una de les cites més avials es trobi en el "Cançoner de cobles antigues a la Mare de Déu de Lluc, de Mallorca", del segle XV. En el cançoner hi ha "Los set goigs de la Verge Maria" i en el primer es diu: "...perçò l'alt Embaixador / Ave sens crim vos nomena..."

Ve, més tard, el "Psaltiri" famós del Roser considerat per uns, com Goigs, mentre que d'altres ho consideren a mitges perquè dins del "Psaltiri" hi ha Cobles i Goigs. Sigui com sigui, deixeu-me citar el començament de les cobles de "La incarnació": "Contempleu la embaxada / quem portà sant Gabriel..."

En els Goigs del Roser ja se sap: "Déu plantà dins Vós, Senyora / lo Roser molt excel·lent / quant vos feu merexedor / de consebrel purament / donant fe al mis-

satgèr / que del Cel vos trametia / Déu lo Pare que volia / fosseu Mare del Roser..."

En el romancer pervingut per tradició oral i que més tard, en bona part s'incorporaria al cançoner popular abundaven els villancets —parents llunyans i potser progenitors dels Goigs— i cançons nadalenques. I fem aquesta distinció perquè el villancet o vilancet no és precisament i sols nadalenç i n'hi ha, encara, i n'hi poden haver, de profans.

Ara bé, en una d'aitals cançons nadalenques es pot llegir o escoltar això: "Iorn de la Natiuitat / cantarem una cançó / de la humil embaxada / d'aquell gentil company / queus digue laue Maria / ab molt gran affectio / quant vos estaeu posada / en devota oració..."

Com que abans la festa era pel març —el 24, vigília de l'Encarnació de la Mare de Déu de l'Anunciació—, unes "Coplas a Maria Santissima per cantar-se lo dia de la Encarnació y Nativitat del Fill de Déu", i començaven així: "Pastora galana / Mare del Redemptor, / lo Esperit Sant vos aymà / dauili lo vostre amor: / Vos sou Filla del Pare, / de son Fill vos seu Mare, / quan l'Àngel digué Ave, / y esposa de son amor...". Més avall diu: "En lo mes de Marz heram / quant determinà lo Cel, / y portà la embaxada / lo Arcàngel Gabriel..."

Sant Gabriel és patró, també, dels carters i del 1951 ençà, de la telecomunicació. Mare de Déu, quina feina deu tenir ara amb la "tele" avui, tant poc o gens angelical!

Cuina

Mousseline d'albergínies

1 1/2 Kg. albergínies grans
100 c.c. brou
un raget de vinagre
4 ous
25 gr. de mantega
2 cullerades de farina

3/4 botelli crema llet
4 cullerades salsa de tomàquet
una copa de vinagre
50 gr. de mantega
un rovell d'ou

Unteu les albergínies amb oli i rostiu-les al forn amb un paper de plata sobre la graella, deixeu-les coure fins que estiguin torrades i molt toves, després emboliqueu-les una estona amb paper fins que estiguin una mica fredes. Peleu-les i talleu-les a trossets, passeu-les pel minipimer o el túrmix amb 100 c.c. de brou, un raget de vinagre, sal i pebre.

Prepareu una beixamel en un cassó a bany maria, 25 gr. de mantega i 2 cullerades de farina, afegiu les 3/4 parts del botellí de crema de llet, a poc a poc i remenant-lo sempre, fora del foc, 3 rovells un a un batent-ho amb força perquè no es quatllin i deixeu-lo coure una mica més a bany maria sense deixar de remenar-ho. Afegiu aquesta beixamel a la crema d'albergínies, un ou sencer i les 3 clares batudes a punt de neu forta, rectifiqueu de sal i pebre. Unteu el motlle llarg amb mantega, poseu paper d'alumini en el fons, també untat i ompliu-lo amb el que heu preparat. Coeu-lo a bany maria uns 10 minuts sobre el foc i 3/4 d'hora a dins del forn. Quan estigui llesta passeu un ganivet pel voltant i tombeu-lo sobre la plata de servir. Cobriu-lo amb salsa Riche.

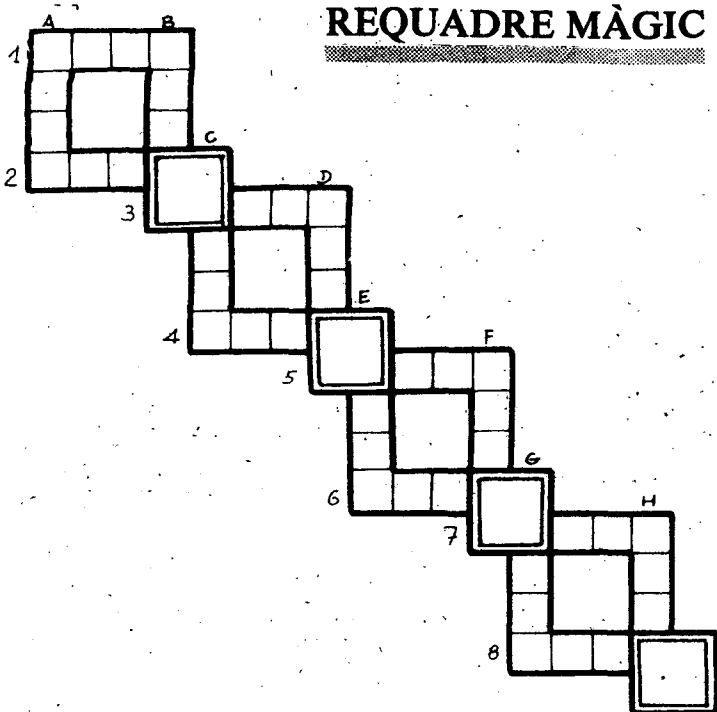
SALSA RICHE: Poseu al foc en un cassó una copeta de vinagre fins que es redueixi a la meitat, afegiu 4 o 5 cullerades de salsa de tomàquet espessa i 50 gr. de mantega, tireu la sal i el pebre, deixeu coure un moment, després a fora del foc, un rovell remenant-lo amb força.

MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

Encreuats

Per ROSA COLLELL

REQUADRE MÀGIC

Amb els quatre requadres hem de formar un mot amb el qual han de creuar totes les columnes: horitzontals i verticals i cadascuna comença i acaba amb la lletra del requadre.

La lletra dels requadres: persona canonitzada.

HORITZONTALS

1. Entrada que fa la mar en una costa brava.- 2. Número.- 3. Va de dins a fora.- 4. Cega.- 5. La primera lletra de l'alfabet grec.- 6. Ciutat de Déu.- 7. Nici.- 8. El que regeix una abadia.-

VERTICALS

A. De veritat, segur.- B. Nom d'un profeta.- C. Una de les ciutats de la Pentàpolis.- D. Mil quilos.- E. Gran sacerdot jueu.- F. Antagonista de Mardoqueu.- G. Sense cap taca, (fem.).- H. Ple d'ira.-

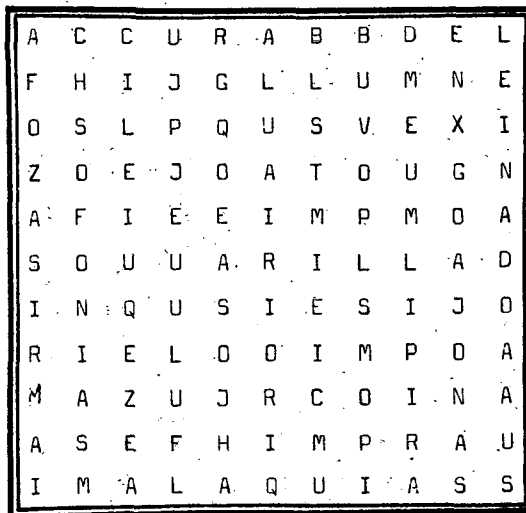
A les lletres del requadre: SANT.

VERTICALS

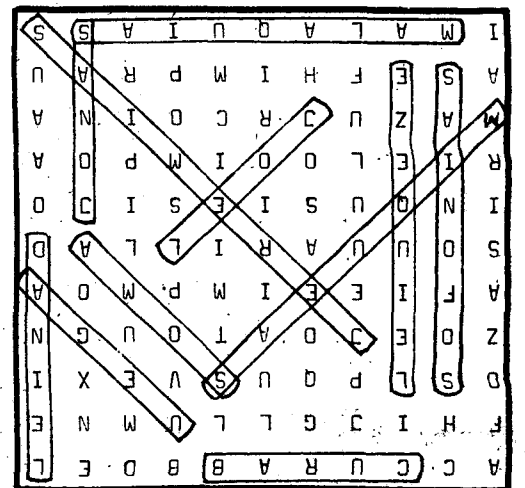
HORITZONTALS

Sopa de lletres

Per ROSA COLLELL

Cal cercar el nom d'onze profetes.

Escacs

Per JAUME MORA

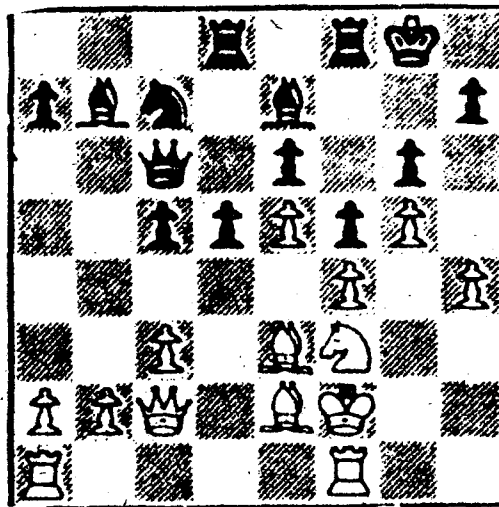

Diagrama 181

Negres juguen i guanyen

Altra vegada la gran diagonal blanca. Això sí, acompanyada d'altres línies que també seran obertes.

Solució al diagrama 180

1 Ce4-g5 Ac6xg2+, 2 Rh1-g1 Ag2xf1, 3 Ac2-e4 i abandonen.

Filatèlia

Per ENRIC GRAUPERA

Sèrie "Turisme" (i V). Valor 3 ptes. La Seu de Lleida. Edificada sobre el que fou un temple romà, després un de visigòtic, una mesquita i una església anomenada Santa Maria l'Antiga. El bisbe Gombald de Camporrelles feu possible l'actual Seu. La primera pedra es col·locà el 26 de juliol del 1203, i fou consagrada el 1278 sota les ordres del mestre Pedro de Coma. La gran portalada és obra del mestre Guillem Solivella. Les altres porxades, autèntica meravella, de Bartolomé de Bruzel·les i Esteve de Bostant. Són també d'admirar els finestrals gòtics del claustre-nàrtex, el més gran d'Europa. Magnífic també el campanar, sobre el qual el poeta Magi Morera i Galicia ha escrit: ...Ara, esperit / si ets sents d'àguila el cor, pren volada / que ja ets a mig camí de l'infinit". És impossible, en poques paraules, parlar de totes les meravelles artístiques que conté aquesta magnífica Seu, vertadera joia de la ciutat de Lleida.

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

el desenvolupament allibera l'home

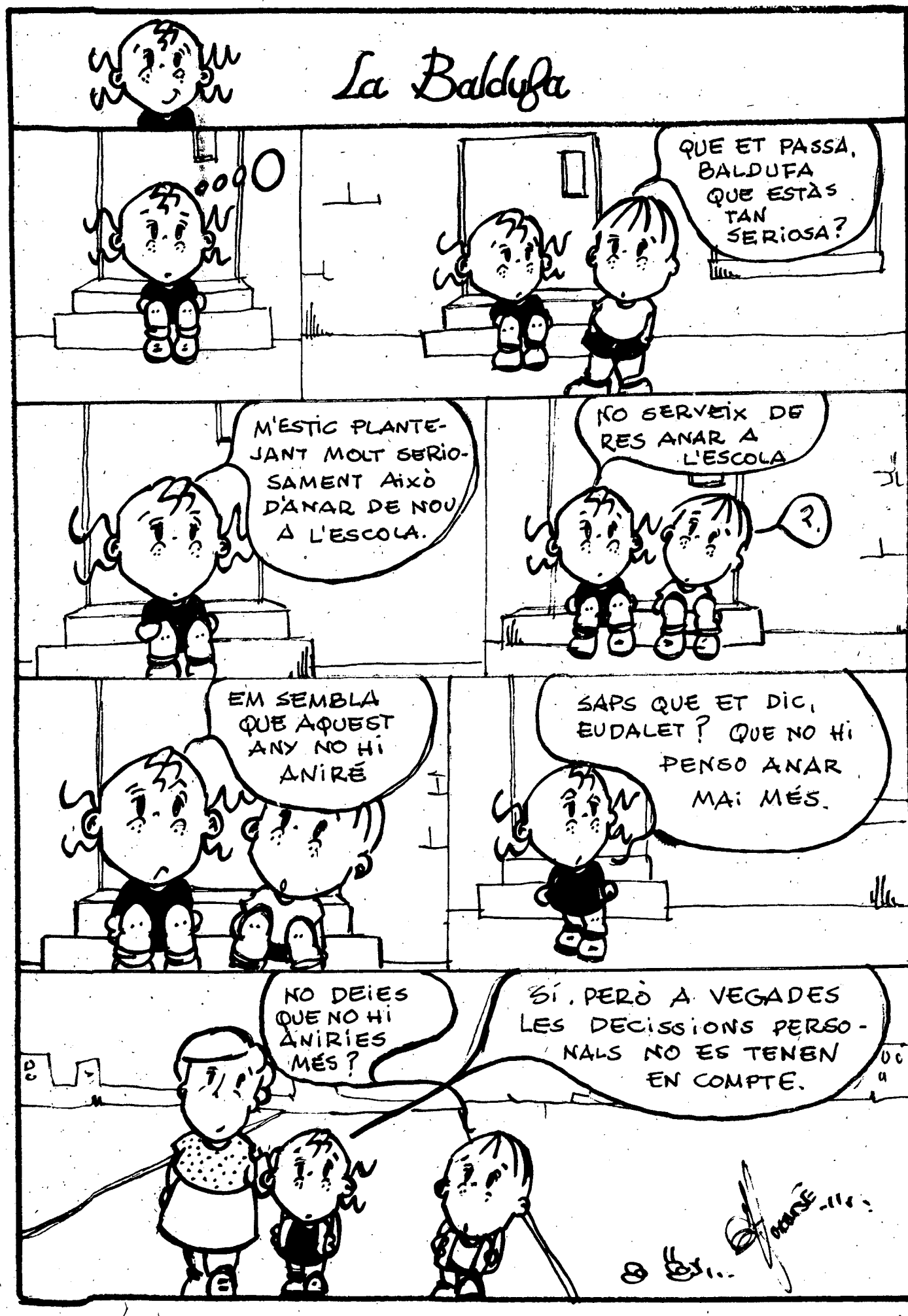
DONATIUS:

Banca Catalana (Central)
Caixa Barcelona (Ag. 200)
Caixa Pensions (Central 900)
Caixa Catalunya (Central)

Mans Unides

Campaña contra la Fam
Rambla Catalunya, 32, 1.ª, 1.ª
Tel. 318 08 87 - 08007 Barcelona

Nom
Adreça
Ciutat C.P.
Prego m'enviïn més informació sobre M. U.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V N.º 273

Històries d'Eixerits

El meu amic Francesc

Jo tinc un amic gran. És més bo que fet d'encàrrec. Sempre està a punt d'ajudar-me, de donar-me un cop de mà per poder plantar cara a les dificultats.

El meu amic gran, és humil i senzill. Quan li dic "gràcies", sempre somriu i fa un gest amb la mà, com volent dir: No n'hi ha per tant, home.

A més de ser molt bon home, és també molt bon cristià. Vull dir que creu de debò en Jesús, l'estima i procura seguir-lo fidelment en tot el que fa. Parla molt bé de Déu, el nostre Pare i està boig per Jesús. Escolta, estima tot-hom, comparteix el que té. Sempre està content, fins i tot quan n'hi fan alguna o es riuen d'ell.

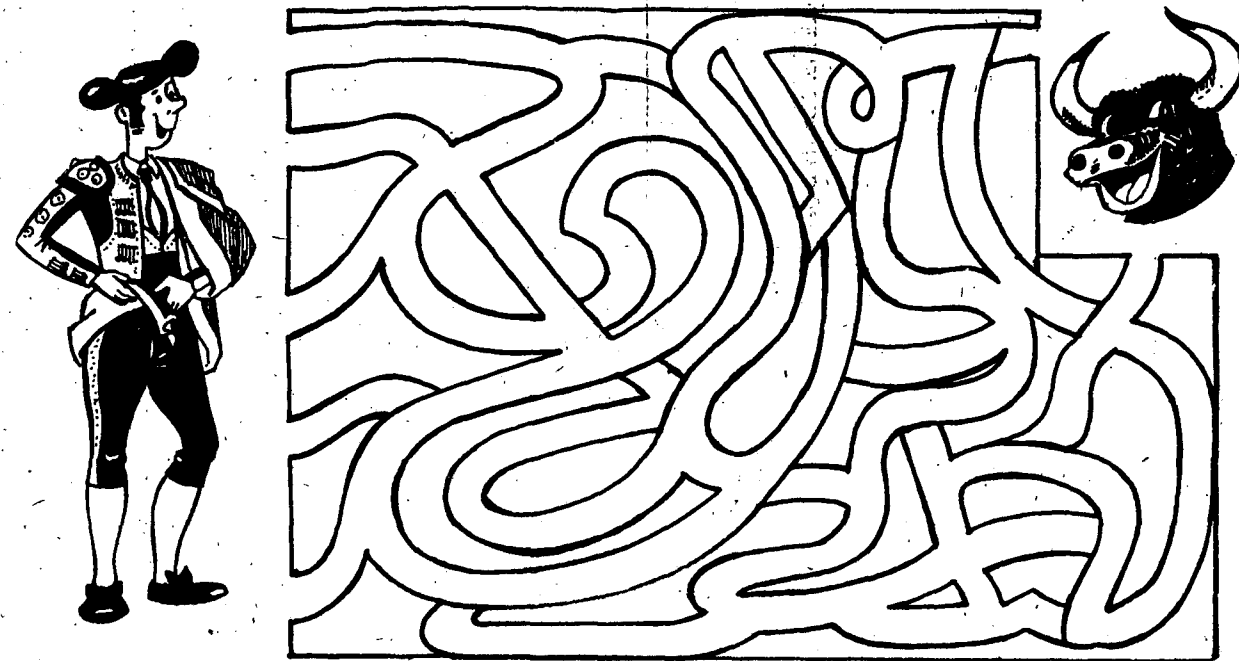
Un dia que varem fer una excursió plegats, el vaig atrapar parlant amb les flors i amb els ocells. Beuen aigua fresca a la font deia: "Gràcies, germana aigua". Jo me'l mirava amb uns ulls com dues taronges, i pensava: Ben bé del tot no l'entenc, però és tan bo.

Si alguna vegada sortim a passejar, gairebé no em diu res. Mira, mira a tot i a tothom. Escolta el què li dic, i posant cara de murri, somriu. De vegades, quan li explico alguna pena o alguna desgràcia, arruga una mica el front i em posa la mà damunt l'espatlla, i sembla que tot d'una, vulgui fer alguna cosa o anar a algun lloc, i es posa a caminar més de pressa.

El dia 4, serà el seu sant, perquè el meu amic gran es diu FRANCESC.

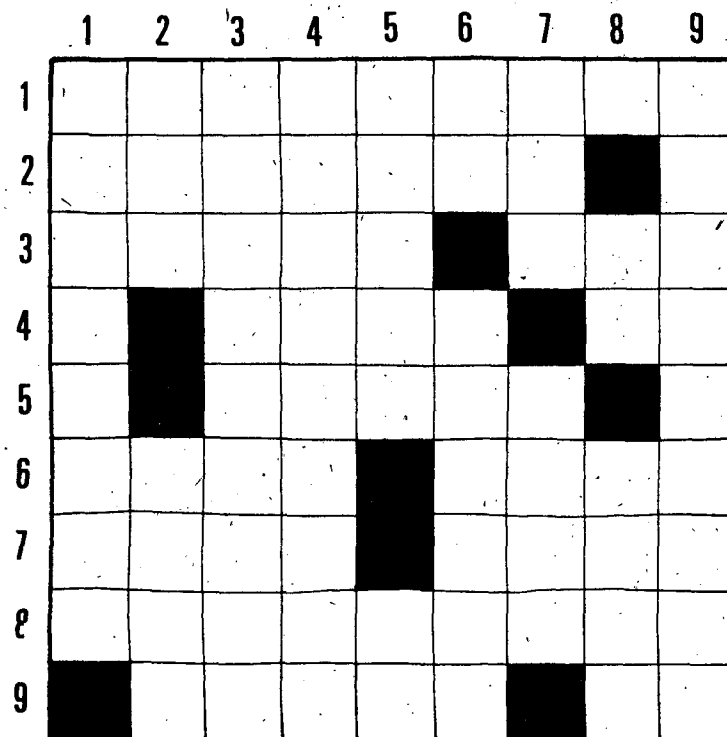
L'Eixerit

1. Quin camí ha de seguir el torero per arribar al toro?

ENCREUATS

HORITZONTALS

1. Follets de color blau protagonistes de contes i pel·lícules. 2. Gràcies a ella els homes viatgen pels aires. 3. Dia important. A.r. Anul·lat, inútil. 4. Capital del Tibet. Ja ho crec! 5. Ciutat de Bèlgica. 6. A.r. Peix mediterrani. S'usa molt en dia d'eleccions. 7. A.r. Ciutat d'Algèria. Xerrar com un ocell. 8. Aficioni. 9. A.r. Lligam, intriga. A.r. Que no està malalt.

VERTICALS

1. Ciutat catalana. 2. El pare del pare o de la mare. Diminutiu castellà de Rafael. 3. Farem riallades. 4. A.r. Donar comiat. 5. Decret del tzar. Gairebé un cor. 6. Final. Arrupit. 7. Déu del vent. A.r. Escoltarà, sentirà. 8. Utilització. Dona molt petita. 9. Metges, infermeres i altres.

— SOLUCIÓ ALS ENCREUATS: —

H. — 1. Barrets. 2. Aviació. 3. Diada. 4. La sa. 5. Lleja. 6. oreM. 7. nro. 8. Afecció. 9. amant. 10. Us. Nana. 9. Sanitaris. dalmocA. 5. Ucase. Cr. 6. Fi. Ajupit. 7. Bol. 8. ra. V. — 1. Badalona. 2. Avi. Rafa. 3. Riallerem. 4. ra. 5. Nana. 9. Sanitaris.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de sant Marc, capítol 9, versets del 38 al 43, el 45, i 47-48 (Mc 9:38-43, 45, 47-48).

Reflexionem: 1. Sembla que els deixebles tinguin gelosia perquè altres, invocant el nom de Jesús, alliberaven de l'esperit del mal els altres. Jesús contesta que és deixeble seu tothom qui es deixa portar pel seu Esperit, i té una actitud d'amor envers el proïsme.

2. En canvi, aquell que fa mal als altres, certament no és deixeble de Jesucrist. Aquell qui allunya els altres de l'amor a Jesucrist, tampoc.

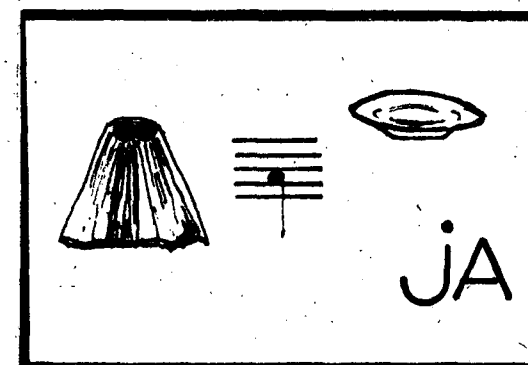
3. Per això, tots, hem d'estar molt atents a fer el bé i a bandejar de la nostra vida tot allò que ens pot allunyar de Déu a nosaltres i als altres. El més important per a nosaltres és que la nostra vida sigui sempre oberta a la veritat, a la bondat, a l'amor.

El mossèn

JEROGLÍFICS

per Rosa Collet

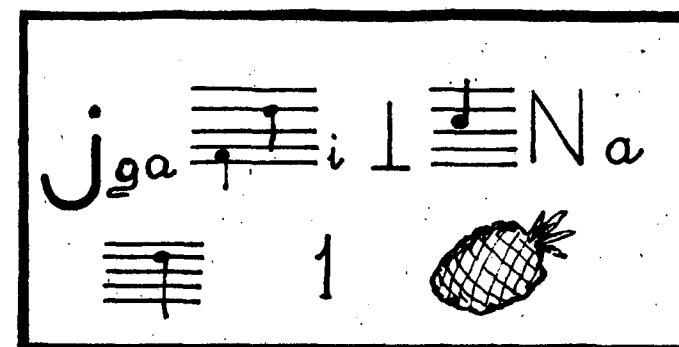
1. On aneu?

2. Què faràs per a dinar?

3. T'ho trenco?

— SOLUCIONS: —

1. Cap a la platja.
2. Una paella de peix.
3. Jo t'agafaré i et donaré una pinya.

DIUMENGE

16.00 Avanç informatiu. 16.05 Curt 1: 16.15 La pel·lícula del diumenge: "En Baldiri de la costa". 18.00 Curt 2. 18.15 Dibuxos animats. 18.45 Switch: "Les coses que pertanyen a Mike Costello". 19.30 Colomba - Cap. 3. 20.30 Curar-se en salut: "La Pubertat". 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas: "Sly, o com atrapar un mentider". 22.30 El "show" de Kenny Everett. 23.00 Gol a gol. 24.00 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.45 TV3, segona vegada - Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 14. 16.00 Digui, Digui... 19.05 Pobles de Catalunya: "Montmeló". 19.15 Tintin - "L'estel misteriós". 19.45 Lligant caps. Cap. 4. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Informatiu cinema. 21.30 Cinema 3 - "Quan arriba el setembre". 23.20 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.45 TV3, segona vegada: Flappers 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 15. 19.05 Digui, Digui... 19.15 Tintin: "L'estel misteriós". 19.45 Lligant caps. Cap. 5. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.30 N'hi ha que neixen estrellats. Cap. 1. 22.00 Àngel Casas Show. 23.30 Dimensió desconeguda - "Mitja hora a peu". 24.30 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.45 TV3, segona vegada. Joc de ciència-ficció. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 16). 19.05 Pobles de Catalunya: "Vall d'en Bas". 19.15 Tintin "El secret de l'unicorn". 20.20 Lligant caps - Cap. 6. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Magnum: "El senyor mort blanca". 21.50 Històries imprevistes: "El meticullós senyor Appleby". 22.30 Piano bar. 23.20 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.45 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days. (Cap. 17). 19.05 Pobles de Catalunya: "Sant Martí de Saroca". 19.15 Tintin: "El secret de l'unicorn". 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Cristofor Colom. (Cap. 2). 22.00 Curar-se en salut: "Diagnòstic de l'embaràs". 22.30 Musical: Oscar Peterson. 23.10 A tot esport. 24.10 Fi d'emissió.

DIVENDRES

13.45 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days (Cap. 18). 19.05 Pobles de Catalunya: "Vilabella del Camp". 19.15 Tintin - "El tresor de Rackham el roig". 19.45 Superant tots els obstacles - Cap. 2. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Trossos. 21.30 En escena: 100 anys de teatre català: "Salvador Espriu". 22.00 Bauhaus. 23.30 Cinema de mitjanit: "MacCabe i la senyora Miller". 01.20 Fi d'emissió.

DISSABTE

15.35 El màgic món del màgic Bruffi: "El rei i el carboner". 16.00 Veles al vent. 17.00 La dona bionica: "Visca el rei". 18.00 Connecta el micro, pica el start. (Cap. 1). 18.45 Els països cèltics: "Irlanda". 19.45 30 minuts. 20.30 Telenotícies. 21.00 Música amb arrels profundes (III). 22.00 Pel·lícula: "La història de Buddy Holly". 23.50 Fi d'emissió.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.30 Concert. 11.00 Santa missa - El dia del Senyor. 12.00 Poble de Déu. 12.30 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Dragons i masmorres: "El ojo del vigilante". 16.00 L'últim lloc de la terra: "Polos opuestos". 17.30 El món: "China en transición". 18.00 De 7 en 7. 18.30 Gran prix. Així és la fórmula I. 19.00 Val més prevenir: "Cirrosis". 19.30 Punt de trobada. 20.30 Curses de caballs. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Crònica de gàngsters - Ep. 5. 22.25 De la mà de... 23.00 Estudi Estadi. 24.00 Autoretrat. 01.00 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès - "El médico del dispensario". 16.35 La tarda. 17.25 D'ací i d'allà. 17.55 Hola, nois! 18.00 Obret Sesamo. 18.30 Planeta imaginari: "Coloro" (II). 18.55 Així és l'òpera. 20.30 Consum. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 El superagent 86: "Mi sobrino el espía". 21.35 Tota una dona - Ep. n.º 6. 22.35 L'aventura humana. 23.35 Telediari 3ª Ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "La isla santa". 16.35 La tarda. 17.25 Dintre d'un ordre. 17.55 Hola nois. 18.00 Barri Sesamo. 18.35 Els electrofollets. 18.55 Objectiu-92. 20.00 Els comptes clars. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'home i la Terra. 21.35 La comèdia musical espanyola: "Programa de presentació. 23.35 Telediari 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "Owen el espadín". 16.30 Toros. 18.40 Les aventures del "cachorro Puppy". 19.05 Les nostres illes. 19.30 Tocata. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Plats trencats: "Las cuatro caras de Eva". 21.35 Sessió de nit - "La piel dura". 22.35 Telediari - 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05. Testimoni. 00.10 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "Un mandato real". 16.35 Visca la tarda. 17.25 L'art de viure. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 El kiosk. 19.30 Al mil per mil. 20.00 MASH "BJ, papa San". 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Retotn a Eden. Ep. 1. 22.05 El cos humà. 22.35 Al portal d'Europa. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El Magistrat anglès "El gato vencejo de Aussolas". 16.30 Visca la tarda. 17.55. Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Scooby Doo. 18.55 Un nou barri. 19.25 Al galop. 20.00 Val més prevenir. 20.30 Telediari, 2ª edic. 21.05 Un, dos, tres... 22.40 Els uns i els altres - ep. n.º 4. 23.45 Telediari - 3ª ed. 00.15 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristal. 13.00 Gent jove. 14.30 Loteria Nacional. 14.40 Especial informatiu: Toros. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Scruffy. Ep. n. 2. 16.05 Primera sessió: "El tesoro del condor de oro". 18.00 De Pel·lícula. 18.30 Lliurament dels premis "Príncep d'Astúries". 20.30 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe setmanal. 22.30 Dissabte cine - "Bearn". 00.45 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 La ruta d'Orellana. 16.00 A ciència certa. 17.05 Tao-Tao. 17.35 Estrenes TV: "El hombre de papel". 19.00 L'any amb que vam néixer. 20.00 Jocs de la naturalesa. 20.30 Els Buddenbrook - Ep. 8. 21.30 El dominical. 22.30 Llargetratge: "Confidencias". 00.10 Metropolis. 00.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Especial: "Visita a la família Mozart". 21.35 Clàssics del cine francès: "El testamento de Orfeo". 23.00 Curtmetratge. 23.30 Últimes preguntes. 24.00 Telediari - 4. 00.30 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Temps moderns. 21.00 Vers l'any 2.000 - Ep. n.º 1. 21.30 La duna mòbil. 22.25 Paganini - Ep. n.º 3. 23.30 Les rutes dels vikings (Darrer). 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Sospirs d'Espanya. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 A la corda fluixa (últim). 22.00 Jazz entre amics. 23.50 Embòlic. Cap. 44. 00.20 Telediari 4. 00.50 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 A uan-ba-buluba-balam-bambu. 21.00 Fila 7. 22.05 Cine Club: "Faraón". 00.30 Telediari ed. 4. 01.00 Temps de creure. 01.15 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 La clau - Tema: "Los espías". 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Banner i Flapi. 11.25 Pleiteguensam. 11.45 Crear i viure. 12.15 Temes de Catalunya. 12.35 Retalls de temps. 14.00 Recull informatiu. 16.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.00 Estadi 2. 20.00 "Candilejas". 21.00 La finestra electrònica. 22.50 Concert 2. 00.35 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Redacció i Administració: c/ València 244, telèfon: 215 27 39.

Nom i cognoms

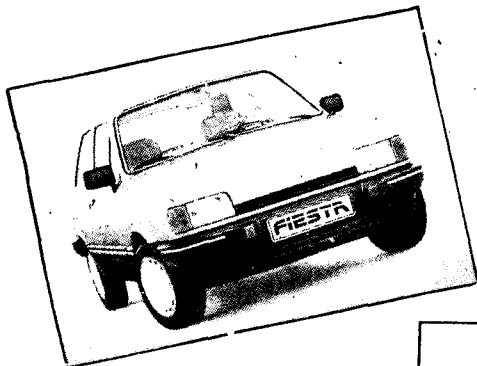
Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc/Caixa.....
 Agencia.....
 que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibre/compte n.º.....
 Lloc.....Data.....

Signatura

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala
BUTLLETES de la magnífica rifa de
3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra
administració fins
el dia 15 d'octubre d'enguany.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà
10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA
Carrer N.º
Població
Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre
les 5 butlletes de la RIFA-85 que li pertocuen com a nou subscriptor.
Tramet l'import de 2.500 ptes.
☐ per gir postal.
☐ taló bancari inclòs.
☐ o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu
la butlleta següent:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA
Carrer N.º
Població
Subscriber Núm.
Prega a CATALUNYA CRISTIANA (c/. València, 244, 2on pis - 08007 Bar-
celona) que se serveixin prendre nota de la següent subscripció obtinguda per
ell i que li trametin les 10 butlletes que li pertocuen segons la oferta de
vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
prega al Banc/Caixa
sucursal que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta
n.º fins a nou avís.
Població Data
Signatura:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
prega al Banc/Caixa
sucursal que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta
n.º fins a nou avís.
Població Data
Signatura:

Libreries on podreu adquirir les butlletes

Llibreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de
l'Àngel, 3
Llibreria **Balmesiana**. Duran i Bas, 9.
Tel. 317 94 43.
Llibreria **Signe**. Mallorca, 301.
Llibreria **Fregola** (Lleida). Pl. Sal, 9.
Tel. (973) 24 14 28.

Llibreria **VyP** (Tarragona). Lleida, 23.
Tel. (977) 21 30 86.
Llibreria **Impremta Dachs** (Solsona).
Llibreria **Les Voltes** (Girona). Pl. del Vi, 2.
Tel. (972) 20 19 69.
Llibreria **Catòlica** (Reus. Santa Anna, 16.

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

